

НЕ

БЕ

для дітей

СА

Ренді Елкорн

у співавторстві

з Ліндою Вашингтон

Originally published in English in the U.S.A. under the title:
Heaven for Kids, by Randy Alcorn

Copyright © 2006 by Eternal Perspective Ministries.

All rights reserved.

Ukrainian edition © 2022 by Levit Publishing House with permission
of Tyndale House Publishers.

All rights reserved.

УДК 821.111.(73)

Елкорн, Ренді та Вашингтон, Лінда

Е 52 Небеса для дітей / Ренді Елкорн та Лінда Вашингтон;
переклад з англ. Ольги Кривицької. — Золбунів: ФОП Бортнійчук А. В.
(Видавництво «Левит»), 2022. — 200 с.

ISBN 978-617-7662-91-3

Цитати з Біблії, якщо не зазначено іншого, наведено в перекладі
Рафаїла Турконяка.

«Хроніки Нарнії» цитовано за виданням: Льюїс К. С. Хроніки Нарнії : збірка / Клайв Стейплз Льюїс; пер. з англ. І. Ільїна, О. Калиниченка, К. Воронкіної. — Харків: КСД, 2017. — 912. : іл.

Зрозумілою мовою Ренді Елкорн досліджує біблійні відповіді на питання, які діти часто ставлять про життя після смерті, а також закликає їх жити в світлі істин про Небеса. На початку кожного розділу ви побачите дві цитати: одну з Біблії, а другу — з книжки «Хроніки Нарнії» Клайва Стейплза Льюїса, які налаштують дітей на роздуми над відповідними темами.

Книжка буде корисною для молодшого та середнього шкільного віку, а також батькам, дідусям і бабусям та вчителям недільної школи.

УДК 821.111.(73)

Захищено законодавством про авторське право. Жодну частину цієї книжки не можна копіювати й публікувати будь-якими засобами (друкованими, фотографічними, електронними, звукозаписними тощо) без попереднього письмового дозволу власника авторських прав.

ISBN 978-617-7662-91-3

© Видавництво «Левит», 2022

Присвячено

*Алексіс Грінлі, Спенсеру Грінлі,
Маккінзі Боулзові, Закарі Боулзові
і Логанові Норенові,
дорогоцінним дітям наших племінників
Джо та Кріс Грінлі,
Грантові й Денізові Боулзам,
Бредові й ЛаВон Норенам*

Зміст

<i>Подяка</i>	9
<i>Слово до читача</i>	11

Вступ

Чому ми маємо з нетерпінням чекати Небес?	13
Чи потрібно мені думати про Небеса?.....	14
Хіба не достатньо просто знати, що ми будемо з Ісусом?.....	16
Чого я з нетерпінням чекаю?.....	16
У що вірять люди стосовно Небес?.....	18

Розділ 1

Що ми можемо знати про Небеса?	20
Небеса справжні?.....	23
Звідки ми дізнаємося про Небеса?.....	25
Як ми можемо знати щось про Небеса, якщо ми їх ніколи не бачили?.....	28
Якщо ми є добрими людьми, чи означає це, що колись ми потрапимо на Небеса?.....	30
Чи будуть у нас справжні тіла на Небесах?.....	35

Чи можемо ми бути впевнені, що потрапимо на Небеса, а не в пекло?.....	38
Що означає збирати скарби на Небесах?.....	42

Розділ 2

Що станеться після того, як ми помremo?	46
Що стається з нами у мить смерті?.....	47
Яка різниця між теперішніми та майбутніми Небесами?.....	49
Небеса «вгорі»? Де саме?.....	51
Якщо ми помremo до повернення Ісуса, чи будемо ми мати тіла на теперішніх Небесах?.....	52
Чи пам'ятають люди на Небесах про життя на землі?.....	53
Чи можуть люди на Небесах бачити, що відбувається на землі?.....	55
Чи моляться люди на Небесах за людей на землі?.....	57

Розділ 3

Які ми матимемо стосунки з Богом на Небесах?	58
Чи зможемо ми бачити Бога?.....	59
Що означає вічне життя?.....	61
Як ми будемо поклонятися Богові?.....	63
Чому Бог хоче служити нам на Небесах?.....	65

Розділ 4

Що таке Нова Земля? Якою вона буде?	67
Чи знищить Бог цю землю і чи створить іншу з нічого?.....	68
Чи буде Нова Земля схожою до тієї, яка існувала на початку?.....	70

Чи будуть такі місця, як Великий Каньйон, на Новій Землі?.....	71
Яким буде Новий Єрусалим?.....	73
Що таке ріка живої води?.....	75
Що таке Дерево Життя?.....	76
Які ще цікаві особливості матиме Нова Земля?.....	78
Чи існуватиме час на Новій Землі?.....	79

Розділ 5

Хто править?	82
Хто правитиме Новою Землею?.....	83
Скільки часу ми правитимемо?.....	85
Ким ми будемо правити?.....	86
Чи створить Бог нові світи?.....	87

Розділ 6

Яким буде наше життя на Небесах?	89
Чи станемо ми ангелами на Небесах?.....	90
Чи матимемо ми почуття і чи зможемо їх виражати?.....	91
Чи буде нам дозволено мати або робити те, що ми хочемо?.....	92
Чи матимемо ми ті самі ідентичності, що й зараз?.....	93
Якими будуть наші нові тіла?.....	94
Чи зможемо ми літати та робити інші чудові речі в наших нових тілах?.....	97
Скільки років нам буде на Небесах?.....	98
Чи носитимемо ми одяг?.....	99
Чи будемо ми їсти та пити на Небесах?.....	102

Чи будуть у нас спокуси робити щось зле?.....	103
Чи зможемо ми вільно ухвалювати власні рішення?.....	105
Чи отримають усі люди однакову нагороду на Небесах?.....	107
Чи будемо ми знати все?.....	110
Чи будемо ми вчитися нового?.....	112
Чи будемо ми спати?.....	114
Чи матиме кожен із нас свій дім?.....	115

Розділ 7

З ким ми будемо дружити на Небесах?.....	117
Ми будемо дружити лише з Ісусом, чи матимемо й інших друзів?.....	119
Чи будуть сім'ї на Небесах?.....	123
Чи одружуватимуться люди?.....	124
Чи не буде нам сумно на Небесах, якщо дехто з тих, кого ми любимо, потрапить до пекла?.....	126
Чи стануть наші вороги нашими друзями?.....	129
Чи будемо ми тієї ж раси та національності, що й зараз?.....	131
Ми говоритимемо однією мовою чи різними?.....	133

Розділ 8

Чи житимуть тварини на Новій Землі?.....	136
Які плани має Бог щодо тварин на Новій Землі?.....	137
Чи побачимо ми знову наших улюбленців на Новій Землі?.....	140
Чи житимуть на Новій Землі вимерлі тварини?.....	142
Чи зможуть якісь тварини розмовляти?.....	144

Розділ 9

Що ми робитимемо на Небесах?	146
Чи буде на Небесах нудно?.....	147
Чи доведеться нам працювати на Небесах?.....	150
Чи будемо ми співати, танцювати й грати на музичних інструментах?.....	152
Чи будемо ми сміятися?.....	154
Чи будемо ми грати в ігри?.....	155
Чи буде на Небесах спорт?.....	156
Чи будуть на Небесах мистецтво та розваги?.....	160
Чи будуть на Небесах крамниці та підприємства?.....	162
Чи будуть на Небесах комп'ютери та інша техніка?...	166
Якими будуть подорожі?.....	167
Чи будемо ми досліджувати Всесвіт?.....	170
Чи будуть на інших планетах інопланетяни?.....	172
Чи будемо ми подорожувати в часі?.....	174

Розділ 10

Звідки ми можемо знати, що потрапимо на Небеса?	176
Весільна співачка й книга.....	179
Короткий зміст Євангелії.....	182

На завершення

Велика історія, яка триває вічно	189
Теперішнє життя у світлі Небес.....	192
Прощання з Країною тіней.....	194

<i>Про автора</i>	198
-------------------------	-----

Подяка

Я хочу подякувати людям, які зробили вагомий внесок у створення цієї книжки:

Лінді Вашингтон за те, що взяла мою книжку «Небеса», відібрала частини, які здавалися найбільш відповідними для дітей, і зробила їх цікавішими. Це дуже допомогло мені в доопрацюванні мого тексту.

Бетті Свонберг за її вміле, продумане редагування, яке значно покращило текст, а також за те, що з нею так легко працювати.

Карен Вотсон і Янові Аксфорду за те, що з ними приємно працювати, і за те, що вони так добре виконували свою роботу у видавництві «Tyndale House».

Елізабет Госнелл за її старанність у кропіткій коректорській праці.

Тіффані Пейт, Емі Кемпбел та Енджі Обріст за те, що переглянули чорнову версію цієї книжки та

поділилися цінними думками з погляду мам, які навчають своїх дітей.

Дорін Баттон і Тімові Ньюкомбу за те, що прочитали кожен рядок і висловили слухні поради.

Бонні Хістанд за те, що невтомно набирала на комп'ютері всі мої поправки.

Кеті Норквіст за те, що допомагала мені підготувати рукопис до друку.

Сарі Баленджер за дослідження кількох важливих для мене питань.

Лінді Джефріс та Джанет Альберс за їхню чудову роботу в ЕРМ, яка дозволила мені писати книжки.

Ненсі, моїй чудовій дружині, яка приносить велику радість і підбадьорення в усі аспекти мого життя.

Ісусові, завдяки Якому існуватимуть Небеса й Нова Земля. Вони будуть чудовими, Господи, саме тому, що Ти такий чудовий. Дякую за те, що даруєш Небеса таким, як я... і кожному малюкові й дорослому, хто читає цю книжку!

Слово до читача

Скільки разів за останній тиждень ви думали про Небеса? Ви коли-небудь порушували цю тему чи запитували когось про Небеса? Якщо у вас ніколи не помирала (або не вмирає) близька вам людина чи домашня тварина, тема Небес, мабуть, навіть не спадала вам на думку. Проте, оскільки ви тримаєте цю книжку в руках, ви вже *починаєте* думати про Небеса. Молодці!

Ця книжка містить запитання про життя після смерті, які цікавлять багатьох людей. Читаючи її, ви, мабуть, зустрінете деякі запитання, які *ви самі* ставили, а також, напевно, знайдете питання, про які ніколи не *думали*. Але я гадаю, що більшість із них будуть дуже цікавими. Я намагався відповідати на ці запитання, спираючись на те, що Бог говорить нам про Небеса в Біблії. (Існує багато хибних уявлень про Небеса, однак ми завжди можемо покладатися на те,

що говорить Біблія.) На початку кожного розділу ви побачите дві цитати: одну з Біблії, а другу — з книжки «Хроніки Нарнії», які налаштують вас на роздуми над відповідними темами.

А тепер настав час перегорнути сторінку й поглянути на перше запитання та відповідь. Раджу читати по одному або по кілька запитань за один раз, а також переглядати ті вірші з Біблії, які буде згадано в тексті. Ви можете читати цю книжку разом зі своїми рідними та друзями й обговорювати з ними те, про що дізнаєтеся. Так буде ще цікавіше й веселіше.

Бажаю вам приємного дослідження життя на Небесах. Зрештою, це місце, де ви колись зможете жити вічно, — місце, де немає страху, гніву, смутку чи хвороб. Це не просто місце без жодного негативу, натомість воно сповнене всього чудового: краси, радості, веселощів, активності та відпочинку. Ми матимемо нескінченні пригоди разом з Ісусом і одне з одним. Це місце, де ви зможете жити з чудовим і дивовижним Богом, Який створив вас. І це місце, де ви матимете спілкування з різними добрими та цікавими людьми, які завжди будуть вашими друзями.

Круто, правда ж?

Я дуже сподіваюся, що вам сподобається ця книжка!

Ренді Елкорн

Вступ

Чому ми маємо
з нетерпінням чекати Небес?

*Наше громадянство — на небі! Звідти
ми також чекаємо на Спасителя Господа
Ісуса Христа.*

Филип'ян 3:20

*— О-го-го! Я нарешті вдома! Це моя
країна! Нарешті я знайшов її! Я шукав її
усе життя, не знаючи, що шукав саме її!
Тільки тепер я зрозумів, чому ми всі так
любили її, нашу стару Нарнію — тому що
вгадували у ній риси Нарнії прийдешньої!
Е-ге-гей! Гайда за мною! Усе далі й все
вище! Уперед! [Єдиноріг Діамант]*

К. С. Льюїс «Остання битва»

• Чи потрібно мені думати про Небеса?

Припустимо, ваші тато чи мама сказали вам, що ви переїжджаєте на нове місце. Що ви відразу зробите? Поставите запитання, чи не так? Ви захочете знати відповіді на питання, *хто, що, коли, де і чому* про місце, де ви житимете.

А тепер уявіть, що ви належите до команди NASA, яка готується до п'ятирічної місії на Марс. Після періоду виснажливої підготовки нарешті настає дата запуску. Коли ракета злітає, один із астронавтів запитує вас: «Що ти знаєш про Марс?»

Уявіть, що ви знизуєте плечима й кажете: «Нічого. Ми ніколи про це не говорили. Думаю, ми дізнаємося про Марс, коли прибудемо туди». Гадаєте, так і буде? Навряд чи. Вас би мали підготувати до того, де ви житимете впродовж наступних п'яти років, під час навчання. Ви мали б говорити про Марс 24 години 7 днів на тиждень, чи не так? *Зрештою, саме туди ж ви збиралися!*

Можливо, ви вже колись казали: «Я вірю, що Ісус помер за все погане, що я зробив» (більше про це в десятому розділі). Можливо, ви вже просили в Нього прощення й повірили в Нього. Якщо так, то Біблія обіцяє, що в майбутньому ви потрапите на Небеса. Сам Ісус так сказав. «У домі Отця Мого багато кімнат,

і якби не так було, то Я б вам сказав. Я йду туди, щоб приготувати місце для вас. А коли піду й приготую, то повернуся й заберу вас з Собою, щоб ви були там, де Я» (Івана 14:2–3).

Коли моя сім'я вирушає у подорож, ми хочемо заздалегідь знати, що ми можемо побачити в тому місці, куди їдемо. Плануючи відпустку, ми переглядаємо брошури, карти та вебсайти. Ми дізнаємося про визначні пам'ятки — про все, що ми можемо побачити у місці, яке хочемо відвідати.

Коли ми наперед вивчаємо все про Великий Каньйон, парк атракціонів чи літній табір, це викликає у нас захоплення, ми з нетерпінням чекаємо на цю поїздку. У Біблії написано: «Але згідно з Божою обітницею ми сподіваємося нових Небес і нової Землі, де оселиться праведність» (2 Петра 3:13). А якщо ми нічого не знатимемо про цікаві місця, які на нас очікують, ми не будемо з нетерпінням чекати такої поїздки, чи не так?

Тож, якщо Небеса — або, як це написано в цьому вірші, «нові Небеса і нова Земля» — колись стануть вашим домом, чи не було б чудово дізнатися про них усе, що можна, зараз? Так ви зможете все життя з нетерпінням чекати на те місце, яке назавжди стане вашою домівкою!

Ось про що ця книжка.

**• Хіба не достатньо просто знати,
що ми будемо з Ісусом?**

Кожного з нас створено для однієї Особи, також для одного місця. Цією Особою є Ісус, а цим місцем — Небеса.

Ісус живе на Небесах і готує там місце для нас. Тож, якщо ми з нетерпінням чекаємо на те, аби бути з Ісусом, це те саме, що з нетерпінням чекати Небес. Чому? Тому, що саме там ми перебуватимемо з Ним. Отже, щоразу, коли ми думаємо про те, аби бути з Ісусом, ми думаємо про Небеса. І щоразу, коли ми думаємо про Небеса, ми маємо думати про Ісуса.

• Чого я з нетерпінням чекаю?

Будьмо чесними. Чи *справді* ви чекаєте на те, щоб потрапити на Небеса? Можливо, через сімдесят чи вісімдесят років, чи не так? Після того, як зробите все, що хочете зробити.

Подумайте про те, чого ви справді чекаєте з нетерпінням:

- Різдва чи іншого улюбленого свята.
- Вашого дня народження, дня народження вашої сестри (ну, можливо, ні) або навіть вашого собаки.

- Відвідування улюбленого місця (наприклад, аквапарку, пляжу, лісу, річки чи якогось цікавого закладу).

- Останнього дня в школі та початку літніх канікул.
- Фільму, який вам порадили.
- Наступної книжки з вашої улюбленої серії.

Чому ви з нетерпінням очікуєте на це все? «Хіба це не зрозуміло?» — скажете ви. Відповідь очевидна. Тому, що вже знаючи про ці місця чи речі, ви використовуєте свою уяву, яку вам дав Бог, і можете мало не скуштувати, відчутти, понюхати, почути та побачити всі ці чудові речі, на які очікуєте.

Наприклад, якщо наближається ваш день народження, ви можете уявити собі смак, запах і вигляд шоколадного торта з густою глазур'ю, сміх друзів та подарунки. Можливо, ви з нетерпінням очікуєте побачити своїх двоюрідних братів і сестер, тіток і дядьків, яких давно не бачили. Або, можливо, розраховуєте отримати багато класних подарунків.

Але знаєте що? Очікування Небес нічим не відрізняється. Насправді очікувати Небеса — це навіть краще, ніж чекати на Різдво чи на день народження! Але багатьом людям важко в це повірити, бо вони не знають, як уявити собі Небеса. Вони не знають, як на них чекати.

Це про вас?

• У що вірять люди стосовно Небес?

Якими словами ви описали б Небеса? Чи вжили б ви слова *весело* та *захопливо*?

Вас може здивувати те, що багато людей зовсім не відчують радості, коли думають про Небеса. Цікаво, чому? Вони не чекають на той момент, коли потраплять туди, через те, у що вони вірять стосовно Небес.

Гарі Ларсон показав поширене уявлення про Небеса в одному зі своїх мультфільмів із серії «Далека сторона». У ньому зображено, як чоловік з ангельськими крилами та ореолом сидить один-однісінький на хмарі й нічого не робить. Вираз обличчя в нього, як у людини, що застрягла на безлюдному острові й нудьгує, бо їй абсолютно нічим зайнятися. Підпис до цього мультфільму підказує, що цей чоловік думає: «Слід було прихопити з собою якийсь журнал».

Ви так само уявляєте собі Небеса? Чи, може, так думає хтось із ваших знайомих? Багато людей бояться, що на Небесах буде... ну нудно.

Ви бачили фільм «Всі собаки потраплять на Небеса», коли були молодшими? Якщо ні, то я розповім, про що в ньому йдеться. Чарльз Б. Баркін (Чарлі), німецька вівчарка, потрапляє на Небеса, бо існує думка, що «всі собаки потрапляють на Небеса»! Проте, Чарлі не хоче бути на Небесах. Чому? Тому, що там

немає жодних несподіванок — принаймні якихось захопливих. Там усе передбачуване. Навіть температура повітря становить двадцять три градуси за Цельсієм, що для Чарлі звучить нудно. Він хотів би радше жити на цікавій землі, а не вічно плавати на хмаринці з крилами та ореолом. Тому він полишає Небеса й повертається на Землю.

У наступній частині («Всі собаки потрапляють на Небеса 2») Чарлі пояснює, чому незадоволений Небесами, коли співає: «Тут занадто добре. Тут надто спокійно, як у раю». Інакше кажучи, Небеса для нього надто нудні.

Передбачувано? Нудно? Нескінченні роки одноманітного життя? Хто б на таке чекав?!

Що ж, маю для вас хорошу новину. Чарлі помилявся. Небеса зовсім не такі. *У жодному разі!*

Ви коли-небудь читали якусь із книжок про Пітера Пена й хотіли б жити в красивому чарівному місці, як-от Небувалія, але без капітана Гука та всіх підлих піратів? Що ж, Небеса — це набагато краще місце, ніж Небувалія. Звідки я це знаю? З того, що про це говорить Біблія.

Ось чому ця книжка пропонує інший погляд на Небеса, як на місце, про яке варто думати, говорити та мріяти. Коли ви зрозумієте, що насправді говорить Біблія про Небеса, *ви вже не зможете дочекатися, щоб потрапити туди!*

Розділ 1

Що ми можемо знати про Небеса?

І Духом Святим він переніс мене на величезну високу гору й показав мені святе місто Єрусалим, що спускалося з небес від Бога. Місто те мало славу Божу, і сяло, мов найкоштовніше каміння, як прозорий кришталевий яспис. Місто оточував великий і високий мур із дванадцятьма брамами... Дванадцять брам — то були дванадцять перлин, а кожна брама була однією перлиною. Вулиця міста була вібрукована чистим золотом — ясна, як

скло... І не потрібно для освітлення ні сонця, ні місяця, бо освітлювала його Божа слава, і Ягня — його світильник. Народи ходитимуть у світлі цього, а земні царі принесуть місту славу.

Одкровення 21:10–12, 21, 23–24

— Еге ж, либонь, гарні то були канікули! — змикнув Юстас. — А я от готовий битися об заклад, що ніде у нашому світі немає таких місць, як це. Варто лише придивитися до кольорів. Погляньте лише на ті блакитні гори попереду. Де й у яких горах на нашій землі ви бачили таку блакить?

— А це часом не країна самого Аслана? — припустився Тіріан.

— Принаймні, не та країна, яку бачила я з вершини тієї гори, що далеко на сході, за межами світу, — відповіла Джил. — Я знаю, бо бачила її на власні очі.

— Якщо вас цікавить моя думка, — мовив Едмунд, — якщо мені це щось нагадує, то нагадує саму ж Нарнію. Ті гори попереду, за якими постають іще більші гори зі сніговими шапками, — здається, ми бачили схожий краєвид, коли милувалися

з західного кордону Нарнії горами, що за великим водоспадом.

— Гори справді схожі, — озвався Пітер. — От тільки ці гори значно вищі.

— А як на мене, то не дуже вони і схожі, а якщо і схожі, то аж ніяк не на західне пасмо, — мовила Люсі. — От подивіться-но — он туди! Ті зелені пагорби, порослі лісом, за якими майорять блакитні гори, хіба не схожі вони на північні кордони Нарнії?

— Навіть не те, що схожі, — відповів Едмунд, коли придивився пильніше, — а то вони і є! Он, бачте, гора Олвін за двома верхівками, а ондечки — гірський перевал до Древляндії.

— І все ж, — роздумливо простягнула Люсі, — бути схожим не означає "бути тим самим". Ці гори дуже схожі на ті, але вони інші. Вони яскравіші, вони й вищі, вони й далі від нас, ніж були, якщо мені не зраджує пам'ять, а до того ж вони... вони.... Якись на диво... бракує слів...

— ...справжні, — стиха промовив лорд Дігорі, ніби розмірковуючи сам із собою.

К. С. Льюїс «Остання битва»

• Небеса справжні?

Перш ніж відповісти на це запитання, дозвольте мені розповісти вам історію. Дослідник Марко Поло з 1271 року подорожував зі свого рідного міста Венеції, що в Італії, до Китаю й повернувся додому аж через двадцять чотири роки. Оце так подорож! Повернувшись до Венеції, він описав світ, якого італійці ніколи не бачили. Попри те, що Китай був реальним місцем, він сильно відрізнявся від Італії. Тому Марко Поло мусив використовувати слова та образи, які були зрозумілі людям у Венеції, щоб описати те, що він побачив.

У книжці «Подорожі Марко Поло» він описав місто, яке тепер називається Пекін, так: «Його оточують земляні стіни... У стінах є дванадцять брам, над кожною з яких височіє великий і красивий палац... Усі земельні ділянки, на яких побудовано міські будинки, квадратної форми та їх викладено по прямій лінії... Кожну квадратну ділянку оточують красиві дороги для вуличного руху. Тож, усе місто складається з квадратних ділянок, як на шаховій дошці».

Подумайте, як би ви описали місце, яке не бачив ніхто, окрім вас. Ви б, напевно, порівняли його з іншими знайомими місцями, сказавши: «Там, як у...», або «Воно нагадало мені...». Це те, що зробив Іван,

один із дванадцяти учнів Ісуса, та інші біблійні автори, щоб допомогти своїм читачам зрозуміти, що таке Небеса. Вони описують, що Небеса — це сад, місто, країна, царство і *рай*.

Але багато людей досі не впевнені, що Небеса — це реальне місце. Вони навіть вірять, що люди на Небесах є привидами, які плавають на хмарах. Біблія говорить, що Небеса є справжнім місцем, таким самим реальним, як планета Земля. Зокрема, Бог називає місце нашого вічного життя «Нова Земля».

Ми — люди, і нас не створено для того, щоб бути привидами в примарному місці, особливо на хмарах! (Зрештою, ніхто не може жити на хмарі. Якщо ви літали літаком, то бачили хмари зблизька. Їх створено з води!)

Якщо ми знаємо Ісуса, то, померши, потрапимо на Небеса. І за деякий час після того, як Ісус повернеться на Землю, Бог обіцяє, що поселить нас на Новій Землі — у світі, де будуть земля, дерева та вода: «Погляньте, Я створю нові небеса і нову землю, і все, що сталося, не відгукнеться в серці, ми згадувати не будемо його» (Ісаї 65:17).

Це місце буде прекраснішим за все, що ми можемо собі уявити. (Але це не означає, що ми не маємо уявляти собі Небес зараз!)

▪ Звідки ми дізнаємося про Небеса?

Як би ви назвали того, хто обманює вас, краде у вас і постійно грубо поводить з вами? Ви назвали б таку людину ворогом. (Ні, це не опис вашого двоюрідного брата чи когось, хто постійно дратує вас у школі.)

Як ви знаєте, християни мають ворога. Його називають по-різному: Люцифер, сатана, диявол.

У книжці *«Лев, Біла Відьма та шафа»* Біла Відьма схожа на диявола.

«О, це жахлива особа, — мовила Люсі. — Вона називає себе королевою Нарнії, хоча не має жодного права бути королевою. Всі фавни, дріади, наяди, гноми, звірі — зрештою, всі добрі створіння — просто ненавидять її. Вона може обертати людей у камінь і робить всякі жахливі речі. Вона наклала чари на Нарнію і тому тепер тут вічна зима. Зима й зима, але Різдво не настає. Ніколи!».

Ви любите зиму? Я — так. Але не таку, яка триває сто років! Ось як довго триває зима в Нарнії через заклинання відьми. Більшість істот там ніколи не бачили іншої пори року. Я б не хотів зими без Різдва, а ви? Це найкращий час узимку. Утім, сатана не хоче,

щоб ми вірили в Ісуса чи думали про Нього. Так само як Біла Відьма не хоче, щоб хтось вірив в Аслана чи думав про нього.

(До речі, у деяких історіях, як-от «*Чарівник з країни Оз*», білі відьми є хорошими. Але в Нарнії білий колір відьми уособлює холод і смерть через гріх. У Нарнії немає добрих відьом... у Біблії також. У Книзі Повторення Закону 18:10–14 міститься застереження щодо чаклунства, ворожіння, магії, амулетів, віщунів, екстрасенсів і всіх, хто намагається розмовляти з мертвими. Бог хоче, щоб ви трималися якнайдалі від цього, включно зі спиритичними дошками й картами таро, бо Він їх ненавидить. Якщо друзі намагаються переконати вас таке робити, вам потрібно сказати їм *ні* й поговорити зі своїми батьками, а, можливо, навіть знайти інших друзів.)

Біла Відьма завжди обманює. Якщо ви читали цю книжку чи дивилися фільм, то пам'ятаєте, як вона бреше Едмундові й переманює його на свій бік. Вона намагається змусити його зрадити своїх брата й сестер. Відьма говорить неправду про Аслана. Так само як сатана говорить неправду нам про Ісуса й про Божий дім — Небеса.

Ісус сказав про диявола так: «...Коли він каже неправду, то це природно для нього, бо він сам брехун і породжує брехню» (Івана 8:44). Багато брехні сатани

пов'язано з Небесами. Він не хоче, щоб ви знали, яке це насправді чудове місце! Він не хоче, щоб ви любили Ісуса, потрапили на Небеса чи чекали їх.

Бог вигнав диявола з Небес за те, що той намагався прирівняти себе до Бога (Ісаї 14:12–15). Він озлобився не тільки на Бога, а й на людей і на самі Небеса. Він намагався захопити Небеса, але його звідти вигнали. Можливо, вам здається, що це якась вигадка, але це правда. Біблія говорить, що це насправді сталося.

Про Білу Відьму написано так: «Вона могла зачаклувати так, що все здавалося не таким, яким було насправді». Це те, що робить сатана. Він завжди обманює щодо Небес, і, на жаль, його брехня діє. Він зробив так, що Небеса здаються нудними. Сатані не потрібно переконувати нас, що Небеса — не справжні. Йому потрібно лише змусити нас повірити, що це місце нам не сподобається. Це все одно, що планувати поїздку в Діснейленд чи в якесь інше цікаве місце й чути від іншої дитини, якій назавжди заборонили туди їхати (бо вона хотіла його підпалити чи щось подібне): «Ой, тобі зовсім не сподобається в Діснейленді. Там страшенно нудно».

Якщо ми віримо в те, що сатана говорить про Небеса, то не захочемо там жити чи навіть думати про них. Але, знаючи, що сатана вміло обманює,

ми повинні нагадувати собі, наскільки важливо пам'ятати те, що написано в Біблії. Тоді ми зможемо ігнорувати думки, які сатана нам навіює, що Небеса не є чудовим місцем для життя.

**• Як ми можемо знати щось про Небеса,
якщо ми їх ніколи не бачили?**

Як називається ваша улюблена книжка в жанрі фантастики? «Гобіт» і «Володар перснів» Дж. Толкіна? Яка ваша улюблена серія книжок цього жанру? «Хроніки Нарнії» Клайва Стемплза Льюїса? Про драконів? У багатьох книжках у жанрі фантастики ви майже «бачите» описаний світ завдяки яскравій уяві автора. Проте таких місць, як Середзем'я та Нарнія, насправді не існує. (А вам би хотілося, щоб вони існували?)

Небеса — це не фантастичний світ, який створила чиясь уява. Це справжнє місце, яке створив Бог, проте багато людей вважають, що дізнатися щось про нього — неможливо.

Коли я розповів своєму другові, що пишу книжку про Небеса, він сказав мені: «Слово Боже каже, що "очі не бачили, вуха не чули, і на думку людям не спадало те, що Бог залишив для тих, хто любить Його"».

(Він цитував біблійний вірш із Першого послання до коринтян 2:9.)

«Про що ти писатимеш? — запитав він. — Ми не можемо знати, що Бог приготував для нас на Небесах».

Можливо, ви думаєте так само. Як ми *можемо* знати щось про Небеса — місце, яке ми не бачимо? Це просто: Бог розповідає нам про Небеса в Біблії. Мій друг подав надто коротку цитату, тому що в наступному вірші, Перше послання до коринтян 2:10, написано про те, чого ми не бачили й не чули, так: «Та Бог відкрив нам це через Духа, Який знає все, навіть найприхованіші таємниці Божі». Тож, Бог відкрив нам у Своєму Слові небачені речі, зокрема й з істини про Небеса.

Бог не хоче, щоб ми знизували плечима, так наче дізнаватися про Небеса немає сенсу. Натомість Він хоче, щоб ми звернули увагу на те, що про це дивовижне місце говорить Біблія, щоб ми з нетерпінням чекали на те, що Він нам приготував.

Звичайно, що ми багато чого не дізнаємося про Небеса, поки не потрапимо туди. І це класно, вам так не здається? Це на землі бувають приємні й неприємні несподіванки, а на Небесах Бог готує для нас тільки хороші. І їх у Нього чимало. Я з нетерпінням чекаю на них. А ви?

• Якщо ми є добрими людьми, чи означає це, що колись ми потрапимо на Небеса?

Багато людей вірять, що кожна добра людина потрапить на Небеса. Однак у Біблії написано, що ніхто не є достатньо добрим, щоб потрапити туди. Ми всі зробили щось погане (це називається *гріхом*). Подібно до Едмунда, який допався до рахат-лукуму Відьми у книжці «**Лев, Біла Відьма та шафа**», так і ми узалежнилися від гріха. Ми вже за звичкою робимо щось погане, щоб отримати бажане, навіть якщо ці речі не дарують нам задоволення. (Так само як і рахат-лукум не приносив задоволення Едмундові, але він усе одно його хотів.)

Через те, що Бог дуже добрий і творить тільки добро, Він не може терпіти гріха. Біблія каже, що «...плата за гріх — смерть» (Римлян 6:23). На основі цього вірша, ось як у книжці про Нарнію сказано щодо того, як Едмунд грішить:

— У тебе тут зрадник, Аслане, — вимовила Чаклунка. Звичайно, кожен із присутніх здогадався, що вона має на увазі Едмунда. Проте Едмунд зараз — після всього, що довелося пережити, та після вранішньої розмови — найменше турбувався про себе. Він тільки увесь час невідривно дивився на Аслана. Здавалося,

хлопець зовсім не намагався вникнути, куди ото хилить Чаклунка.

— Так, справді, — відповів Аслан. — Але він не тебе зрадив.

— Чи ти забув Древнє Передання? — поспитала Чаклунка.

— Скажімо, таки призабув, — сумно похитав головою Аслан. — Розкажи нам про Древнє Передання.

— Розказати вам? — перепитала Чаклунка. Її голос майже зривався на вереск. — Розказати тобі, що написано на Камінному Столі, який ото стоїть біля нас? Розповісти тобі, про що кажуть древні письмена, вирізані на жертвному камені, що на Заповідному Пагорбі? Розповісти, що вирізьблено на скіпетрі Володаря? Принаймні тобі відома Магія, яку Володар заклав ув основу існування Нарнії від самого її початку. Ти знаєш, що кожен зрадник належить мені як моя законна здобич і що за кожну зраду я маю право вбивати.

Кожен грішник заслуговує на смерть, а ми всі грішники. Коли ви читаете про Едмунда або бачите його у фільмі, нагадуйте собі, що він не єдиний, хто заслуговує на смерть за свої гріхи. Ми також.

Одне з добрих створінь Нарнії викликає Відьму та її поплічників на битву, щоб не дати їм убити Едмунда за його гріх. Ось як відповідає Відьма, а потім Аслан:

— О, — озвався пан Бобер, — так ось як тобі прийшла у голову фантазія оголосити себе королевою. Ти ж була катом у Володаря. Тепер розумію.

— Годі, Бобре, — зупинив його Аслан. З його грудей вихопився низький рик.

— Так ось, — вела далі Чаклунка, — людська істота належить мені. Я забираю її життя. Її кров — моя власність.

— Тоді підійди і забери його, — прогудів буйвол із людською головою.

— Дурню, — гарикнула Чаклунка і жорстока посмішка скривила її вуста, — невже ти гадаєш, що твій господар може силою позбавити мене моїх прав? Він обізнаний із Древнім Переданням ліпше за тебе. Він знає: якщо я не отримаю крові у викуп, як велить Закон, уся Нарнія занепаде і згине від вогню й води.

— Істинна правда, — погодився Аслан. — Я не заперечую цього.

У Біблії, в Посланні до євреїв 9:22, написано щось дуже схоже на це: «За Законом... без кровопролиття не може бути прощення».

Древнє Передання, яке записано на Камінному Столі, — це те саме, що Закон Божий, який написано на кам'яних скрижалях, що їх Бог дав Мойсеєві. Якщо

хтось чистий і праведний не пролле своєї крові, ніхто не може отримати прощення гріхів і потрапити на Небеса. Це не придумав ані диявол, ані Біла Відьма. Цього вимагає святий Божий характер.

Почувши, що Едмунд має померти за свої гріхи, його сестра Люсі запитує Аслана: «Чи не можна щось зробити, аби врятувати Едмунда?»

Відповідь Аслана потужна: «Ми робитимемо все, що тільки можна, але це може виявитися важчим, ніж ви собі гадаєте». Тоді Аслану стає дуже сумно. Чому? Тому, що він знає, які страшні страждання й смерть чекають на нього. Це єдиний спосіб урятувати Едмунда.

Ісус переживав це саме в Гефсиманському саду. Він сказав Своїм учням: «Душа Моя переповнена смертельної скорботи. Зостаньтеся тут і попильнуйте зі Мною» (Матвія 26:38).

Слуги Білої Відьми перевертають Аслана на спину та зв'язують йому лапи, насміхаючись, наче вони такі сміливі. Льюїс додає: «Якби Лев оборонявся, то напевно однією лапою розметав би все це кошло». Коли Ісуса заарештували, Він сказав, що міг би попросити Бога, Свого Небесного Батька, послати понад 72 000 ангелів на Його захист (Матвія 26:53).

Якби у вас була сила таке зробити, хіба ви не закликали б ангелів на допомогу? Я закликав би. Але не

Ісус. Ось як сильно Він нас любить — бо, пам'ятайте, Він пішов на хрест, щоб спасти нас.

Аслан не видає ані звуку, як і Ісус (Матвія 26:63). Його вороги затягують шнури настільки сильно, що вони вриваються йому в тіло, та він не опирається.

Воїни, які тримали Ісуса, насміхаються з Нього та б'ють Його (Луки 22:63). А Відьма наказує поголити Аслана, їхнього законного короля. Вони зістригають йому красиву гриву, а потім глузують із нього, кажучи: «Скільки мишей вполював сьогодні, шолудивий коцуре?»

У цій історії показано, що Аслан був готовий віддати своє життя за Едмунда. Ісус пішов на хрест, щоб померти за нас, не тільки в якійсь вигаданій історії, а в реальній історії. Він любить кожного з нас настільки, що помер би за нас, навіть якби ми з вами були єдиними, кому Він був би потрібен.

Чи не хочете ви подякувати Йому за те, що Він вас так любить? Прошу. Ви можете зробити це саме зараз...

На щастя, ця історія не закінчилася смертю Христа. Він воскрес у тому самому тілі. (Це те, що ми називаємо «Воскресінням».) Його воскресіння дуже важливе для нашої християнської віри. Це ключ, який відмикає наше розуміння Небес і якими вони будуть.

• Чи будуть у нас справжні тіла на Небесах?

Щоб збагнути, якими будуть Небеса, де ми житимемо, необхідно зрозуміти, якими будемо *ми*.

Риба живе не на суходолі, а у воді. Люди не живуть у собачих будках чи клітках для хом'ячків. Слон не зможе спати у вашій спальні, особливо на верхній полиці двоярусного ліжка.

Оскільки Христос пообіцяв, що готує місце для нас, варто очікувати, що Небеса ідеально підійдуть нам таким, якими ми будемо.

Чудова новина. А якими ми будемо, коли житимемо у вічності на Небесах, написано в Біблії. Після того як Ісус повернеться, Бог перетворить тіла Своїх вірних, навіть тих, які померли тисячі років тому, і зробить їх міцними та здоровими. Наші тіла будуть, як тіло Христа після того, як Він воскрес із мертвих. У Біблії сказано, що Ісус змінить наші тіла, «...щоб вони стали подібними до Його славного тіла» (Філіп'ян 3:21).

Тому, знаючи, яким було *Христове* тіло після воскресіння, ми знаємо, яким буде й *наше* тіло. Воскреслий Христос сказав Своїм учням: «Погляньте на Мої руки й ноги. Ви ж бачите: це справді Я. Торкніться Мене й подивіться на Мене. Привиди не мають м'яса й кісток. Як ви бачите — Я маю» (Луки 24:39). Ісус

мав фізичне тіло, яке люди могли побачити й до якого могли доторкнутися. Він їв зі Своїми учнями та ходив по землі. Ми робитимемо те саме на Новій Землі.

У книжці «Лев, Біла Відьма та шафа» після того, як Аслана вбили, він воскресає й розповідає дітям те, що сказав Своїм учням воскреслий Ісус.

— Неймовірно! Ти живий, любий Аслане? — спитала Люсі.

— Тепер так, — відповів він.

— А ти не... не...? — почала тремтячим голосом Сюзан. Їй годі було вимовити слово "дух". Аслан нахилив свою золоту голову і лизнув її чоло. Тієї ж миті дівчинку огорнув його теплий подих та густий запах хутра.

— Хіба я схожий на привида? — лагідно поспитав він.

— Ні, ти живий, живий! Ох, Аслане! — вигукнула Люсі і разом із Сюзан кинулась до нього, обсипаючи його цілунками.

Можна собі уявити, як радіють ці діти, що Аслан воскрес. Це має допомогти вам уявити, як раділи учні, коли Ісус воскрес! Вони насилу могли в це повірити.

Аслан — це образ Ісуса, справжнього Сина Великого Царя, Бога Отця. Те, що Аслан помирає за гріхи Едмунда, є зображенням того, як Ісус помирає за

всі наші гріхи. А воскресіння Аслана є зображенням воскресіння Ісуса.

Пам'ятайте, в Біблії сказано, що Ісус воскрес після Своєї смерті. У день воскресіння ми також воскреснемо після своєї смерті. Так само як Ісус мав справжнє тіло, до якого Його учні могли доторкнутися, так і ми матимемо справжні тіла.

Чи добре нам буде в наших воскреслих тілах? Безсумнівно! Після Свого воскресіння Ісус їв і пив зі Своїми учнями. У книжці «Лев, Біла Відьма та шафа» Аслан після свого воскресіння перестрибує через голови дітей, потім пірнає між ними, підіймає їх, підкидає у повітря й ловить своїми величезними оксамитовими лапами. Вони перекидаються та сміються.

Льюїс пише:

Такі забави можливі лише у Нарнії. Люсі не могла сказати напевно, що це їй більше нагадувало: гру в kota й мишок чи грозу із громом та блискавкою.

Це чудова картина сили Христового воскресіння — і того, наскільки реальним та могутнім є Христове воскресле тіло. Наші воскреслі тіла будуть такими ж реальними!

Порадівши воскресінню Аслана, діти досі намагаються зрозуміти, що це все означає.

— Це значить, — відповів Аслан, — що хоча Чаклунка і знає Древнє Передання, та моє знання древніше. Вона цього не знала. Їй відомо лише, що було від початку часів. Та якби їй було дано зазирнути бодай трішки глибше, у німоту й темінь передпочатку часів, тоді вона відчитала б іще давніші пророцтва. Вона б знала: коли замість зрадника на Камінний Стіл із власної волі підніметься невинний і віддасть себе у жертву, Стіл розпадеться і сама Смерть буде подолана.

Під словами *Древнє Передання* та *пророцтва* маються на увазі давні Божі закони. Христос не лише помер за наші гріхи, а й переміг смерть для нас Своїм воскресінням. Тож, навіть коли ми помремо, смерть не завадить нам жити вічно в новому, сильному та здоровому тілі!

**• Чи можемо ми бути впевнені,
що потрапимо на Небеса, а не в пекло?**

Подумайте про Едмунда в Нарнії. Він справді заслуговує на смерть і нічого не може вдіяти, щоб урятувати своє життя. Те, що робить Аслан, є для нього подарунком. Ніхто не потрапляє на Небеса

через свої добрі діла. Ісус дає нам цю можливість як дар.

Чи розумієте ви з історії про Нарнію, чому Аслан мав померти на Кам'яному Столі, щоб урятувати Едмунда? А в реальному світі, чи розумієте ви, чому Христос мав померти на хресті, щоб спасти *вас*?

Бог дає нам можливість сказати Йому: «Я жалкую про свої гріхи». Він дозволяє нам самим вирішувати, довіряти Ісусові чи ні. Покаяння в наших гріхах, віра в Ісуса і те, що Він зробив для нас, — це єдиний спосіб потрапити на Небеса після смерті. Те, що Аслан приніс себе в жертву за Едмунда у книжці «Лев, Біла Відьма та шафа», допомагає нам зрозуміти, що Біблія говорить у Посланні до римлян про те, що ми заслуговуємо на смерть за наші гріхи й що Христос помер за нас:

«Та зараз, незалежно від Закону, відкрилася правда Божа, хоча про це свідчать Закон і пророки. Бог робить людей праведними через віру в Ісуса Христа. Всі люди рівні й немає між ними різниці. Бо всі люди згрішили, і всім їм бракує слави Божої. Усі люди стали праведні перед Богом завдяки дару Божої милості, завдяки визволенню, яке Бог здійснив через Ісуса Христа. Бог віддав Ісуса в жертву для прощення всіх гріхів людських через віру, і показав цим, що Він справедливий. Адже завдяки Своїй терпимості,

Він залишав усі гріхи, здійснені в минулому, без покарання» (Римлян 3:21–25).

Христос пропонує кожному дар прощення, спасіння та вічного життя. «І нехай той, хто чує, повторює: "Прийди!" Нехай спраглий приходить. Хто хоче, може вільно брати життєдайну воду» (Одкровення 22:17).

Вічне життя — це вічно жити в радості з Богом.

Ви знаєте, що означає *спасіння*? Це коли нас рятують від вічної кари за наші гріхи. Завдяки тому, що Ісус заплатив ціну за наші гріхи на хресті, ми можемо врятуватися від пекла, а Бог може взяти нас на Небеса.

Зауважте, що Ісус називає це «даром». Це означає, що ми не можемо цього заслужити: «Бо саме Божою милістю спаслися ви завдяки вірі. Спасіння не є ваша заслуга, то є дар Божий. То не винагорода за чийсь труд, й не те, чим хтось міг би хвалитися» (Ефесян 2:8–9).

Ісус прийшов, «...щоб смертю Своєю подолати того, хто володіє владою смерті — диявола. Так Ісус зміг принести звільнення тим, хто все життя терпів рабство через страх смерті» (Євреїв 2:14–15).

Що позбавляє нас страху смерті? Лише стосунки з Ісусом, який помер замість нас і пішов приготувати для нас місце на Небесах.

Небеса — це особливе місце, куди можуть потрапити люди після смерті. Воно повністю протилежне

місцю під назвою *пекло*. Пекло — це жахливе місце, Ісус багато разів застерігав щодо нього в Біблії. Бог не живе й ніколи не житиме в пеклі. Він є дарувальником добра, тому там ніколи не буде нічого доброго. Немає Бога, немає добра. Це просто.

Люди потрапляють до пекла через свої гріхи. Погана новина полягає в тому, що, будучи грішниками, усі люди автоматично потрапляють до пекла, коли вмирають, якщо вони ніколи не просили Ісуса пробачити їм їхні гріхи.

Хороша новина полягає в тому, що ніхто не має йти в пекло. Чи знаєте ви, що таке *налаштування за замовчуванням* у комп'ютерній програмі? Це коли програма автоматично виконує те, що було закладено в ній на початку, поки хтось не змінить цих налаштувань. Бог полюбив нас настільки, що змінив налаштування за замовчуванням, через яке ми автоматично потрапляли до пекла. Ісус помер за нас, узявши на Себе провину за наші гріхи. Він прийняв смертний вирок на хресті, щоб нам не довелося йти до пекла. Натомість ми можемо бути з Ним на Небесах. Ось як Він нас любить!

Але недостатньо просто знати про це. Ми повинні попросити в Бога прощення й прийняти — з вдячністю — Його безоплатний дар вічного життя, щоб жити у вічності з Ісусом. Тоді ми зможемо точно знати, що

після смерті потрапимо на Небеса. (Докладніше про це в десятому розділі.)

• Що означає збирати скарби на Небесах?

Ви маєте ощадний рахунок чи, можливо, скарбничку у своїй кімнаті? Ви відкладаєте гроші, бо хочете заощадити на щось важливе, що хочете купити в майбутньому. Коли ви маєте мету — щось важливе, що ви хотіли б зробити, — то вона суттєво впливає на ваше життя. Якщо ви заощаджуєте гроші на велосипед чи цифрову камеру, то, мабуть, не витратите гроші на інші речі, поки не досягнете своєї мети. Ви накопичуватимете гроші у своїй скарбничці чи на ощадному рахунку.

А чи знаєте ви, що можна накопичувати скарби на Небесах? Ісус сказав: «Не складайте собі скарбів на Землі, де міль та іржа знищать їх, де злодії можуть вдертися й викрасти їх. Краще збирайте скарби для себе на Небі, де ні міль, ні іржа не понівечать їх, де злодії не вдеруться й не викрадуть їх» (Матвія 6:19–20).

Що тут мається на увазі? А те, що багато людей працюють лише для того, аби купувати дедалі більше речей. Проте, коли ми помremo, ми не зможемо щось узяти з собою на Небеса. Мати майно — це не

погано. Але Бог хоче, щоб люди більше цікавилися тим, що матиме цінність й після цього життя.

Що *матиме* цінність після цього життя? Скарбами, які матимуть вічну цінність, будуть наші стосунки з Ісусом та іншими людьми, які люблять Його. Також ми збираємо скарби на Небесах тоді, коли підтримуємо різні служіння тут на землі.

Богові подобається, коли ми робимо щось для інших, а не витрачаємо весь свій час і гроші на себе. Ми можемо допомагати людям похилого віку, давати гроші на допомогу бідним, купити Біблії для людей у Китаї або роздавати різдвяні подарунки дітям ув'язнених. Ми можемо пожертвувати гроші, щоб місіонери могли поїхати в різні місця й розповідати іншим про Ісуса. Ми також можемо використовувати свої таланти, щоб ділитися Божою любов'ю з іншими людьми (наприклад, поставити сценку, щоб розповісти історію про Ісуса нашим сусідам, родичам або молодшим дітям). Якщо ми робимо це через любов до Ісуса, то ми збираємо собі скарби на Небесах.

Пам'ятаєте, як Ісус сказав, що те, що ми накопичуємо на землі, знищить міль та іржа, а те, що ми збираємо на Небесах, буде в безпеці в Божих руках? Коли ми віддаємо, ділимося і робимо щось для Ісуса зараз, ми накопичуємо скарби вічної цінності, які чекатимуть на нас, коли ми потрапимо на Небеса.

Оскільки те, на що ми витрачаємо гроші тут на землі, є недовговічним, безглуздо купувати безліч таких речей, як комп'ютери, стереосистеми та іграшки, які ми все одно відкладемо вбік. (Вони не роблять нас щасливими, і згодом ми їх просто продамо на якомусь розпродажі або на OLX.) Ділитися та давати гроші, їжу й інші речі людям, які їх справді потребують, не тільки правильно, а й розумно.

Окрім жертвування грошей нашій церкві та місіонерам, ми можемо фінансово підтримувати християн, які допомагають годувати голодних або тих, хто постраждав від природних катаклізмів, таких як повені, урагани та землетруси. Ісус хоче, щоб ми це робили, і винагородить нас за це.

У мене є пропозиція, куди ви можете поїхати сім'єю. Обговоріть це зі своїми батьками, якщо вважаєте, що це гарна ідея: поїдьте на сміттєзвалище. Там коротші черги, ніж у парках розваг, а вхід зазвичай безоплатний! Ви зможете подивитися на цілі купи «скарбів», які колись були подарунками на Різдво та День народження. Ви побачите речі, за які люди платили сотні доларів, через які сварилися діти й розпадалися сім'ї. Ви можете побачити руки й ноги поламаних ляльок, іржавих роботів та електронних приладів, які лежать як забутий непотріб. Ви переконаєтеся, що більшість ваших речей так само опиниться на смітнику.

Подумайте наперед про час, коли все, що ви маєте, опиниться на купі сміття. Що з того, що ви зробили, матиме вічну цінність?

Якщо ви навчилися слухатися Ісуса й збирати свої скарби на Небесах, ваша відповідь буде цікавою.

Бо якщо ваші скарби на Небесах, то з часом ви будете тільки наблизитися до них, а не віддалятися.

Що більше у вас скарбів на Небесах, то з більшим нетерпінням ви чекатимете того моменту, коли потрапите туди!

Розділ 2

Що станеться після того, як ми помремо?

*Ісус відповів: «Правду кажу тобі:
сьогодні ж ти будеш зі Мною в раю».*

Луки 23:43

*Свіже повітря раптом стало ще сві-
жішим. І щось яскраво спалахнуло позаду.
Усі обернулися. Тіріан обернувся останнім,
бо боявся. Там був той, до кого він прагнув
усім серцем, – величезний і справжній
золотий Лев, сам Аслан, і решта вже
стояли на колінах навколо його передніх*

лап, ховаючи руки та обличчя в гриві, а він нахилив уперед голову, аби доторкнутися до них язиком. Потім він затримав свій погляд на Тіріані, і той, тремтячи, наблизився й стрімко кинувся до лап Лева, а Лев поцілував його і сказав: «Молодець».

К. С. Льюїс «Остання битва»

• Що стається з нами у мить смерті?

Наприкінці фільму «Володар перснів: Братерство персня» є сцена, де Семвайз Гемджі тоне. Він бачить яскраве світло — у фільмах і книгах це зазвичай означає, що хтось помирає. Чому світло? Деякі люди, які пережили клінічну смерть, кажуть, що бачили яскраве світло.

Смерть — це таємниця, бо мертві люди не повертаються й не розповідають про потойбічне життя. (Ну, був такий Лазар, чоловік, якого Ісус воскресив. Про це записано в 11-му розділі Євангелії від Івана. Але в Біблії ніде не згадується, що він розповідав щось про смерть.)

Є деякі речі, які ми можемо знати на основі того, що говорить Біблія. Після своєї смерті ми не припиняємо існувати. *Ми продовжуємо жити, але в іншому*

місці. Послідовники Ісуса йдуть жити з Ним на Небеса. Умираючи на хресті, Ісус сказав розп'ятому поруч із Ним розбійнику: «Правду кажу тобі: сьогодні ж ти будеш зі Мною в раю» (Луки 23:43). Зрозуміло, Ісус знав, що життя після смерті є реальним.

Більшу частину цієї книжки присвячено майбутнім Небесам, де ми житимемо вічно з Богом і всіма, хто Його знає. Це місце, де ми будемо жити після нашого воскресіння й після знищення цієї землі. Що я маю на увазі під *нашим воскресінням*? Коли Ісус повернеться на землю — а Він обіцяє, що повернеться — кожен, хто знає Бога й помер у минулому, отримає нове тіло. (Докладніше про це в шостому розділі.)

Зазвичай, коли ми говоримо про Небеса, ми не думаємо про ті майбутні Небеса, де ми житимемо з Ісусом на Новій Землі. Найчастіше ми маємо на увазі *теперішні* Небеса, місце, куди потрапляють християни, як тільки помирають. Коли ваші батьки кажуть вам: «Твоя прабабуся зараз на Небесах», вони мають на увазі теперішні Небеса, те, що існує зараз.

Однак теперішні Небеса *не* є нашим кінцевим пунктом призначення. Хоч яким би прекрасним не було це місце, це не те, для чого нас було створено, — для місця, де, за Божою обіцянкою, ми зможемо жити вічно. Майбутні Небеса, які будуть вічними, насправді називаються, можливо, досить неочікувано.

Ви помітили фразу, яку я вже вживав кілька разів? Це фраза *Нова Земля*. (Докладніше про це в четвертому розділі.)

• Яка різниця між теперішніми та майбутніми Небесами?

Хороше запитання. Теперішні Небеса — це те місце, де живуть ангели й куди потрапляють люди, щойно вони помирають. Пам'ятайте, це чудове місце. У Біблії написано, що «життя для мене — це Христос, а смерть — надбання» (Филип'ян 1:21), тобто, померти й бути з Христом — це набагато краще, ніж жити тут зараз, навіть якщо у нас прекрасне життя.

Майбутні Небеса, зрештою, стануть домівкою для Божих вірних, які зараз живуть або на землі, або перебувають на теперішніх Небесах. Найкрутіше в цьому всьому — це те, що там із нами житиме *Бог*!

Іван, один із дванадцяти вибраних учнів Ісуса, бачив видіння майбутніх Небес. Він сказав: «Тоді побачив я "нове небо і нову землю", бо ті небо й земля зникли, і моря більше не існувало... І почув я гучний голос, що лунав з престолу. Він промовляв: "Ось оселя Бога з людьми. Він оселиться з ними, і будуть вони

Його народом, й Сам Бог буде з ними їхнім Богом"» (Одкровення 21:1, 3).

Дехто може подумати, що Нову Землю не варто називати Небесами. Але Небеса — це просто особливе місце, яке Бог вирішив зробити Своєю домівкою. Отже, якщо Бог обирає Нову Землю Своїм місцем перебування, це означає, що Нова Земля буде Небесами.

Бог каже нам, що Його досконалий план полягає в тому, щоб «...об'єднати в Христі все, що є на небі й на землі» (Ефесян 1:10). Коли ми молимося: «Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі», ми проголошуємо, що з нетерпінням чекаємо того дня, коли Небо й Земля об'єднаються та більше не будуть окремо одне від одного.

Ісус каже про всіх людей, які хочуть бути Його послідовниками, так: «Хто любить Мене, той слідуватиме вченню Моєму, і Отець любитиме того. І Ми прийдемо до Нього й будемо з Ним» (Івана 14:23). Тож, ми можемо з нетерпінням чекати нашого життя з Богом на Новій Землі. І ця Нова Земля не здаватиметься нам дивною. Це буде наш дім. Там буде все те добре, що ми любимо на цій землі, тільки наааа-абгато краще. Зрештою, Бог створив людей, щоб вони жили на землі. І Нова Земля буде дуже схожою на ту, що ми маємо зараз, тільки без поганих речей.

• Небеса «вгорі»? Де саме?

Думаючи про Бога, чи уявляєте ви собі, що Він живе десь на небі? Так уявляють собі багато людей. Адже коли Ісус після Свого воскресіння йшов на Небеса, Він вознісся на небо, а потім зник. Оце дивовижне видовище!

Теперішні Небеса, зазвичай, невидимі для тих, хто живе на землі. Однак, на відміну від уявного друга, якого може мати маленька дитина, вони реальні — ми просто не можемо їх бачити.

Іноді люди можуть побачити відблиски Небес. Після воскресіння Ісуса чоловік, на ім'я Степан, став Його послідовником і його було забито камінням за віру в Ісуса. Коли його каменували, він бачив Небеса: «Послухайте! Я бачу, як розкрилися Небеса. Я бачу Сина Людського. Він стоїть праворуч від Бога» (Дії 7:56). Йому це не ввижалося. Він справді це бачив.

Ми не знаємо точно, де розташовані Небеса. Можливо, у нашому Всесвіті, а може, у якомусь іншому — Біблія нам не говорить. (Ще одна з чудових Божих несподіванок!) Якщо ви читали чи дивилися наукову фантастику, то маєте знати про «паралельні Всесвіти». На відміну від цих світів, ми точно знаємо, що Небеса є реальними. Можливо, це сусідній усесвіт, який зазвичай приховано, але іноді він відкривається. Хоч би де

були Небеса, ми знаємо, що там є Ісус разом із тими, хто знає Його і вже помер. Якщо ми любимо Ісуса, ми теж колись будемо там. Якщо Він повернеться у цей світ до нашої смерті, ми зустрінемо Його в повітрі.

- Якщо ми помремо до повернення Ісуса, чи будемо ми мати тіла на теперішніх Небесах?

Можливо, ви читали книжки чи бачили телешоу або фільми, де люди після смерті стають привидами. У «Різдвяній історії» Чарльза Діккенса скупердяй Ебенезер Скрудж бачить привида свого покійного колеги Джейкоба Марлі, а також трьох інших привидів — привидів минулого, теперішнього та майбутнього Різдва. Яка ж це була страшна ніч!

Деякі люди вірять, що Небеса — це місце, де перебувають багато привидоподібних постатей. Але це не те, чого вчить Біблія.

Правда в тому, що люди не мають бути безтілесними привидами чи духами. Коли Бог створив першу людину — Адама — Він дав їй тіло. Коли Бог вдихнув життя в Адама, Він дав йому духа. Ми не можемо бути повноцінними людьми без духа і тіла.

Тому цілком можливо, що Бог може дати нам якусь тимчасову фізичну форму, поки ми чекатимемо на

остаточне воскресіння, коли всі люди, які померли, воскреснуть. У той момент кожен отримає нове тіло, яке існуватиме вічно. (Не можете собі цього уявити? Не хвилюйтеся. Бог може. Він усім керує — хіба ви не раді?)

Пам'ятайте, що, воскреснувши, Ісус мав тіло на землі.

В Луки 16:19–31 Ісус розповідає одну історію про двох чоловіків, які померли: багача та Лазаря. Ісус говорив про спрагу цього багатія і як він хотів, щоб Лазар умокнув свого пальця в воду й торкнувся його язика. Він говорив про них так, ніби вони мали фізичну форму. Однак ця форма *не* була їхнім воскреслим тілом.

Такого не буває, що кожна людина воскресає одразу, як помирає. Тому, навіть якщо ми маємо тимчасову фізичну форму на теперішніх Небесах, що можливо, але не точно, це не замінить майбутнього воскресіння. Коли Ісус повернеться на землю, тіла Його вірних відновляться та будуть такими, як і раніше, тобто сильними, здоровими та безсмертними.

• Чи пам'ятають люди на Небесах про життя на землі?

Які моменти вам найлегше запам'ятовуються? Щасливі? Страшні? У вас, мабуть, є спогади, які ви хочете зберегти, а які хочеться забути, наприклад, як

мій спогад про перший день у школі, коли я перечепився й гепнувся просто перед трьома дівчатами, які почали сміятися з мене.

Біблія показує нам, що на Небесах ми пам'ятатимемо своє земне життя. У Книзі Одкровення, 6-му розділі, згадано про мучеників (людей, яких було вбито за віру в Ісуса). Вони чітко пам'ятали події зі свого життя на землі, зокрема свої страждання та смерть. Якщо вони пам'ятали ті часи, то напевно мали й інші спогади. Насправді ми всі, мабуть, пам'ятатимемо набагато більше на Небесах, ніж на землі. Можливо, ми навіть побачимо, як Бог і Його ангели допомагали нам, коли ми цього не усвідомлювали.

Ті, хто пережив важкі часи на землі, знайдуть розраду на Небесах. Якби ми не пам'ятали про погані речі, ми не потребували б розради, чи не так?

Говорячи про пам'ять, кожна нагорода на Небесах буде нагадуванням про наше служіння Богові на землі. Ісус розповів історію про трьох слуг, яким їхній господар дав гроші, щоб вони вклали їх у щось корисне. (Цю історію записано в Євангелії від Матвія 25:14–30.) Коли господар повернувся, він винагородив двох слуг за те, як вони вклали його гроші. Так само, як і той господар, Ісус помічає те, як ми вкладаємо свої час і таланти, і колись винагородить нас. Наші добрі вчинки любові, доброти та служіння Христові ніколи не буде забуто.

Колись ми будемо згадувати й пояснювати, чому зробили все, що зробили. Це називається Судний день — час, коли ми всі постанемо перед Богом і будемо пояснювати причини своїх рішень.

Ті, хто знає Ісуса, не мають хвилюватися, що потраплять у пекло Судного дня. Ісус заплатив за те, щоб ми потрапили на Небеса, коли помер на хресті й воскрес із мертвих. І до Свого повернення Він допомагатиме нам жити для Бога, якщо ми Його попросимо. Бог прощає наші гріхи, коли ми їх визнаємо (1 Івана 1:9). Але, у світлі Судного дня, зрозуміло, що рішення, які ми ухвалюємо зараз, є дуже важливими. У цей особливий день ми хочемо мати гарні спогади про життя, яке прожили на землі.

**• Чи можуть люди на Небесах бачити,
що відбувається на землі?**

Так, люди на Небесах мають певне уявлення про те, що відбувається на землі, але вони можуть не знати або не звертати уваги на *кожну* річ (наприклад, коли ви підсунули лід у наволочку свого брата). Мученики, про яких згадано в 6-му розділі Книги Одкровення, б знали, що Бог ще не засудив тих, хто їх убив, тож

цілком імовірно, що вони знали багато чого іншого про те, що відбувається на землі.

Принаймні, якщо люди на Небесах *не бачать* подій на землі, то їм про них *розповідають*. Наприклад, коли зруйнували Вавилон (назва, що символізує світову силу зла), ангел указує на землю й каже: «Радійте, о Небеса! Втішайтеся, апостоли, пророки і всі святі люди Божі! Бо вчинив Бог суд над нею за все, що вона вам зробила!» (Одкровення 18:20).

Коли Мойсей та Ілля з'явилися на горі разом з Ісусом, вони говорили «...про Його смерть в Єрусалимі, через яку Йому належало пройти» (Луки 9:31). Здається, що вони знали, що мало статися з Ісусом: як Йому скоро доведеться померти. (І, безсумнівно, що вони повернулися на Небеса, пам'ятаючи, що обговорювали з Ісусом на землі.)

Послання до євреїв 12:1 говорить, що нас оточено багатьма прикладами «непохитної віри» людей, які померли й зараз перебувають з Ісусом на Небесах. Вони наче вболівають за нас із Небес.

Ісус, Який є на Небесах, безперечно знає, що відбувається в житті Його вірних. (Див. розділи 2 і 3 Книги Одкровення.) Хіба це не чудово знати, що Ісус усе знає, усе бачить, контролює й ніколи нічим не дивується? Це щонайменше означає, що, дізнавшись щось про нас через мільйон років, Він ніколи не скаже: «Якби

Я знав, що це ти тоді зробив, Я ніколи не впустив би тебе на Небеса!» Ісус бачив нас у найгіршому стані й не припиняє нас любити. А на Небесах Він подбає про те, щоб ми завжди почувалися найкраще, — адже саме так ми завжди й хотітимемо почуватися.

• Чи моляться люди на Небесах за людей на землі?

Можливо, так, принаймні інколи.

Ісус, Який є одночасно Богом і людиною, перебуває на Небесах і молиться за людей на землі (Римлян 8:34). Отже, є принаймні одна людина, яка померла, потрапила на Небеса й зараз молиться за тих, хто живе на землі. Але, здається, Він не єдиний, хто молиться за нас. Мученики, які померли за віру в Христа, перебувають на Небесах і моляться за Божу справедливість на землі (Одкровення 6:9, 10). Ці молитви впливають на християн, яких переслідують через віру в Ісуса. (Їх багато у в'язницях по всьому світу.)

У Біблії конкретно не написано, чи моляться інші люди на Небесах за те, що відбувається на землі, чи ні. Оскільки ж молитва — це розмова з Богом, це означає, що на Небесах ми будемо молитися більше, ніж зараз.

Розділ 3

Які ми матимемо стосунки з Богом на Небесах?

Тому що знаю: Рятівник — живий, на захист встане він на цій землі. І навіть після того, як залишу я це тіло, як зотліє моя шкіра, я побачу Бога. Я сам Його побачу, на власні очі, не чужі, побачу Бога!
Йова 19:25–27

А ось Аслан... Ні бобри, ні діти не знали, як із ним поводитися і що говорити при зустрічі. Ті, які ніколи не бували в Нарнії, не можуть навіть собі уявити, що хтось

може бути добрим і страшним водночас. Якщо діти колись так думали, то враз позбулись цього враження. Вони відважилися звести очі на Аслана і перед ними промайнула золота іскриста грива та великі шляхетні і врочисті проникливі очі, проте тут же відчули, що не можуть довше витримати його погляд. Трепет охопив їх усіх.

(Розділ 12)

Й ось дівчатка зробили те, чого пристрасно бажали, відколи вперше побачили лева, на що, проте, ніколи не зважилися б без його дозволу: вони занурили свої змерзлі долоні у дивовижну лев'ячу гриву і давай гладити її. (Розділ 14)

К. С. Льюїс

«Лев, Біла Відьма та шафа»

▪ Чи зможемо ми бачити Бога?

Подумайте, з якою людиною ви найбільше хотіли б проводити час. Що це за людина? Ваш улюблений співак, автор чи спортсмен? Ваш найкращий друг чи рідна й близька вам людина?

Багато християн сказали б, що хотіли б проводити час з Ісусом. Вони хотіли б бачити Спасителя, Який створив їх, помер за них і дав їм можливість потрапити на Небеса — Того, Хто любить їх більше, ніж інші.

Під час Своєї Нагірної проповіді Ісус сказав: «Благословенні чисті серцем, бо вони побачать Бога» (Матвія 5:8). Це означає, що так, ми побачимо Бога. Утім, Ісус також сказав, що «Бог є Дух» (Івана 4:24), тобто, що Бог Отець не має тіла. Але Ісус, Син Божий, має. І оскільки Ісус є Самим Богом, бачачи Ісуса, ми будемо бачити Бога.

Старозавітний пророк Ісаїя мав видіння Бога. «...Він сидів на високо піднесеному престолі, а складки Його плаща заповнювали храм» (Ісаї 6:1). Ісаїя знав, що на престолі сидів великий і прекрасний Бог. Йому не потрібно було казати: «Поглянь, це Бог».

Побачивши Бога, Ісаїя злякався, так само як «затремтіли» Пітер, Сьюзен, Люсі, а також пан Бобер і пані Бобріха, коли побачили Аслана.

Ми не можемо звинувачувати Ісаю за його страх, як і дітей у Нарнії, тому що люди зазвичай не бачать Бога. Навіть ангел навів би на людей жах. (Див. Книгу пророка Даниїла 10:7–10.) Можливо, пророк Ісаїя згадав Божі слова до Мойсея: «Ти не зможеш побачити Моє обличчя, бо жодна людина не може Мене побачити й лишитися в живих» (Вихід 33:20). Однак

Бог дозволив Ісаї побачити Його. На Небесах нам також буде дозволено дивитися на Бога (Одкровення 22:3–4).

Що більше часу ми проводимо з Богом, то краще Його пізнаємо. Він, безумовно, є найцікавішою Особою у всесвіті. (Зрештою, саме Він створив усіх непересічних людей, яких ми коли-небудь знали чи про яких читали.) Подумайте, які запитання ми зможемо поставити Богові. Ви вже готуєте свій список? Бо я так!

Коли ви пізнаєте Ісуса ближче, Він буде на першому місці у вашому списку, з Ким ви хотіли б проводити свій час. Вам може бути цікаво познайомитися з зірками спорту та кіно, але вони швидко вам набриднуть, а Ісус ніколи нам не набридне. І найголовніше те, що вам не потрібно чекати, щоб зустрітися з Ним колись. Ви можете проводити з Ним час уже зараз, читаючи Його Слово (Біблію), молячись до Нього й дякуючи Йому за те, що Він перебуває з вами цілий день.

• Що означає *вічне життя*?

У житті бувають такі моменти, які, здається, ніколи не закінчаться: пів години до закінчення уроків щодня (особливо в останній день у школі), або промова,

яку вам потрібно виголосити перед усім класом, або сімейний обід, за яким усі так довго сидять, коли ви чекаєте на десерт. Бувають також неймовірні моменти, коли ви нарешті навчилися кататися на сноуборді, здобули перемогу для своєї команди чи коли вас обіймає хтось, кого ви любите. У такі миті ви мрієте, щоб це тривало вічно. Проте ніщо насправді не може тривати вічно, окрім вічного життя. Зрештою, його неспроста назвали вічним.

Ісус сказав: «Бо так сильно полюбив Бог цей світ, що віддав Свого Єдиного Сина заради того, щоб кожен, хто в Нього вірує, не був загублений, а здобув вічне життя» (Івана 3:16). Це нескінченне життя, яке обіцяно тим, хто вірить в Ісуса. «Але як це можливо? — запитаєте ви. — Адже, кожна людина колись помре». Це правда. Але смерть — це не кінець історії. Ісус пообіцяв, що ми будемо жити з Ним вічно. Це означає, що ми житимемо після смерті.

Як обіцянку, що це станеться, ми маємо Святого Духа. Ісус сказав Своїм учням, що Святий Дух прийде і перебуватиме в кожній людині, яка вірить в Ісуса. (Не вірте мені на слово. Прочитайте Євангелію від Івана 14:15–17, 26.) У Посланні до Ефесян 1:14 читаємо про те, що «Дух Святий є запорукою нашої спадщини, аж поки Бог не дасть звільнення нам, тобто

тим, хто належить Йому». Ця спадщина, яку ми як Божі діти отримуємо, — це вічне життя.

Вічне життя — це більше, ніж існування, яке ніколи не закінчується. Це якісне життя, наповнене радістю. У фільмі «Зоряний шлях» Гінан розповідає капітанові Пайку про місце під назвою Нексус: «Так, наче ви перебуваєте всередині радості, так, наче радість є чимось відчутним, і ти можеш закутатися в неї, як у ковдру».

Я не вірю, що існує таке місце як Нексус. Але вірю в Нові Небеса й Нову Землю. Як там буде? «Так, наче ти перебуваєш всередині радості, так, наче радість є чимось відчутним і ти можеш закутатися в неї, як у ковдру».

• Як ми будемо поклонятися Богові?

Що, на вашу думку, означає *поклоніння*? Співати Богу? Ходити до церкви? Деякі люди думають, що поклонятися Богові — нудно й що це просто *потрібно* робити. Вони забувають, або насправді не знають, наскільки Бог чудовий. Вони думають, що Небеса — це як тривале церковне богослужіння. Ви коли-небудь думали так само?

Ви, мабуть, були б готові чекати цілий день на те, щоб побачити свою улюблену знаменитість, якби

знали, що він чи вона незабаром з'явиться у вашому місцевому торговому центрі чи книгарні. Ніхто б вас туди не тягнув. Ви просто *хотіли* б побачити цю людину! І що б ви сказали, коли б побачили її? Напевно, щось на зразок: «О, я дуже радий із Вами познайомитися!» Ви, напевно, назвали б щось, що ви цінуєте в цій людині, наприклад, його книжку, її тенісну подачу, чи як круто він зіграв у своєму новому фільмі генерала-інопланетянина, який прийшов на землю.

Навіть якщо ви будете хвилюватися, ніхто не має вам казати, що говорити знаменитості, яку ви зустріли. Так само ніхто не казатиме вам на Небесах: «Скажи щось приємне Богові». Ви будете робити це природно, ви захочете це робити й вам буде це *приємно*. Поклонятися просто означає висловлювати свою вдячність Богові.

Дехто може замислюватися, чи все, що ми робитимемо на Небесах, — це поклонятися Богові. Що ж, і так, і ні. *Ні*, тому що в Біблії сказано, що ми будемо робити багато чого іншого — їсти, працювати, відпочивати, навчатися тощо. І *так*, тому що все, що ми будемо робити, виявлятиме нашу вдячність Богові у поклонінні, яке триватиме вічно.

Поклоніння — це не просто спів і молитва. Бог каже нам: «Будьте завжди радісні. Постійно моліться. Дякуйте Богові при всіх обставинах, бо саме так Господь

хоче, щоб ви жили в Христі Ісусі» (1 Солунян 5:16–18). Ми знаємо, що Бог очікує, аби ми робили багато різного на землі, наприклад, працювали, відпочивали та проводили час зі своїми рідними. Тому, якщо Він каже нам бути радісними, молитися й дякувати за все, то ми маємо поклонятися Богові завжди, *навіть коли займаємося чимось іншим*. Так само буде й на Небесах.

• Чому Бог хоче служити нам на Небесах?

Ви читали, як Ісус обмив ноги Своїм учням (Івана 13)? Їх вразило те, що Лідер і Вчитель, якого вони дуже поважали, виконував роботу слуги. З цим особливо не міг погодитися Петро. Та Ісус наполіг на тому, щоб обмити ноги всім Своїм друзям.

Ісус також сказав: «Щасливі ті слуги, яких господар застане наготові, коли прийде. Правду кажу вам: тоді він сам підпережеться, посадить слуг за стіл і прислуговуватиме їм» (Луки 12:37).

Уявіть, що Ісус вам служить. Ого! Це навіть краще, ніж коли президент вашої країни приходиться до вас додому й готує вам вечерю! Якби це була наша ідея, нас вважали б божевільними! Творець служить *нам*? *Ще б пак*. Але це не нам спала на думку така ідея, а Богові!

Ми в усьому завинили перед Богом. А Він нам нічого не винен. Але це не заважає Йому служити нам, Його слугам. Ісус послужив нам, коли помер за нас. Він сказав про Себе так: «Так само і Син Людський прийшов не для того, щоб Йому служили, а щоб Самому служити іншим й віддати життя Своє як викуп за багатьох» (Матвія 20:28).

Як Батько, Який любить Своїх дітей і докладає всіх зусиль, щоб допомагати їм, Бог обіцяє, що завжди віддаватиметься нам. Чому? Бо Він любить нас і завжди хоче показувати Свою вдячність за нашу вірність і служіння Йому в цьому житті. Чи означає це, що ми заслуговуємо на Божу благодать? Звичайно, що ні. За визначенням, Божа благодать — це те, на що ми не заслуговуємо. Якби ми на це заслуговували, то це не була б благодать!

Через Свою велику любов до нас наш Цар стає слугою, роблячи нас (Своїх слуг) царями! Зауважте, що Він не наказує іншим Своїм слугам служити нам. Він робить це Сам. Тому пісня про благодать, яку ми часто співаємо в церкві, називається «Дивовижна благодать». Якщо ви подумаете про це, то погодитесь, що немає нічого дивовижнішого за Божу любов до нас.

Хіба це не спонукає вас любити Його дедалі більше?

Розділ 4

Що таке Нова Земля? Якою вона буде?

Тоді побачив я «нове небо і нову Землю»... І почув я гучний голос, що лунав з престолу. Він промовляв: «Ось оселя Бога з людьми. Він оселиться з ними, і будуть вони Його народом, й Сам Бог буде з ними їхнім Богом... Потім Той, Хто сидить на престолі, сказав: «Дивіться! Ось Я творю все нове!» І додав: «Запиши все це, бо слова ці правдиві та істинні».

Одкровення 21:1, 3, 5

*Враз пощезне сила зла, коли з'явиться
Аслан,*

*А від реву його вмить жаль і смуток
відлетить,*

*Зблисне ж іклами всіма — стріне
смерть свою зима,*

*Щойно гривою трусне — весну-красну
поверне.*

*К. С. Льюїс «Лев, Біла Відьма
та шафа» (переклад Мар'яни Савки)*

**• Чи знищить Бог цю землю
і чи створить іншу з нічого?**

Для деякого знищення землі — це те, що може трапитися лише в науково-фантастичних книжках і фільмах. Але Петро, один із дванадцяти учнів Ісуса, писав про те, що колись станеться насправді: «Але День Господній підкрадеться зненацька, немов злодій. І небеса тоді зникнуть зі страшеним громом, а тіла небесні вогонь зжере. Земля й усе, що на ній — все буде віддано вогню» (2 Петра 3:10). Звучить страшно, правда? (Але якщо ви знаєте Ісуса, то можете не переживати, тому що за «кінцем» настане фантастичний новий початок дивовижного життя, яке триватиме вічно!)

Деякі вчителі Біблії вважають, що цю землю буде повністю знищено й натомість буде створено іншу землю. Але Біблія вчить, що цю землю буде знищено лише на деякий час і згодом буде відновлено. Бог перетворить стару землю на нову, яка буде набагато кращою!

Згадайте потоп, який стався за часів Ноя. Хоча тоді здавалося, що землю було знищено, насправді це було не так. Вона продовжувала існувати.

Ми знаємо, у Біблії сказано, що наші тіла помруть, але Бог воскресить їх у набагато кращому стані. Так само й земля помре, але Бог відновить її в набагато кращому стані. Це буде Нова Земля.

Майбутні зміни землі можна порівняти зі зміною, яка відбувається з гусеницею. Як відомо, після того, як гусениця перетворюється на лялечку, з нею відбувається чудова метаморфоза. З'являється нова істота — метелик. Гусениця не припинила існувати. Вона просто перемінилася, по-справжньому й назавжди. Порівняно з фігуркою трансформера, яку можна змінювати взад і вперед, метелика не можна перетворити назад на гусеницю (та й він би цього не хотів). Так само й Нова Земля ніколи не переміниться на стару.

Коли Бог перемінить цю землю на нову, ми житимемо з Ним на ній. Пам'ятайте, Ісус був теслею.

А що роблять теслі? Вони *виготовляють* різні речі та *лагодять* усе зламане. Так-от наша земля є у свій спосіб «зламанною». Зараз вона далека від досконало-сті через гріх. Але Ісус виправить це, так само як Він виправить і нас. Ми станемо відновленими людьми й житимемо на відновленій Землі.

Захопливо, чи не так?

**• Чи буде Нова Земля схожою до тієї,
яка існувала на початку?**

Яке найкрасивіше місце ви коли-небудь бачили чи хотіли б побачити? Чому воно вам подобається? Едемський сад був, мабуть, найкрасивішим місцем, яке коли-небудь існувало. Зрештою, перші люди, яких створив Бог, жили там, коли ще не було забруднення, землетрусів, воєн, бідності та злочинів. Ми можемо тільки уявити собі, якою була ця земля.

Кожне прекрасне місце на землі — Великий Каньйон, Альпи, дощові ліси Амазонки, рівнина Серенгети в Танзанії (де бродять леви) — дають лише присмак того, якою буде Нова Земля.

Це щось подібне до того, коли мама чи тато дають вам скуштувати щось смачненьке, що вони готують до святкового столу. Цього не достатньо, щоб

задовольнити вас, але достатньо, щоб ви уявили, наскільки смачним буде весь обід!

Усе своє життя ми, навіть не підозрюючи про це, мріємо про Нову Землю — Небеса, які триватимуть вічно. Щоразу, коли ми бачимо красу у воді, вітрі, квітці, тварині, чоловікові, жінці чи дитині, ми бачимо лише проблиск того, якими будуть Небеса.

Ми маємо очікувати, що ця Нова Земля буде схожою на Едемський сад, тільки ще кращою. Це обіцяно в Біблії: «Господь втішить зруйновану країну та Сіон. Пустоща Він зробить квітучими, немов сади Едема, пустелі стануть схожими на Господні сади. Люди заживуть у щасті й radoшах. Вдячні Господу, вони оспівуватимуть Його в піснях» (Ісаї 51:3).

• Чи будуть такі місця, як Великий Каньйон, на Новій Землі?

Ви коли-небудь бачили, як старий будинок, автомобіль чи картину відремонтовували так, що вони ставали як нові (як до того, як їхній вигляд зіпсувався під впливом часу й використання)? Будинки та машини ремонтують щодня. Реставрують навіть картини відомих художників давнини. Іноді доводиться очищати й наносити нову фарбу, щоб поновити

вицвілі кольори на старій картині. Насправді картина залишається та сама, але знову як нова.

Нова Земля буде залишатися землею, як і ми, у наших нових тілах, будемо залишатися тими, ким ми є. Тож, ми можемо очікувати, що небо на Новій Землі буде блакитним, а трава — зеленою. Озеро Луїза (в Альберті, Канада), швидше за все, називатиметься вже новим озером Луїзою.

У книжці «Остання битва», потрапивши в країну Аслана з Нарнії, діти, ще не знаючи, що це рай, бачать знайомі краєвиди не лише з Нарнії, а й зі своєї землі. Раптом Пітер каже: «Це ж Англія. А той будинок — то ж старий дім професора Кірка, саме там почалися всі наші пригоди!»

Едмунд нагадує йому, що той будинок було зруйновано. А йому відповідають: «Так і було... Але те, що перед вами, — то справжня Англія всередині вашої Англії, так само як навколо вас справжня Нарнія. І в тій справжній Англії добрі речі не можуть бути знищені».

Тоді Пітер, Едмунд і Люсі завмирають на мить, а потім вигукують від подиву й махають руками, бо бачать по той бік долини своїх батька та матір!

Ми зустрінемося з різними новими людьми й побачимо різні нові місця, а також знайомих людей і місця, тому що ми будемо перебувати з воскреслими

людьми, яких любимо, на улюбленій, відновленій і воскреслій Землі.

Спираючись на Біблію, я думаю, що ми не тільки будемо бачити все таким, яким воно є зараз, а й таким, яким воно мало би бути. На Новій Землі ніщо не буде знищено. Усе, що ми любимо на Старій Землі, буде нашим на Новій Землі — у тій самій чи іншій формі. Щойно ми це зрозуміємо, ми не будемо шкодувати, що покинули всі класні місця, які бачили чи хотіли побачити. Чому? *Бо знаємо, що побачимо багато з них на Новій Землі, і вони будуть значно кращими, ніж зараз!*

• Яким буде Новий Єрусалим?

Яке найкрасивіше місто ви коли-небудь бачили? Одні скажуть: Київ, Краків чи Стамбул. А може, Лондон, Шанхай, Париж чи Флоренція. Ці міста справді гарні. (Я дуже люблю місто Портленд у штаті Орегон, де я народився й неподалік від якого я зараз живу.)

Але найкрасивішим містом, яке люди побачать, буде Новий Єрусалим. Можливо, ви бачили зображення старого Єрусалима в недільній школі чи в Біблії з малюнками. Проте на Новій Землі Новий

Єрусалим буде столицею — найбільшим містом, яке коли-небудь існувало. Це буде величезне місто-сад.

У Книзі Одкровення Іван описує його так: «Мур було збудовано з яспису, а місто — з чистого золота, і було воно сяйливе, мов чисте скло. Підвалини міського муру були оздоблені різноманітним коштовним камінням» (Одкровення 21:18–19). Іван також пише, що кожну браму було зроблено з однієї величезної перлини (вірш 21). Ви уявляєте, яким дивовижним буде це місто? У ньому буде більше багатства, ніж можна зібрати за всю історію людства. Кожен зможе вільно перебувати в ньому, і ніхто ніколи не буде воювати за нього чи намагатися приховати його від інших. Ми всі будемо радо ділитися всім, що маємо, і всім, що знайдемо.

Ангел говорить Іванові, що Новий Єрусалим буде 2200 кілометрів завдовжки, завширшки та заввишки (Одкровення 21:15–16). Якщо дивитися на карту Європи, то місто такого розміру простягатиметься приблизно від Києва до Парижа та від Копенгагена до Афін! І ще воно буде дуже високим! Це просто величезне місто. Нам точно не доведеться хвилюватися про перенаселеність!

Імовірно, що на Новій Землі буде багато інших міст, оскільки Ісус сказав, що в Царстві одні пануватимуть над п'ятьма містами, а інші — над десятьма

(Луки 19:17, 19). Але жодне місто не буде подібним до цієї великої столиці — і там, на головній вулиці, у центрі міста, буде «Божий престол», де сидітиме Божий Син Ісус, Цар царів (Одкровення 22:1–2).

• Що таке ріка живої води?

Нумо, швиденько назвіть рідину, яку ви п'єте, коли дуже-дуже спрагли. «Це що, якесь підступне запитання?» — можете здивуватися ви. Ні, нічого підступного. Звичайно, що це вода. (Власне, будь-який інший ваш улюблений напій складається переважно з води.) У Новому Єрусалимі буде багато води, і ця вода витікатиме з ріки живої води.

Іван пише: «Потім Ангел показав мені річку води життєдайної, що текла від Божого престолу та Ягняти й збігала посеред вулиці міста...» (Одкровення 22:1–2). Чому вода буде важливою в Новому Єрусалимі? Бо це місто буде центром людського життя, а вода — важлива частина життя.

Вода не потрібна привидам, а тільки людським тілам. Усі ми знаємо, як це відчувати спрагу, але люди, які жили в Ізраїлі за біблійних часів, особливо добре розуміли важливість води, бо жили в сухому кліматі.

Річка є хорошим джерелом прісної води. Чому? Бо вода в ній постійно рухається й змінюється. Подумайте про Дніпро чи Дністер.

Ріка живої води може мати численні відгалуження, що протікають через решту міста. Уявіть собі, як люди розмовляють і сміються біля цієї річки, як занурюють у воду руки й обличчя, як п'ють її. Можливо, ми будемо пересуватися на гондолах по цьому місту, як багато людей в італійській Венеції!

• Що таке Дерево Життя?

Подумайте про своє улюблене дерево. Чи бувало, що ви колись дивилися на якесь дерево й вигукували «Ого-го»? Деякі люди реагують так, коли бачать гігантські секвої або щетинисті сосни, які ростуть тисячі років.

Біблія згадує два дивовижні дерева. Пам'ятаєте про Дерево Життя та про дерево пізнання добра і зла, про які написано в Книзі Буття? (Якщо ні, то прочитайте Буття 2:9, 15–17.) Друге дерево — дерево пізнання добра і зла — мало плоди, які Бог наказав Адамові та Єві не споживати. Проте вони Його не послухали.

Перше дерево — Дерево Життя — колись було в Едемі, а тепер на Небесах (Одкровення 2:7). Одного

дня його перенесуть на Нову Землю. Іван бачив у видінні, яким буде це дерево в майбутньому: «...По берегах річки росло Дерево Життя, яке давало врожай дванадцять разів на рік і родило щомісяця...» (Одкровення 22:2).

Після того як Адам та Єва згрішили, Бог заборонив їм їсти плоди з Древа Життя (Буття 3:22, 23). Якби вони з'їли ці плоди, то жили б вічно. «Що в цьому поганого?» — запитаєте ви. Що ж, вони жили б вічно далеко від Бога й не могли б наблизитися до Нього через свій непослух.

Розумієте, Бог настільки святий, що не може допустити гріх у Своїй присутності: «Твій погляд, Господи, занадто чистий, аби дивитися на зло, Ти не в силах бачити несправедні діла» (Авакума 1:13).

У старозавітні часи непослух часто карали смертю. Ось чому народ Ізраїля був змушений приносити в жертву тварин. Це було образом того, що мав прийти Месія, Ісус, і померти за гріхи всіх людей. Ісус завжди слухався Бога, Свого Небесного Батька, тому, померши на хресті, Він став ідеальною жертвою, яка поклала край потребі в жертвах тварин.

Повернімося до Древа Життя. Споживаючи його плоди й використовуючи його листя, ми щодня отримуватимемо нову енергію, запобігатимемо різним захворюванням і завжди матимемо міцне здоров'я,

Правда, круто? Ми будемо використовувати його листя як ліки, як ми це робимо зараз із багатьма рослинами (наприклад, із листям алое). Ну, можливо, це будуть не такі ліки, як ми собі уявляємо. Адже Бог пообіцяв, що на Новій Землі ми не відчуватимемо болю чи хвороб. «Він витре кожную сльозу з їхніх очей, і не буде більше смерті. Не буде більше ні суму, ні плачу, ні болю, бо все старе минеться» (Одкровення 21:4).

• Які ще цікаві особливості матиме Нова Земля?

Коли ви отримуєте нову версію комп'ютерної гри, то сподіваєтеся, що вона матиме кращі функції, чи не так? Ви з нетерпінням переглядаєте пакування, щоб прочитати щось на зразок *краща графіка* або *більше пригод*.

Цілком природно замислюватись, які нові функції чи особливості матиме «нова версія Землі 2.0», особливо враховуючи те, що оригінальну Землю 1.0, колись дивовижно хорошу програму, заразив вірус гріха на кожному рівні. Ріка живої води та Дерево Життя — це лише декілька прикладів усього чудового, що ми побачимо на Новій Землі. Це буде нова

версія цієї самої Землі, тому ми маємо очікувати, що побачимо деякі речі, які існують зараз, наприклад, ліси, водоспади та річки.

Описуючи Нову Землю, Іван говорить про «величезну високу гору» (Одкровення 21:10). Зауважте, тут не сказано, що це була єдина гора. Ми знаємо, що на Новій Землі буде принаймні одна гора. І оскільки Нова Земля називається «Землею», є всі підстави вважати, що на ній будуть сотні чи тисячі гір, як і на цій землі, правда? Подібно до того, як наші нові тіла будуть кращими за теперішні, природні чуда Нової Землі вражатимуть ще більше, ніж ті, які ми можемо побачити зараз.

• Чи існуватиме час на Новій Землі?

Багато людей вірять, що на Новій Землі часу не буде. Вони посилаються на слова апостола Петра: «Та не забувайте, любі мої друзі, що для Бога один день, як тисяча років, а тисяча років, як один день» (2 Петра 3:8).

Зверніть увагу, що там написано «для Бога». Тут не сказано «для людей». Чому? Тому що Бог існував завжди (Він необмежений або відвічний), а ми мали початок (ми обмежені). Він завжди буде Творцем, а

ми завжди будемо творіннями. Бог створив нас як фізичними, так і духовними створіннями, щоб ми жили в просторі та часі.

Багато людей пам'ятають фразу «часу більше не буде» й думають, що її взято з Біблії. Та насправді це рядок зі старого псалма. Те, що на Небесах є час, впливає з багатьох біблійних текстів:

- Читаємо, що «коли Ягня розламало сьому печатку, то на небесах на пів години запанувала тиша» (Одкровення 8:1).

- Істоти на Небесах реагують на події, які відбуваються на землі, наприклад, радіють, коли грішник на землі кається (Луки 15:7).

- Люди на Небесах запитують у Бога «скільки ще часу», а Бог каже їм «ще трохи зачекати» (Одкровення 6:10–11). Ці слова стосуються тривалості часу.

- Ті, хто живе на Небесах, співають (Одкровення 5:9–13). Крім того, є низка посилань на музичні інструменти на Небесах. Метр, темп і паузи — це важливі компоненти музики, які пов'язані з часом. Деякі ноти мають довшу тривалість за інші. Пісні починаються й закінчуються. Тобто, це означає, що вони звучать певний час. (Запитайте свого вчителя фортепіано, чи може музика існувати без часу.)

- Дерево Життя на Новій Землі «давало врожай дванадцять разів на рік і родило щомісяця» (Одкровення 22:2). Місяць — це міра часу.

Коли ми вестимемо розмови на Небесах, вони матимуть початок, середину й кінець. Ми не вимовлятимемо всі слова одразу! (Це було б дивно.) А це означає, що ми відчуватимемо час на Небесах.

Деяких людей бентежить або навіть лякає думка про вічне життя, про те, що час ніколи не закінчуватиметься. Але це тому, що зараз ми втомлюємося й нудьгуємо. Тож цілком природно, що вічна тривалість часу сьогодні видається нам нудною. Але те, через що ми боїмося жити вічно, повністю зникне. Щойно ми опинимося з Господом у великому новому всесвіті, ми хотітимемо дізнаватися більше *про* Бога й *від* Бога.

Час завжди буде нашим другом, а не ворогом. Ми не хотітимемо зупинити час (наприклад, коли чудово проводимо час із родичами та друзями на якомусь святі) чи пришвидшити його (наприклад, коли чекаємо, щоб запитати маму дещо, коли вона розмовляє телефоном). Нам не буде нудно й ніколи не доведеться припиняти щось приємне. Час на Небесах завжди тектиме правильно — він ніколи не здаватиметься занадто повільним чи коротким!

Розділ 5

Хто править?

Але святі Всевишнього дістануть те царство і володітимуть ним вічно.

Даниїла 7:18

У Кеа-Перевел стоять чотири трони. І з давніх-давен відомо, що коли двоє синів Адамових та двоє доньок Євиних посядуть оті чотири трони, тоді не тільки закінчиться панування Білої Чаклунки, але і їй самій прийде кінець.

К. С. Льюїс

«Лев, Біла Відьма та шафа»

• Хто правитиме Новою Землею?

Ви коли-небудь мріяли балотуватися у президенти? Можливо, ви думали, що могли б стати непоганим старостою свого класу чи навіть головою учнівського самоврядування у вашій школі. Незалежно від того, проголосували б за вас чи ні, знайте — Бог приготував для вас керівну роль на Новій Землі. Можливо, Він колись дозволить вам керувати цілим містом.

Настане час, й Ісуса буде оголошено абсолютним правителем у сесвіту. Він віддасть Своєму Отцю Царство, яке здобув (1 Коринтян 15:28). Тоді Бог доручить людям правити Новою Землею (Одкровення 22:5).

Ще давним-давно, коли Бог створив світ, Він вирішив, що люди мають правити землею: «І Бог благословив їх і сказав їм: "Народіть багато дітей, щоб жили вони по всій землі й панували над нею. Пануйте над рибою морською і над птаством небесним. Пануйте над усім живим, що рухається по землі"» (Буття 1:28).

Людські царства матимуть початок і кінець, поки Ісус не встановить Царство, яке назавжди замінить їх.

Ми з моєю дружиною Ненсі мали змогу поїхати до Лондона на міжнародну прем'єру фільму «Лев, Біла Відьма та шафа». Вона відбувалася в Королівському залі Альберт-Хол. Світили яскраві вогні, падав штучний сніг, а повсюди стояли телекамери.

Люди юрмилися, щоб узяти автографи в акторів. Ми зустрілися з режисером, продюсером та деякими акторами. Ми мали можливість притулитися до ліхтаря з фільму, Ненсі сиділа на троні Білої Відьми, і ми їли рахат-лукум (але без чарів, щоб не хотіти його ще більше). Це було дуже весело.

Перед початком фільму сталася одна незабутня подія. Чарльз, принц Уельський, і його дружина Камілла, герцогиня Корнуольська, увійшли до королівської ложі, всього за двадцять метрів від нас. Трубочі оголосили про їхній прихід, усі встали й дивилися на них, щоб віддати шану королівській сім'ї.

Коли ми сіли, світло погасили й почався фільм. Цей фільм нагадав мені, що Ісус є справжнім Царем, бездоганним Монархом, Який знає все й гідний нашого беззаперечного поклоніння та вірності.

Попри те, що Аслан є найвищим королем Нарнії, «Королем королів», він коронує Пітера, Едмунда, Сьюзен і Люсі на королів та королев свого царства! І знаєте що? К. С. Льюїс узяв цю ідею просто з Біблії. Саме це робить Ісус, Цар царів: Він призначає нас королями й королевами, які мають правити Його Царством на Новій Землі.

У Євангелії від Матвія 25:34 Ісус дає таку обіцянку: «І тоді Цар промовить до тих, хто праворуч: "Прийдіть, благословенні Отцем Моїм і успадкуйте

Царство, призначене вам від дня створення світу”». Отже, який спадок ви маєте отримати? Ісус каже: «Благословенні смиренні, бо вони успадкують землю, обіцяну Господом» (Матвія 5:5). Це означає, що ви є королем або королевою — як діти з історії про Нарнію. Але чи читали ви книжку «Срібний трон» з цієї серії? У цій історії змія, яка також є відьмою, зачаровує принца Ріліана, який забуває, що справді є принцом Нарнії. Так само сатана не хоче, щоб ми знали, хто ми — діти Царя, яких Цар призначив керувати Своїм Царством. (Я ще раз скажу: *ми — королі!*)

▪ Скільки часу ми правитимемо?

Скільки триватиме Боже Царство, яке Він розділятиме з нами на Новій Землі? Бог дав відповідь на це запитання пророкові Даниїлу: «Але святі Всевишнього дістануть те царство і володітимуть ним вічно» (Даниїла 7:18). Ми будемо королями не просто на деякий час, а завжди.

В історії про Нарнію написано: «Як тільки ви стаєте королем чи королевою у Нарнії, ви залишаєтеся ними назавжди». Ми також можемо сказати: «Щойно ви стаєте королем чи королевою на Новій Землі, ви залишаєтеся ними назавжди».

• Ким ми будемо правити?

Ми будемо правити або керувати такими людьми, як ми. І ангелами теж. «Невже ви не знаєте, що святі люди Божі судитимуть... Ангелів?» (1 Коринтян 6:2, 3).

Ми також пануватимемо над тваринами, як Бог сказав Адамові та Єві в Книзі Буття 1–2.

А хто правитиме нами? Інші люди. У будь-якому уряді є люди, які відповідають за інших і за яких відповідають інші.

Тут, на старій Землі, де досі панує гріх, ми можемо розсердитися на брата чи сестру, які вказують нам, що робити. Але ті, які керуватимуть нами на Небесах, не дратуватимуть нас. Там не буде гордості, заздрості, вихвалень чи подібного неправильного ставлення.

Кожен із нас може якимось чином служити Богові. Можливо, ви допомагаєте з молодшими дітьми у вашій церкві. Або охоче робите добрі діла, наприклад, прибираєте чужий безлад. Ті, хто служить Богові зараз, зможуть служити Йому на Новій Землі. Біблія говорить, що покірному слугі буде доручено керувати багатьма, а від тих, хто любить командувати всіма, буде відібрано владу. Того, хто вдає із себе важливого, буде понижено. А всіх скромних і смиренних буде належно оцінено (Луки 14:11).

На цій землі ми іноді думаємо, що служіння іншим — це клопіт. (Погодьтеся, усі іноді так думають.) Але на Новій Землі цього не буде. І навіть зараз ми можемо віддавати шану Ісусові та отримувати радість від служіння іншим людям. Як? Ставлячи Ісуса на перше місце, інших — на друге, а себе — на третє: «Не робіть нічого через заздрість або нікчемну пиху. Краще, в покірливості своїй, вважайте іншого кращим за себе» (Филип'ян 2:3). Це не виходить природно. Але ми можемо попросити Ісуса допомогти нам у цьому! (Чому б нам не попросити Його про це саме зараз?)

▪ Чи створить Бог нові світи?

Спочатку урок історії. (Він буде дуже короткий.) Ви знаєте щось про Александра Македонського? Це реальна людина, яка жила в 356–323 роках до нашої ери. У ранньому віці він вирішив захопити весь відомий на той час світ, і зумів завоювати Перську імперію. Він був жорстоким, рішучим і наполегливим. Та навіть переможцеві бракує місць для завоювання, особливо якщо він не може створити нові світи, які зможе захопити. Проте він мав таке переконання, боцімто він був... ну... богом. (Вибач, Александре! Але ця роль завжди належала

й належатиме справжньому Богові.) Александр Македонський помер, коли йому було лише тридцять три роки. Як на бога він прожив дуже коротке життя.

Ісус також помер приблизно в тридцять три роки, але Він воскрес із мертвих, бо є правдивим Богом! Він воскрес і більше ніколи не помре. Такого ще ніхто не робив.

Бог Отець сказав про Свого Сина, Спасителя, так: «Бо влада Його постійно зростатиме, і настане безпечний мир для престолу й землі Давида...» (Ісаї 9:7). Це означає, що Його Царству не буде кінця. Той факт, що Його панування зростатиме вічно, говорить про те, що Бог, Творець, може створювати нові світи, щоб розширювати Своє Царство.

Бог є справжнім митцем, а митці люблять творити. Створивши світ, Бог не припинив творити. Ісус сказав: «Отець Мій працює весь час безперервно, то й Я мушу так працювати» (Івана 5:17). Ми навіть уявити собі не можемо, що Він уже зробив, а тим паче, що Він робитиме наступними віками.

Створюючи нові речі, Бог, імовірно, далі доручатиме нам керувати Своїм творінням. Ми будемо зайняті, будемо їздити в різні місця й зустрічатися з різними людьми. Ми робитимемо те, що приносить радість нам і задоволення Богові, нашому Творцеві й Батьку.

Розділ 6

Яким буде наше життя на Небесах?

*Навчи мене життя прожити! З Тобою
поряд бути — для мене це велика насоло-
да! А при Твоїй правиці іти — то вже для
мене щастя навіки!*

Псалом 16:11

*У садку, серед листя, кожен вибрав
собі плід до вподоби, зірвав, але першим
вкусити не зважувався. Майнула думка:
плоти тут такі прекрасні — не може бути,
що б вони росли тут для мене!*

– Я знаю, про що ви всі подумали, – перервав мовчання Пітер, – але не переймайтеся. У мене відчуття, що ми в країні, де немає ані парканів, ані заборон.

К. С. Льюїс «Остання битва»

• Чи станемо ми ангелами на Небесах?

Багато людей думають, що Небеса — це місто ангелів. Вони чули, що кожен, хто потрапляє туди, отримує арфу й німб, а потім сідає на хмаринку.

Дехто, неправильно розуміючи слова Ісуса — «Коли люди повстануть із мертвих, вони не одружуватимуться, ані заміж виходитимуть. Вони будуть подібні до Ангелів Небесних» (Матвія 22:30), — вірять, що ми станемо ангелами. Проте тут Ісус просто говорив про те, що ангели не одружуються. Він не мав на увазі, що люди стануть ангелами чи навіть будуть схожі на них в інший спосіб, окрім того, що не одружуватимуться.

Тож, яка відповідь на запитання: «Чи станемо ми ангелами на Небесах?» Відповідь — ні. Потрапивши на Небеса, ви все одно залишитеся людиною. І ангели, і люди є розумними істотами, створеними для служіння Богові, що надає їхньому життю сенсу та радості. Однак люди й ангели дуже різняться. Бог

є творчий і любить різноманітність. (Подивіться на різні кольори, квіти та тварин.) Він не створює всіх розумних істот однаковими. (Він навіть не створює двох однакових сніжинок чи відбитків пальців!)

Ангели — це істоти з власною ідентичністю — зі своїми історіями та спогадами. Вони мають імена, наприклад, Михаїл і Гавриїл. Вони служать нам на землі під Божим керівництвом. Архангел Михаїл служить під Божим керівництвом, а інші ангели в різних позиціях служать під керівництвом Михаїла. На Небесах люди матимуть владу над ангелами (1 Коринтян 6:2–3). Круто, правда ж?

**• Чи матимемо ми почуття
і чи зможемо їх виразити?**

Як ви гадаєте, Бог коли-небудь сміється чи плаче? У Біблії сказано, що Бог насолоджується, любить, сміється, захоплюється та радіє, а також сердиться, ревнує й сумує.

Ми знаємо, що після того, як друг Ісуса, Лазар, помер, «Ісус заплакав» (Івана 11:35, до речі, найкоротший вірш у Біблії). Бог також говорить нам, що коли учні не пускали дітей до Ісуса, Він «розгнівався» (Марка 10:14).

Нас створено за образом Божим, тому ми маємо почуття й виражаємо їх так само, як це робить Бог. Ми повинні очікувати, що будемо робити те саме на Небесах.

На землі ми іноді чинимо неправильно під впливом своїх почуттів, оскільки багатьом людям важко опанувати себе. Наприклад, через гнів людина може скривдити інших або ж вони можуть образити її. На Небесах ми всі будемо глибоко відчувати й ніколи не боїтимемося, що наші почуття призведуть до образливих дій із боку нас чи інших. Ми всіх любитимемо й ніколи не ображатимемо почуття одне одного.

Я вже не можу дочекатися цього.

• Чи буде нам дозволено мати або робити те, що ми хочемо?

Ви коли-небудь хотіли чогось, на що вам казали: «Тобі цього не можна, тому що це погано для тебе»? Можливо, ви *дуже* хотіли з'їсти шістнадцять кульок морозива замість вечері або грати у відеоігри весь день замість того, щоб робити домашнє завдання.

На Небесах ми матимемо безліч бажань, але всі вони будуть добрими. Наші бажання подобатимуться Богові. У світі все буде добре й не існуватиме заборон.

Коли ваш тато чи дядько Микола готують шашлики на мангалі, ви чуєте шкварчання м'яса і з нетерпінням чекаєте, щоб з'їсти його. Бог створив наші бажання й усе, що ми прагнемо мати. Йому подобається, коли у нас тече слинка за тим, що Він для нас приготував. Коли ми з нетерпінням чекаємо дарів, які обіцяв нам Бог, ми радіємо Ним.

Один із найкращих аспектів Небес полягає в тому, що поганих бажань, із якими нам доводиться боротися на землі, більше не буде. Ми будемо насолоджуватися їжею, не з'їдаючи занадто багато чи надто мало, ми не робитимемо нічого, щоб зашкодити собі чи іншим.

На Новій Землі після повернення Ісуса (див. четвертий розділ) більше не буде різниці між тим, що ми *повинні* робити, і тим, що ми *хочемо* робити.

**• Чи матимемо ми ті самі ідентичності,
що й зараз?**

Чудова новина! Ви будете *собою* на Небесах.

Подумайте про це. Воскреслий Ісус не став кимось іншим; Він був тим самим Ісусом, Яким був до Свого воскресіння. Він сказав Своїм учням: «Ви ж бачите: це справді Я» (Луки 24:39). Ісус мав дуже особисті розмови з Хомою й Петром, бо добре знав

їх. Коли Хома побачив Ісуса за тиждень після Його воскресіння, він сказав: «Мій Господи й мій Боже!» (Івана 20:28). Він знав, що розмовляє з тим самим Ісусом, за Яким слідував до Його смерті на хресті. Коли Іван ловив рибу з деякими іншими учнями, він побачив Ісуса на березі моря й сказав: «Це ж Господь!» (Івана 21:7). Він мав на увазі: «Це насправді Він — Ісус, Якого ми знаємо».

Наша особистість нікуди не зникне, і наша історія продовжуватиметься на Новій Землі. Тому ви впізнаватимете друзів та рідних, а вони впізнаватимуть вас. Але найкраще — це те, що Ісус знатиме вас... а ви — Його!

Це також означає, що ви залишатиметеся чоловіком (якщо ви чоловік) або жінкою (якщо ви жінка). Хоча деякі люди кажуть, що на Небесах ми більше не матимемо статі, у Біблії про це нічого не сказано. Зрештою, коли люди дивилися на Ісуса в Його воскреслому тілі, вони розуміли, що Він далі був чоловіком, а не жінкою.

• Якими будуть наші нові тіла?

Ви коли-небудь хотіли бути на вигляд такими, як хтось інший? Можливо, таким високим, як ваш брат,

або мати такий колір волосся, як у вашої подруги? Можливо, ви хотіли б робити деякі речі, які можуть робити інші. Приміром, грати у футбол так само добре, як хтось з інших дітей у вашій школі.

Після того, як Ісус повернеться на цю землю, ми отримаємо нові тіла на Новій Землі. І, що дивовижно, ці тіла будуть кращими за все, що ми можемо собі уявити! Вони вже не будуть під прокляттям, яке прийшло на землю через перший гріх в Едемському саду. «Не буде там нічого, що було прокляте Богом...» (Одкровення 22:3).

Прокляття — це те, що позбавило Боже творіння краси чи приховало красу від наших очей. Тому без прокляття все й усі, кого створив Бог, будуть прекрасними. І ми завжди бачитимемо в них цю красу. Уже не буде жодних хвороб чи вад — навіть проблем зі шкірою.

Наше тіло буде гарним без фальшивої краси, яку часто можна побачити у фільмах і рекламі. Зрештою, у деяких країнах худорлявість вважається нездоровою, а повніша статура є ознакою сили та міцного здоров'я. На Небесах ніхто не вважатиме себе чи когось іншого потворним або дивним. (Уявіть, як це буде круто.)

Якби ми могли побачити Адама та Єву такими, якими вони були в Едемі, то нам, напевно, перехопило

би подих. Якби вони могли поглянути на нас із Саду й побачити нас такими, якими ми стали протягом століть — навіть найвидатніших спортсменів чи найпопулярніших кінозірок — вони, напевно, були б шоковані, їм було б нас шкода.

Бог вирішить, який вигляд матимуть наші досконалі тіла, і немає підстав думати, що всі ми будемо схожі. Цілком імовірно, що ми матимемо різний зріст і вагу, так само як і різний колір шкіри. Можливо, люди, які зараз високі, матимуть високе воскресле тіло, а ті, хто низький на зріст, залишаться такими. Хто зна? Ми знаємо одне — що Бог є Творцем, Митцем і Винахідником різноманітності, і що всі ми будемо цілком задоволені тим, якими Він нас створить (так само як ми маємо намагатися бути задоволеними зараз).

Ми не будемо пишатися або зациклюватися на своїй зовнішності. А також ніколи не будемо соромитися. Дивлячись у дзеркало, ми не будемо хотіти мати інше волосся, очі, вуха чи зуби. Нам не доведеться докладати багато зусиль, щоб мати привабливий вигляд, оскільки Бог зробить так, що ми будемо такими, можливо, навіть без жодних зусиль.

• Чи зможемо ми літати та робити інші чудові речі в наших нових тілах?

Якби ви могли мати будь-які здібності (навіть такі, які мають супергерої), що б ви хотіли? Деякі з вас, можливо, хотіли б літати, як птахи, перестрибувати через гори або битися, як ніндзя.

Коли Ісус воскрес, Він мав нове тіло з дивовижними здібностями. Він міг раптово з'явитися Своїм учням у замкненій кімнаті (Івана 20:19). Він міг зникнути з поля зору двох учнів в Емаусі (Луки 24:31). Коли Ісус залишав землю, Його не стримувала гравітація, Він просто вознісся вгору на Небеса (Дії 1:9). Дивовижно, чи не так?

Мабуть, Ісус, Який є водночас Богом і людиною, має певні фізичні здібності, яких ми не матимемо. Своєю появою і зникненням Він міг показати, що Він присутній скрізь, а Своїм вознесінням — що лише Він здатний на таке.

Однак у багатьох біблійних уривках ми читаємо, що наше нове тіло буде схоже на Його, тож ми зможемо рухатися й подорожувати у різний спосіб не так, як зараз. Ми не знаємо всіх дивовижних планів, які Бог має щодо нашого тіла. Можливо, ми зможемо пірнати, як кити, або літати, як орли, на Новій Землі. А може й бігати, як гепарди, чи підійматися в гори, як гірські кози. (І хто зна, що зможуть робити гепарди та кози!)

• Скільки років нам буде на Небесах?

Чи дитина, яка помре тут на землі, назавжди буде дитиною на Небесах? Чи чоловікові, який помре у дев'яносто років, буде дев'яносто на Новій Землі?

Люди — як дорослі, так і діти — завжди ставили подібні запитання. Дехто вважає, що ми всі будемо того ж віку, якого був Ісус, коли помер (близько тридцяти трьох). Інші вважають, що ми будемо того віку, в якому були, коли померли, за винятком літніх людей. Вони будуть того віку, в якому вони припинили рости — до того, як їхні тіла почали старіти й втрачати сили.

Тож, ви можете подумати: «Але ж я дитина. Діти, які попадуть на Небеса, залишаться там дітьми, чи ні? Чи будуть діти на Новій Землі?» У Книзі пророка Ісаї 11:6, 8 описано, що на землі «уживатиметься вовк поряд з вівцею, а леопард дріматиме біля ягняти. Теля, лев і бичок житимуть мирно разом, а дитинча доглядатиме їх... Немовля зможе гратися над корою кобри, малюк зможе встромити руку в гніздо отруйної гадюки».

Можливо, в цьому уривку просто йдеться про тисячолітній період на старій землі, який називають Тисячолітнім Царством. Якщо в 11-му розділі Книги пророка Ісаї сказано про Нову Землю, можливо, діти,

які вмирають і потрапляють на Небеса, виростатимуть на Новій Землі після того, як Ісус повернеться, — хіба це не буде чудово?! Батьки-християни зможуть побачити, як ростуть їхні діти. І якщо помер ваш брат, сестра чи друг, то ви також зможете побачити, як вони виростають на Новій Землі.

З іншого боку, можливо, що на Новій Землі ми ніколи не будемо старіти, як ельфи з «Володаря перснів» Толкієна. Можливо, ваші батьки, бабуся й дідусь завжди будуть здаватися вам старшими за вашу молодшу сестричку, але їхнім власним батькам, бабусям і дідусям вони завжди здаватимуться молодими.

Оскільки Біблія не дає точних відповідей на це питання про вік, нам просто доведеться почекати, коли ми потрапимо на Небеса й про все дізнаємося. А втім, будьте певні, що ми чудово почуватимемося й будемо в захваті від воскреслого тіла, яке нам дасть Бог.

• Чи носитимемо ми одяг?

Одяг важливий для нас. Що ви любляєте? Джинси? Шорти? Будь-який одяг, якщо він фіолетового кольору?

Оскільки перед тим як не послухати Бога Адам та Єва були голими й не соромилися, деякі люди

кажуть, що на Небесах нам не потрібно буде носити одяг. Перш ніж ви почнете хвилюватися з цього приводу, послухайте хороші новини. Написано, що люди носитимуть білі шати, що символізує чистоту, яку було отримано завдяки Ісусові, ще до остаточного воскресіння, яке станеться під час повернення Ісуса на землю (Одкровення 3:4; 6:11). Також написано, що навіть воскреслий Ісус на Небесах має одяг. Тож, здається, що ми носитимемо одяг — не тому, що нам буде соромно чи ми відчуватимемо спокусу, а, можливо, тому що так ми комфортніше почуватимемося.

Білі шати можуть здатися нам смішними, якщо тільки ми не беремо участі в різдвяній виставі. Але людям першого століття все, *окрім* шат, здавалося б дивним, тому що саме такий одяг вони здебільшого носили. Тож, мабуть, це те, що вони носитимуть на Небесах.

Ми можемо собі уявити, що будемо одягнені на Небесах так, як одягаються люди нашої культури на землі. Та чи означає це, що деякі люди носитимуть джинси та футболки, а інші — елегантний одяг? Чому б ні? Так само як ми носимо різний одяг для різних подій тут на землі, ми можемо робити те саме на Новій Землі.

Білий колір найчастіше асоціюється з одягом на Небесах. Білий одяг може показувати наш статус

стосунків із Богом (Одкровення 7:9), так само як він показував стосунки Ісуса з Богом під час Його перебування на вершині гори (Матвія 17). Акцент на білому також може стосуватися чистоти.

Хай би як дивно це не звучало, але єдина людина, яка буде одягнена на Небесах не в білу одягу, — це Ісус: «Вбраний Він був в одяг, просякнутий кров'ю...» (Одкровення 19:13). Цей червоний одяг — це символ смерті Ісуса за всі гріхи, що ми зробили.

Написано, що сім ангелів будуть підперезані золотими поясами (Одкровення 15:6).

Оскільки багато людей із різних країн носять барвистий одяг, ми повинні очікувати, що вони так само одягатимуться на Небесах. Трішки пізніше поговоримо про те, як воскреслі люди зберігатимуть свою національність.

У Книзі Одкровення сказано, що на Небесах ми будемо священниками й царями. У старозавітні часи Бог створив для священників спеціальний одяг (Вихід 28:3–43). Тому цілком імовірно, що коли ми будемо правити землею під керівництвом Ісуса, Царя царів, ми як Божі царські діти носитимемо різноманітний гарний одяг.

▪ Чи будемо ми їсти та пити на Небесах?

Подумайте про їжу, яка вам найбільше подобається. Піца? Картопля фрі? Шоколадний торт? Морозиво з шоколадом чи карамеллю, або просто ванільне? Можливо, ви уявляєте собі, що на Небесах ви їстимете всілякі ласощі протягом тисяч років.

Багато хто боїться, що на Небесах не буде потреби ні їсти, ні пити. Але подумайте про таке: після Свого воскресіння Ісус попросив у Своїх учнів трохи їжі та з'їв у них перед очима шматок риби (Луки 24:41–43). Він довів, що воскреслі люди *можуть і таки* їдять справжню їжу. Він міг вирішити не їсти. Але той факт, що Він їв, багато говорить про те, яким було Його воскресле тіло.

Інші біблійні вірші говорять, що ми їстимемо на бенкеті з Ісусом у земному царстві. Ісус сказав Своїм учням: «Бо істинно кажу вам, що Я не питиму більш від плоду лози виноградної аж до того дня, коли прийде Царство Боже» (Луки 22:18). В інший момент Ісус сказав: «Кажу вам більше того: багато хто придуть зі сходу та заходу й будуть їсти разом з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Божому» (Матвія 8:11).

Ангел на Небесах сказав Іванові: «...Щасливі ті, кого запрошено на це весільне свято Ягняти...»

(Одкровення 19:9). Що роблять люди під час будь-якої трапези чи застілля, особливо весільного? Їдять і п'ють, розмовляють, розповідають історії, святкують, сміються та смакують десерти. Весілля на Близькому Сході часто тривали цілий тиждень. Одного разу, коли Ісус був на обіді в домі фарисея, Він сказав господарю: «Коли ви влаштуєте обід або вечерю, запросіть бідних, калік, кривих і сліпих. І в тому, що вони не мають чим віддати вам, але Бог відплатить вам у День воскресіння праведних» (Луки 14:12–14). Після того, як Ісус згадав про воскресіння мертвих, один присутній там чоловік сказав Йому: «Блаженний той, хто їстиме хліб у Царстві Божім!» (Луки 14:15). Якби цей чоловік мав неправильне уявлення про їжу на Небесах, Ісус сказав би йому про це. Але Він цього не зробив. Власне, спираючись на слова цього чоловіка, Ісус розповів історію про багату вечерю (Луки 14:16–24).

Отже, чи будемо ми їсти та пити на Небесах? Відповідь чітка — *так!*

• Чи будуть у нас спокуси робити щось зле?

Той факт, що Адам та Єва — двоє людей, які жили в ідеальному місці, — згрішили, змушує багатьох

людей замислюватися, чи не грішитимемо ми на Небесах. Адже сатана, колишній ангел, повністю зруйнував свої стосунки з Богом. І хіба він не жив на Небесах, коли вперше згрішив?

Погляньмо, що Біблія говорить про це. На Небесах «...не буде більше смерті. Не буде більше ні суму, ні плачу, ні болю, бо все старе минеться» (Одкровення 21:4). Біблія також каже, що «плата за гріх — смерть» (Римлян 6:23). Оскільки гріх завжди призводить до смерті, смутку й болю, обіцянка, що на Небесах не буде смерті, смутку чи болю, також стверджує, *що там не буде гріха*.

Біблія говорить, що Бог *не може* грішити. Це б суперечило Його природі. Коли ми опинимося з Ним на Небесах, гріх також суперечитиме нашій природі. Ми не хотітимемо грішити так само, як Ісус, а Він ніколи не захоче цього робити.

Ісус сказав: «Син Людський пошле Своїх Ангелів, і вони зберуть із Його Царства *всіх*, хто примушує людей грішити, й *тих*, хто чинить зло, і повкидають їх до вогняної печі... *Тоді* праведники, мов сонце, засяють у Царстві Отця Свого» (Матвія 13:41–43, *курсив автора*).

Кого зберуть? *Усіх*, хто чинить гріх і творить зло. *Тоді* ми будемо сяяти так яскраво, як сонце, як Ісус. Гріх більше не матиме влади над нами.

▪ **Чи зможемо ми вільно ухвалювати власні рішення?**

Бог не змушує нас слухатися Його. Він дає нам свободу самим ухвалювати це рішення. *Свобода волі* — це свобода вибору: підкорятися Богові чи ні. На Небесах Бог не забере цієї свободи від нас.

Те, що ми матимемо свободу волі на Небесах, може звучати так, ніби ми зможемо грішити. Однак, як я вже згадував у відповіді на попереднє запитання, ми більше не будемо *хотіти* чинити зло. Чому? Через Ісуса. (Див. Послання до римлян 5:19.) Нездатність грішити не означає, що ми не матимемо свободи волі. Бог *не може* грішити, але жодна створена істота не має більшої свободи вибору, ніж Бог Творець.

Ісус помер один раз, щоб покласти край гріху, і ніколи не муситиме помирати вдруге (1 Петра 3:18). Пам'ятайте, Ісус обіцяв створити все нове (Одкровення 21:5). Ми будемо новими людьми. І хоча ми й надалі лишатимемося собою, вже не матимемо старих бажань чинити щось зле.

Ми *ніколи* не забудемо, як це жахливо образати Бога та інших. Люди, які отримали сильні опіки, не мають бажання підходити надто близько до вогню. Знаючи, яким було життя з його спокусами на цій

землі, ми, хто має нове життя на Небесах, ніколи не захочемо повернутися до колишнього життя.

Якщо нам коли-небудь спадатиме на думку вчинити гріх, ми будемо думати: *Гріх? Так, було таке. Це було жахливо; тільки безумець може грішити.* Хороша новина — на Небесах не буде безумців! Нас ніколи не введуть в оману, що Бог приховує від нас щось хороше або що робити щось гріховне було б веселіше й цікавіше.

У Нарнії Аслан приходить у світ, де «зима, але Різдво не настає». З його приходом лід починає танути, що сигналізує про зміни, які настануть по всьому краю. Сани Білої Відьми (запряжені кіньми) починають застрягати в теплій грязюці.

«Це не відлига, — раптом, зупинившись, вигукнув гном. — Це Весна. Що будемо робити? Вашої Зими вже нема, кажу Вам! Це Аслан».

Так само як Аслан прийшов, щоб урятувати Нарнію від влади Білої Відьми, Ісус прийшов, щоб урятувати землю від влади сатани. У Біблії написано: «...На те й з'явився Син Божий, щоб зруйнувати зроблене дияволом» (1 Івана 3:8).

Гріх і сатана більше *ніколи* не матимуть влади ні над землею, ні над нами. Хоча ми матимемо бажання й свободу волі, ми не тільки ніколи не захочемо грішити, а й ніколи не захочемо хотіти грішити.

• Чи отримають усі люди однакову нагороду на Небесах?

Зазвичай ми хочемо, щоб до нас ставилися так само, як і до всіх інших (якщо, звичайно, до всіх інших не ставляться погано). Якщо ваш брат отримує п'ять подарунків на Різдво, ви теж хочете мати п'ять подарунків, чи не так? Якщо вашій сестрі-близнюці дозволяють довго засиджуватися ввечері, ви також захочете цього. І що ви робите, коли так не стається? Репетуєте й нарікаєте?

На Небесах до всіх людей у певному сенсі ставитимуться однаково. Ісус розповів історію про працівників. Одних найняли на початку дня, а інших — за годину до завершення роботи (Матвія 20:1–16). Усім їм заплатили однаково. Проте ті, кого найняли раніше, почали скаржитися. Вони вважали, що мають отримати більше грошей, бо працювали найдовше. Ісус сказав, що вирішувати, чи заплатити деяким людям більше, ніж вони заслуговують, має той, хто наймає. Ніхто не мав права скаржитися. Божа благодать часто дивує.

Історія Ісуса є нагадуванням про те, що всі люди, які вірять у Нього, опиняться в одному місці — на Небесах. Це стосується тих, хто починає вірити в Ісуса у віці семи років, і тих, хто не вірив у Нього аж до

дев'яноста двох років. Бог любитиме всіх однаково. Проте не всі вони отримають однакошу нагороду на Небесах.

Більшість християн рідко говорять про нагороду, хоча в Біблії про це згадується досить часто. Можливо, вони бояться, що люди прагнутимуть нагороди з неправильних мотивів. Або хизуватимуться своїми нагородами на Небесах. Але це безглуздо, бо ми *не* будемо нічим хвалитися на Небесах, окрім як Ісусом! Ось лише деякі з багатьох важливих біблійних істин про нагороду на Небесах:

- «Якщо хто з вас творить добро, то добро йому й повернеться від Господа, однаково рабу, чи вільному» (Ефесян 6:8).

- «Адже Господь — справедливий, і Він ніколи не забуде про все, що ви зробили, й про вияви вашої любові до Нього. Він бачить цю любов у тій допомозі, що ви надавали й надаєте всім людям Божим» (Євреїв 6:10).

- [Ісус сказав:] «Кожний, хто допоможе вам чим-небудь, хоч би напоївши вас водою через те, що ви належите до Христа, то істинно кажу вам — той напевне одержить винагороду свою» (Марка 9:41).

- «Я є Той, Хто знає людські думки й почуття. Я відплачу кожному з вас за діла ваші» (Одкровення 2:23).

У деяких біблійних віршах згадується, що ми матимемо різні нагороди та становище на Небесах залежно від того, як ми зараз служимо Богові. Наприклад, Ісус розповів історію про деяких слуг, яких по-різному винагородили за служіння своєму господареві. (Див. Євангелію від Матвія 25:14–30.)

Ісус розповів іншу історію, яка містила такі слова: «Гарна праця, ти добрий слуга! Оскільки ти в малому був вірний, я доручаю тобі управляти десятьма містами» (Луки 19:17). Іншого слугу поставили керувати п'ятьма містами.

Ті, хто вірно служив Ісусові на землі, отримають більшу винагороду та відповідальність на Новій Землі. На Небесах ми не будемо скаржитися чи скиглити: «Агов, це несправедливо!». Ми будемо знати, що всі Божі рішення щодо нашої нагороди є правильними. І ми ніколи не будемо заздрити іншим чи обурюватися.

Оскільки ми знаємо, що місце на Небесах неможливо заслужити, ми іноді не чинимо добрих справ, щоб служити Богові. Але в Біблії написано, що хоча добрими вчинками не можна заслужити місце на Небесах, ті, хто хоче туди потрапити, мають чинити добрі діла, щоб догоджати Богові. Власне, в Біблії говориться: «Бо ми — створіння Божі. Він створив нас у Ісусі Христі для добрих справ. І справи ті Бог

приготував заздалегідь, щоб ми могли свої життя присвятити їм» (Ефесян 2:10).

До добрих учинків можна віднести допомогу та добрі діла для людей, наприклад, відвідати когось у будинку для людей похилого віку, спекти печиво для свого сусіда або приготувати чай для когось із рідних. Ось інші добрі справи, які Бог винагородить, якщо ви робитимете їх із правильною мотивацією: написати підбадьорливу записку, сказати дякую, допомогти мамі з миттям посуду, прибрати на столі, вигуляти собаку.

Розказувати іншим про Ісуса, молитися за людей, позичати іншим людям свої речі, а також жертвувати гроші своїй церкві — усе це добрі справи. Бог створив вас для того, щоб ви чинили добрі діла, які Він приготував для вас. Тож, якщо ви запитаете Його, що можете зробити для Нього та інших, Він вам покаже. І дасть сили робити ці добрі справи. Сподіваюся, ці знання спонукатимуть вас до добротності.

• Чи будемо ми знати все?

Якщо ви найрозумніша дитина у своїй родині, районі чи класі, то це означає, що ви знаєте чимало всього. Проте навіть найрозумніша людина у світі

знає лише крихітну частину *всього*, що можна знати. Тільки Бог знає все.

Коли ми помремо й підемо жити з Богом, ми, безсумнівно, зрозуміємо все краще й будемо знати набагато більше, ніж зараз. Але навіть тоді ми *ніколи* не знатимемо *всього*. Чому? Бо ми не Бог. Бо ми не існували з самого початку, як Бог, і ми є створеними істотами, а не Творцем.

Апостол Павло, дуже розумна людина, яка написала велику частину Нового Завіту, сказав так: «Зараз ми дивимося на Господа ніби на відображення в дзеркалі, але згодом подивимося Йому в обличчя. Зараз мої знання — часткові, тоді ж я знатиму усе досконало, подібно тому, як Бог знає мене» (1 Коринтян 13:12). Він мав на увазі, що коли ми побачимо Бога, то дізнаємося про Нього й про себе набагато більше, ніж знаємо зараз. І ми знатимемо тільки правду.

Навіть ангели не знають усього. Проте вони, як і ми, хочуть знати більше (1 Петра 1:12).

Якщо ви прочитаєте лише частину книжки чи подивитесь уривок фільму, ви не знатимете всієї історії, чи не так? Ви дізнаєтеся все, тільки коли прочитаєте книжку чи додивитесь фільм до кінця. Так воно заведено в житті. Ми проживаємо лише частину історії тут на землі. А Бог знає все від початку до кінця. Він

знає все, що було в минулому й буде в майбутньому. Він знає кожне рішення кожної людини.

Є події, які ми можемо не розуміти на цій землі. Наприклад, ми не розуміємо, чому стаються війни й катаклізми чи гинуть невинні люди. А втім, Павло писав, що «...тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре» (Римлян 8:28). Як це можливо? Адже Бог усе знає. На Небесах ми зрозуміємо, чому в нашому житті сталися певні події і як Бог використав їх на благо. (Включно з болісними моментами у нашому житті.)

Одного дня ми побачимо Бога й по-справжньому пізнаємо Його (Одкровення 22:4). Тоді все матиме сенс. Ми ніколи не зрозуміємо всього, але будемо знати й довіряти Богові, Який усе розуміє. Тож, ми більше ніколи не матимемо причин для хвилювання. (І якщо ми зараз усвідомимо, що Бог добрий і все знає, і може робити все, що захоче, то ми припинимо хвилюватися.)

• Чи будемо ми вчитися нового?

Чого б ви хотіли навчитися? Кататися на водних лижах? Їздити верхи? Малювати? Розмовляти португальською чи китайською? Написати книжку?

Я чув, як хтось сказав: «На Небесах ми більше не будемо вчитися». Але згідно з Божим Словом ми завжди будемо вчитися.

У Біблії написано: «Бог воскресив нас до життя разом із Христом і посадив разом із Ним на престолі у Царстві Небеснім. Господь зробив це заради нас в Ісусі Христі. Бог зробив це для того, щоб показати на всі прийдешні часи незрівнянне багатство милості Своєї. Він зробив це завдяки доброті до нас в Ісусі Христі» (Ефесян 2:6–7). Слово «показати» тут означає «виявляти». Бог далі показуватиме або ви виявлятиме Себе, щоб ми могли продовжувати пізнавати Його.

Ісус сказав Своїм учням: «...Навчайтеся від Мене» (Матвія 11:29). На Небесах ми матимемо привілей слухати Ісуса, сидячи біля Його ніг, як це робила Марія (Луки 10:39). Ми також із приємністю перебуватимемо з Ним на природі, навчаючись у Нього, як це робили Його учні. Можливо, ангелам-охоронцям або нашим близьким, які вже давно на Небесах, буде призначено провадити чи навчати нас. Можливо, нам навіть дозволять навчати інших, які потраплятимуть на Небеса після нас!

У цьому всесвіті є стільки всього цікавого, але в нашому теперішньому житті у нас так мало часу й можливостей дізнатися про все, що хочемо, а на Небесах часу в нас уже буде вдосталь. Серед іншого,

ми зможемо досліджувати Нову Землю та відкривати для себе дивовижні речі про Боже творіння, які свідчитимуть нам про нашого Творця.

• Чи будемо ми спати?

Любите поспати вихідними? Можливо, після напруженого шкільного тижня, коли доводилося щодня вставати дуже рано, вам подобається довше поспати.

Наше життя на Небесах передбачатиме відпочинок. «...Блаженні ті, хто вмирає в Господі. Так, — каже Дух. — Можуть вони тепер відпочити від своєї праці, бо їхні справи йтимуть слідом за ними» (Одкровення 14:13).

Як ви уявляєте собі відпочинок? Вимкнути сигнал будильника на телефоні? Вилежуватися на дивані перед телевізором? Едемський сад подає інше визначення відпочинку, яке охоплює змістовну та приємну роботу, багато хорошої їжі, гарне місце для життя та безперервну дружбу з Богом, іншими людьми та тваринами. Проте навіть у спокійному Едемському саду було відведено один день для особливого відпочинку та поклоніння. (Ви можете прочитати про це у Книзі Буття 2:3.) Це говорить нам про те, що хоча працювати на Новій Землі буде приємно, ми матимемо регулярний час відпочинку.

Якщо наше життя на Новій Землі буде таким спокійним, то чи потрібно буде нам спати? Деякі люди заперечують це, мовляв, ми матимемо ідеальне тіло. Але той самий аргумент можна застосувати й до їжі — та все ж ми *будемо* їсти. Адама та Єву було створено ідеальними, але чи спали вони? Мабуть. Бог створив нас із потребою й насолодою у сні.

Біблія не дає прямої відповіді на це запитання, тому я роблю припущення. Сон — це одне з найкращих задоволень у житті. Це частина Божого досконалого плану щодо людей, які живуть на землі. (Нічні жахіття не входять у цей план, тому нам не варто боятися, що вони будуть.) Якщо ми будемо їсти, гуляти, служити, працювати, сміятися й гратися на Небесах, чому б нам не спати?

• Чи матиме кожен із нас свій дім?

Ви маєте свою кімнату? Якщо ви ділите її з братом чи сестрою, то, мабуть, не можете дочекатися моменту, коли у вас буде власна кімната. Багато християн розраховують на те, що матимуть власне місце на Небесах.

Ісус сказав: «У домі Отця Мого багато кімнат, і якби не так було, то Я б вам сказав. Я йду туди,

щоб приготувати місце для вас» (Івана 14:2). Слово «місце» вжито в однині, а «кімнат» — у множині. Це свідчить про те, що Ісус приготував для кожного з нас окреме житло у великому місці. Це буде дуже особливе місце.

Слово «кімната» означає щось затишне й приватне. Слово «дім» означає великий простір, який ми ділимо з іншими людьми. Небеса — це велике й приватне місце. Дехто з нас любить затишок і залюбки залишається на самоті в тихому місці. Іншим подобається великий, широкий, відкритий простір. Більшості з нас подобається і те, і інше, і це буде на Новій Землі.

Навряд чи на Небесах будуть однакові будинки. Бог любить творити, чи не так? Просто роззирніться навколо, і ви зрозумієте, що я маю на увазі. Він творить щось особливе для кожної Своєї дитини, яку Він любить. Коли ми побачимо конкретне місце, яке Він приготував для нас, хай би яким воно не було, моє місце буде «саме таким», яке мені підходить, а ваше — «саме таким», яке підходить вам. Ми будемо почуватися комфортно та абсолютно щасливо, тому що ми будемо вдома!

Якщо ви вже зараз відчуваєтеся комфортно у своєму домі, то лишень зачекайте, як ви заживете в місці, що Ісус готує для вас на Новій Землі!

Розділ 7

З ким ми будемо дружити на Небесах?

Ми хочемо, щоб ви знали, брати і сестри, щоб ви не сумували за тими, хто помер, як ті люди, хто не має надії. Бо коли ми віримо, що Ісус помер, а потім воскрес із мертвих, то ми віримо і в те, що Бог так само поверне з Ісусом і тих, хто помер... Та коли голосно пролунає наказ Архангела і просурмлять Божі сурми, то Господь сам зійде з небес, і ті, хто помер в Христі, воскреснуть першими. Після цього ми, хто лишиться живими, будемо

*піднесені на хмари разом із померлими,
щоб зустрітися з Господом на небесах.
Отже, ми будемо з Господом вічно. Тож
втішайте одне одного цими словами.*

1 Солунян 4:13, 16–18

*– Вітаю вас від імені Лева. Ходімо, усе
вище і все далі!*

*На превеликий подив Тіріана, король
Пітер, король Едмунд та королева Люсі
несподівано кинулися вперед та впали
на коліна перед мишем, вітаючи його та
вигукуючи в один голос: "Рупічип!" ...*

*Здавалося, усі, про кого вам коли-не-
будь доводилося чути, зібралися зараз в
одному місці. Тут були: пугач Сизокрил,
простоквак Трясогуз, король Ріліан За-
чарований, а потім Розчарований, і його
мати, донька зірки, і батько його, сам
великий король Каспіан. Неподалік від
нього стояли лорд Дриніан і лорд Берн,
і гном Тиквік, і борсук Трюфеліно поруч
із кентавром Гленстормом та іншими
героями Великої Визвольної війни. А по-
тім з іншого боку з'явилися Кор, король
Древлянський, із батьком королем Луном*

та своєю дружиною, королевою Аравіс, і хоробрим принцом Коріном на прізвисько Разючий Кулак, а разом із ними – Ігого із Гвін.

А потім – з того Тіріан здивувався більше за все – звідкілясь зовсім із сивої давнини вигулькнули двоє добрих бобрів та фавн Тумнус. З усіх боків линули привітання, усі цілували одне одного та тиснули одне одному руки.

К. С. Льюїс «Остання битва»

**▪ Ми будемо дружити лише з Ісусом
чи матимемо й інших друзів?**

З ким ви найчастіше проводите час? Деякі люди почуваються винними, бо хочуть проводити більше часу зі своїми друзями, ніж із Богом. (Це тому, що вони мало знають про Бога та як чудово проводити з Ним час!) Якщо ви теж відчували подібне, у мене є для вас хороша новина: коли ви справді пізнаєте Ісуса, ви зрозумієте, що Він — ваш найкращий друг!

Ісус хоче, щоб ви мали й інших друзів. Він цінує дружбу і створив усіх нас із прагненням до стосунків

з іншими людьми. Про це написано в Книзі Буття, коли Бог сказав: «...Не годиться чоловікові бути самому» (Буття 2:18). У Біблії також сказано: «Краще жити вдвох, аніж одному, за свої труди тоді відплата краща» (Екклезіаста 4:9). Тому Бог розуміє нашу потребу мати друзів і наше бажання, щоб ця дружба продовжувалася на Небесах. Саме Він створив нас такими! На Небесах ми зможемо мати наших давніх друзів — усіх, хто знає Ісуса, — і багато нових. Через тисячу років ви, ймовірно, далі будете заводити нових друзів. Оскільки ви матимете багато часу й можливість подорожувати, вам не доведеться відмовлятися від давніх друзів, щоб завести нових!

Чи втратили ви когось із ваших близьких? Чи чекаєте ви дня, коли зустрінетеся з цією людиною на Небесах? Подивіться на чудові слова з Першого послання до солунян на початку четвертого розділу. Бог каже, що християни повинні сумувати по-іншому, ніж невіруючі. Чому? Бо ми знаємо, що на Небесах ми знову будемо разом із тими, кого любимо. Ми будемо з Господом і одне з одним навіки.

Коли помирає близька нам людина, яка знає Ісуса, це все одно дуже важко для нас. Ісус це розуміє — Він Сам плакав після смерті Лазаря, бо не любив смерті й знав, що Марія та Марта були страшенно засмученими (Івана 11:35).

Однак ми маємо нагадувати собі, що смерть — це не кінець наших стосунків. Це просто перерва. Так, наче люди, які померли, вирушили в подорож швидше за нас, а ми приєднаємося до них пізніше. І тоді ми завжди будемо разом. Тому ми розлучаємося з ними не назавжди, а лише на короткий час.

Коли король Тіріан потрапляє на Небеса, він раптом відчуває доторк бороди до свого обличчя й чує голос, якого не чув багато років: голос свого батька. Їхня зустріч дуже тепла й особлива. Власне, воз'єднання на Небесах, яке описано в книжці «Остання битва», триває дуже довго, і ми бачимо багатьох наших улюблених персонажів Нарнії. Хіба ви не чекаєте на такі зустрічі? Я точно чекаю. Я маю багато друзів і родичів, які зараз уже разом з Ісусом. Окрім того, що ми будемо з Ісусом, я думаю, що найкраще в Небесах — це побачити моїх маму і тата, моїх друзів Грега і Джеррі та багатьох інших.

Коли я кажу, що найкраще в Небесах — це проводити час з Ісусом, я роблю це не просто тому, що це те, у що я маю вірити. Це те, у що я *насправді* вірю. Я прийняв Христа, коли навчався у старших класах школи. Відтоді я щороку краще пізнаю Ісуса й щоразу більше люблю Його. Немає нікого такого, як Він. Він найкращий!

Коли Ісус був на землі, за Ним ішли натовпи, бо любили Його й хотіли бути поруч із Ним. Він був популярнішим за акторів, рок-зірок чи відомих спортсменів. Але, на відміну від цих людей, Він ніколи не розчарує вас і не підведе. Перебування поруч з Ісусом — це те, що робить Небеса тим, чим вони є, — раєм! Що може бути краще?

Ті з нас, хто знає Ісуса як Сина Божого — нашого Спасителя, — не можуть дочекатися того моменту, коли будуть серед людей, які стоятимуть навколо Нього на Небесах. Ісус є Тим, Хто може змінити все. Його народження змінило наш спосіб літочислення — час до Його народження називають до нашої ери (до Христа). Що ще важливіше, Він також може змінити й вас. Він уже почав це робити, якщо ви Йому дозволили. Ісус дає вам мир і надію, коли ви відвертаєтеся від своїх гріхів, живете так, як Бог запланував для вас на цій землі, та очікуєте майбутнього життя на Новій Землі.

Попри те, що Ісус буде нашим найкращим другом, Бог Отець буде радий, якщо ми також матимемо інші дружні стосунки на Небесах. Я — батько, і можу вам сказати, що ніщо не робить батька щасливішим, ніж спостерігати, як його діти приємно проводять час у товаристві одне одного! Богові подобається, що ми маємо хороших друзів тут на землі, а на Небесах Він дасть нам найкращих друзів, яких ми коли-небудь мали.

• Чи будуть сім'ї на Небесах?

Зі скількох людей складається ваша сім'я? Що вам подобається у вашій сім'ї? Тільки подумайте: кожен член вашої сім'ї, який знає Ісуса, буде частиною вашої сім'ї назавжди. (*Ви* також, якщо знаєте Ісуса. Ви в курсі?) Це велика втіха для всіх, у кого помер один або кілька членів сім'ї.

На Небесах будуть сім'ї. Власне, ми всі будемо частиною однієї *великої* родини. Ми матимемо родинні стосунки з людьми, які були нашими рідними на землі (тітка Марія; двоюрідний брат Тарас). Також ми матимемо родинні стосунки з нашими друзями, як давніми, так і новими. Ці стосунки будуть добрими, без образ чи смутку.

Можливо, ваша сім'я не ідеальна. Якщо вічне перебування з членами вашої сім'ї не надто вас захоплює, то пам'ятайте, що на Небесах ваша сім'я — і ви — *будете* ідеальними!

На Небесах нам ніхто не докучатиме, і ми ніколи нікому не набридатимемо. Хіба це не чудово? Наші рідні ніколи не завдаватимуть нам болю, а ми — їм, навмисно чи випадково. Наші стосунки будуть такими, якими ми завжди хотіли їх бачити.

Коли хтось сказав Ісусові, що Його мати та брати хочуть Його бачити, Він відповів: «Моя мати

і брати — це ті, хто слухає Слово Боже й виконує його» (Луки 8:21). Ісус також сказав, що той, хто слідує за Ним, «...одержить у сто разів більше помешкань, братів, сестер, матерів, дітей» (Марка 10:30). Я думаю про це щоразу, коли зустрічаю віруючу людину, з якою ми відразу зав'язуємо теплі стосунки.

Чи є у вашому житті люди, не кровні вам, які для вас як брат, сестра, тітка, дядько, мама чи тато? На Небесах ми будемо однією великою щасливою родиною. І вона буде навіть кращою, ніж тут на землі, бо всі наші друзі також будуть членами цієї родини, а всі наші рідні будуть нашими друзями.

Ми всі будемо щасливі разом у нашій небесній родині через нашу спільну любов до Бога, нашого Небесного Батька та Його любов до всіх нас. Щоразу, коли ми бачитимемо іншу людину, це буде щось схоже на те, коли улюблений родич приходить до нас у гості!

• Чи одружуватимуться люди?

Один з єврейських релігійних лідерів поставив Ісусові підступне запитання про одруження. Ісус відповів: «Адже, коли люди повстануть із мертвих,

вони не одружуватимуться, ані заміж виходитимуть. Вони будуть подібні до Ангелів Небесних» (Матвія 22:30).

Отже, відповідь Ісуса, яку записано в Біблії, свідчить про те, що на Новій Землі дещо буде інакшим. Ми всі будемо однією великою родиною, де шлюб не буде таким, як зараз. Але найголовніше в шлюбі — це особлива любов і дружба, які поділяють між собою чоловік і дружина. Це зображення чудової любові та дружби, які Ісус і всі люди, що знають Його, поділятимуть на Небесах.

Коли Павло говорить про шлюб, він називає його «...великою таємницею дуже важливою, і я кажу це про Христа й церкву» (Ефесян 5:32). Ісус назавжди довів, як сильно Він нас любить, більше, ніж будь-який чоловік любить свою дружину. Адже Він вибрав померти за нас на хресті. Як можна не любити Його у відповідь?

Хоча Ісус сказав, що люди не одружуватимуться на Небесах, Він ніколи не казав, що одружені люди припинять любити одне одного. Пам'ятайте, що на Небесах ми будемо тими самими людьми (тільки кращими) і пам'ятатимемо про наше життя на землі та про приємні моменти з іншими. Тож ті, які добре проводили разом час чи разом проходили великі труднощі в цьому житті, природно матимуть близькі стосунки на Небесах.

Моя дружина Ненсі є моєю найкращою подругою. Пари, у яких хороші подружні стосунки, зазвичай є найкращими друзями. Немає підстав вірити, що вони далі не будуть найкращими друзями на Небесах.

Якщо ваші батьки, тітка, дядько чи інші люди, яких ви знаєте, розлучені, не хвилюйтеся щодо того, чи зможуть вони ладнати одне з одним або з вами на Небесах. Кожен, хто любить Ісуса, буде на Небесах, а кожен на Небесах чудово ладнатиме з усіма іншими. Ми дружитимемо з одними людьми ближче, ніж з іншими, але не буде нікого, хто б комусь не подобався. Ніхто не почуватиметься покинутим. Коли ми приєднаємося до Ісуса на Небесах, такі проблеми назавжди залишаться позаду.

• Чи не буде нам сумно на Небесах, якщо дехто з тих, кого ми любимо, потрапить у пекло?

Ви коли-небудь чули такі запитання: «Якщо Бог добрий, то чому деякі люди будуть у пеклі?» Бо ми грішники, а Бог святий. Пам'ятаєте, що я говорив вам у шостому розділі про свободу волі? І що Ісус помер, щоб ніхто не потрапив у пекло? Натомість люди можуть потрапити на Небеса назавжди, якщо визнають свої гріхи й повірять в Ісуса задля свого

спасіння. Але, на жаль, деякі люди *померли*, не ухваливши рішення слідувати за Ісусом. Коли хтось відкидає або відмовляється слідувати за Ісусом, Божим Сином, тим самим ця особа відкидає Бога Отця (Івана 5:23; 15:23). Оскільки Небеса є місцем Божого перебування, відкидати істинного Бога означає відкидати Небеса.

Деякі люди, яких ви знаєте, можуть вирішити не вірити в Бога або не виконувати Його волі. І хоча Бог не хоче, щоб хтось це робив, Він нікого не змушує слідувати за Ним. Через те, що Небеса (які в майбутньому стануть Новою Землею) є місцем перебування Бога, то це дім лише для тих, хто хоче перебувати там із Ним.

На Небесах ми краще зрозуміємо, яким справедливим суддею є Бог. Ми будемо знати, що все, що Він робить, є абсолютно правильним. (Ми можемо довіряти Йому вже зараз, ще до того, як усе зрозуміємо, вірячи, що Він завжди чинить правильно.) Колись ми чітко побачимо, що Бог дав кожному можливість пізнати Його (Римлян 1:18–2:16).

Ми також зрозуміємо істину, яку проголошено у 2 Петра 3:9: «Дехто вважає, що Господь бариться з виконанням обітниці Своєї. Ні, Він виявляє до нас терпіння, оскільки не хоче смерті жодної людини. Навпаки, Він хоче, щоб усі полишили гріховне життя й прийшли до покаяння».

Ми будемо дивуватися терпінню, яке Бог виявляє до кожної людини. Нас вразить те, як довго Він давав людям можливість слідувати за Ним.

Ніхто не заслуговує на те, щоб бути на Небесах. Однак Бог любить нас настільки сильно, що послав Свого єдиного Сина, Ісуса, померти на хресті, щоб кожен мав можливість потрапити на Небеса (Івана 3:16).

Тим часом ми можемо й маємо молитися, щоб наші рідні та друзі вирішили слідувати за Ісусом і прийняли Божий дар перебувати з Ним на Небесах.

Через рік після того, як я став віруючим, моя мати прийняла Христа. А мій батько не знав Ісуса ще багато років. Він став християнином лише тоді, коли йому виповнилося вісімдесят чотири роки.

Мені було сумно за нього багато років, а потім, коли він прийняв Христа, я був такий щасливий, що мало не стрибав від радості!

Я також маю друзів, чиї близькі померли, не прийнявши Ісуса. Їм важко це усвідомлювати, але Бог дає їм розраду. Деякі люди увірували в Ісуса перед самою своєю смертю. І так, як Ісус спас розбійника на хресті перед тим, як той помер, пообіцявши, що він потрапить до раю (Небес), Він може спасти всіх, хто останньої миті перед смертю звернеться до Нього.

І ми точно знаємо, що всі печалі, які ми зараз переживаємо, назавжди зникнуть на Новій Землі,

так само як зникає темрява, коли вмикається світло. Біблія обіцяє: «Він витре кожну сльозу з їхніх очей, і не буде більше смерті. Не буде більше ні суму, ні плачу, ні болю, бо все старе минеться» (Одкровення 21:4).

Це Божа обіцянка. Ви можете на неї покладатися.

• Чи стануть наші вороги нашими друзями?

Ви коли-небудь мали таких друзів, які в одному класі були вашими друзями, а в іншому — ставали вашими ворогами? Можливо, ви не зрозуміли, чому ви більше не товаришуєте або чому їм більше подобаються нові друзі.

Якщо ви стали віруючими, то, можливо, замислюєтесь, як можна «любити своїх ворогів», як говорить Ісус у Євангелії від Матвія 5:44. Знайте, що Бог дає нам силу любити навіть тих, хто кривдить нас.

Дозвольте мені розповісти вам історію про те, що я маю на увазі. Ви коли-небудь чули про Коррі тен Бум? Вона зі своїми рідними рятували євреїв від нацистів під час Другої світової війни, переховуючи їх у своєму будинку в Нідерландах. (Коррі написала книжку про свій досвід під назвою «Схованка» [«The Hiding Place»], а також на основі цієї історії

відзнято фільм.) 1944 року тен Бумів спіймали й посадили до в'язниці. Там батько Коррі помер, а саму Коррі та її сестру Бетсі пізніше відправили в концтабір Равенсбрюк, де Бетсі, як і багато інших, померла.

Через багато років Коррі зустріла одного з охоронців цього концентраційного табору. Багато охоронців у Равенсбрюку дуже жорстоко поводитися з людьми в таборі. Але цей чоловік тепер був віруючим. Коли він простягнув руку, щоб привітатися з Коррі, вона спочатку не могла йому відповісти. Адже ця людина колись була її ворогом. Але Бог дав їй силу пробачити його й потиснути йому руку.

На Небесах Бог винагородить нас за все сумне, що ми пережили на землі. Там ніхто не матиме бажання кривдити інших, бо всі будуть друзями. А це означає, що ми потоваришуємо навіть із тими, з ким не дружили на землі.

Я начебто казав це раніше, але скажу ще раз трохи інакше, бо деякі діти часто думають про це. Ми все одно будемо спілкуватися з одними людьми більше, ніж з іншими. Але на Небесах не буде нікого, хто ненавидітиме нас, чи навіть таких, яким ми не подобатимемось. Не хвилюйтеся, бо на Новій Землі нам ніколи не буде незручно поруч із кимось, з ким ми зустрічатимемось.

▪ Чи будемо ми тієї ж раси та національності, що й зараз?

Бог завжди був Богом різноманітності. Він створив людей різних рас. Як сказав Петро: «Тепер я ясно бачу, що Бог ставиться однаково до всіх. В кожному народі людина, яка шанує Бога й робить те, що правильно, прийнята Богом» (Дії 10:34–35).

У Книзі Одкровення Іван описує своє видіння про багатьох людей «...із кожного роду, з кожного племені, мови й народу» (Одкровення 5:9).

Оскільки ви будете тією ж людиною, якою ви є зараз, це означає, що ви матимете ту саму расу та національну приналежність. Наприклад, якщо ви українець, то й на Небесах будете українцем. Якщо ваші батьки, бабусі й дідусі чи далекі предки були з інших країн, то ви матимете цю національну приналежність у своєму воскреслому тілі.

Звідки ми це знаємо? Що ж, Ісус був євреєм, чи не так? Біблія говорить нам, що як нащадок із роду Давида Він має право правити землею з Єрусалима. Це означає, що у Своєму воскреслому тілі Ісус залишається нащадком Давида, представником єврейського народу. Оскільки наші нові тіла будуть пов'язані з нашими колишніми тілами, як Його нове тіло було

пов'язане з колишнім тілом, то ми знаємо, що також належатимемо до тієї самої раси, яку маємо зараз.

Що круто на Небесах, так це те, що всі будуть радо приймати, а не відкидати, самотність одне одного. На Небесах не буде расових упереджень. Не буде таких, кому не подобатиметься людина, яка походить з іншої частини світу, чи має інший колір волосся та шкіри.

Звичайно, Бог не хоче, щоб для цього ми чекали, поки потрапимо на Небеса. Він бажає, щоб ми вже тут на землі любили всіх людей усіх рас. Бог створив усіх. Якщо ми задумаємося про це, то зрозуміємо, що людство прекрасне саме тому, що ми різні за зовнішнім виглядом і походженням. І пам'ятайте, що кожна людина походить від Адама та Єви, тож ми *всі* все одно пов'язані між собою!

Біблія говорить нам, що на Новій Землі будуть народи зі своїми власними лідерами. Говорячи про Новий Єрусалим, Бог каже: «Народи ходитимуть у світлі цьому, а земні царі принесуть місту славу. Ворота його ніколи не будуть зачинятися вдень, а ночі там не буде взагалі. Слава й честь народів будуть принесені туди» (Одкровення 21:24–26).

Колись «мудреці», царі з далеких країн, прийшли до старого Єрусалима, щоб поклонитися новонародженому Месії, Цареві Ісусу. На Новій Землі безліч

«мудреців» подорожуватиме до Нового Єрусалима. Ми будемо смиренно вклонятися перед Царем Ісусом, прославляючи Його, коли Він сидітиме на троні. Ми принесемо Йому скарби наших народів, які Він радо прийме. Наш Цар із задоволенням передасть правління цими народами тим, хто вірно служив Йому в цьому житті.

Бог винагородить нас лідерськими посадами відповідно до того, наскільки вірно ми служили Йому на землі. Чи питали ви Ісуса останнім часом, як ви можете служити Йому, постійно допомагаючи людям у своєму житті? Своім родичам? Друзям? Сусідам? Членам команди? Вчителям? Людям у церкві?

• Ми говоритимемо однією мовою чи різними?

Скількома мовами ви можете спілкуватися? Багато людей замислюються, чи буде на Небесах лише одна мова — мова, якою будуть розмовляти та яку розумітимуть усі. Що ж, у Книзі Одкровення знаходимо такі слова: «...І гукали вони гучним голосом...» (Одкровення 7:10). Цей єдиний «голос», а не голоси, свідчить про те, що вони, ймовірно, говорили однією мовою.

Пам'ятаєте історію про Вавилонську вежу в Книзі Буття? (Перегляньте Книгу Буття, розділ 11). Тоді

люди говорили однією мовою й вирішили побудувати місто з вежею. Вони думали: «Збудуймо місто для себе, а в місті — башту аж до небес. Таким чином здобудемо собі славу, бо інакше розкидає нас по всій землі» (Буття 11:4). Але через їхню гордість Бог зробив так, щоб вони заговорили різними мовами. Внаслідок цього їх було розпорошено й вони утворили свої народи.

Гаразд, вам може бути цікаво, чому Бог хотів, щоб вони розпорошилися? Що ж, Бог іноді діє так, щоб не дати нам робити недобрих учинків. Він знав, що люди, які будували ту вежу, хотіли залишитися разом, але не для того, щоб поклонятися Йому. Якби вони стали могутнім народом, то це зрештою призвело б до їхнього знищення.

Однак колись Бог зробить те, що не змогли зробити будівничі тієї вежі. Він побудує місто для Свого народу й збере разом усіх, щоб у ньому жити.

Чого *не змогли* зробити будівничі тієї вежі? В 11-му розділі Книги Буття люди намагалися об'єднати своїм містом землю з небом, зробивши їх одним цілим. Що *може* зробити Бог і що Він *зробить*? У 21-му розділі Книги Одкровення нам показано, що Бог принесе Небеса на Землю, зробивши їх одним цілим.

Бог, імовірно, відновить для всіх нас спільну мову (можливо, ту саму, якою розмовляли в Едемському

саду, який існував до Вавилона). Чому? Щоб спілкування було легким, а не ускладненим.

Бог знав, що за часів Вавилона, спілкуючись однією спільною мовою, люди могли б робити все, що хотіли (Буття 11:6). Але все ускладнило те, що їхні серця були злі. Однак на Небесах серце кожного наповнить Божа доброта. Ми хотітимемо робити тільки те, що приносить Богові славу, а іншим — благо. Богові більше не потрібно буде захищати нас від нас самих. Ми ніколи не будемо об'єднуватися, щоб знищувати інших чи погано поводитися з ними. Ми будемо лише в різний спосіб служити іншим.

Я думаю, що ми, ймовірно, також будемо розмовляти тими мовами, які знаємо зараз. У книзі «Володар перснів» люди Середзем'я мали спільну мову, а також спілкувалися мовами своїх народів. Так відбувається в багатьох країнах цього світу, зокрема в Кенії, де різні племена мають власні мови, але всі також розмовляють «мовою торгівлі», яка називається суахілі. Це допомагає нам уявити, якою мовою ми можемо розмовляти на Небесах.

Оскільки ми будемо розумнішими, вивчення нових мов буде легким і приємним. Хто зна, можливо, врешті-решт ми зможемо розмовляти десятками, а то й сотнями мов, тож зможемо спілкуватися з усіма нашими новими друзями на Небесах. Це ж чудово, чи не так?

Розділ 8

Чи житимуть тварини на Новій Землі?

Потому я почув, як кожне створіння на небі, на землі, під землею і в морі — усе, що було там, говорило: «Нехай буде благословення, честь, слава і могутність Тому, Хто сидить на престолі, і Ягняті на віки вічні!»

Одкровення 5:13

— Створіння, я віддаю вас самим собі, — сказав сильний і радісний голос Аслана. — Я віддаю вам навічно цю країну — Нарнію.

*Я віддаю вам ліси, плодові дерева, річки.
Я віддаю вам зірки і віддаю вам себе. Німі
звірі, яких я не обрав, також ваші. Став-
теся до них лагідно й піклуйтеся про них,
але не повертайтеся до їхнього способу
життя, бо ви перестанете бути твари-
нами, що вміють говорити.*

К. С. Льюїс «Небіж чаклуна»

• Які плани має Бог щодо тварин на Новій Землі?

Біблія говорить нам, що тварини були дуже важливою частиною Божого творіння. «Створив Бог звірів земних кожного роду, різноманітну велику й дрібну худобу, і звірів, що плазують по землі. І побачив Бог, що це добре» (Буття 1:25).

У Біблії також написано: «І з землі Господь Бог зліпив усіх тварин, що в полі, і всіх птахів, що в небі. Тоді Він привів їх до чоловіка, щоб дізнатися, як той назве їх. І так, як чоловік називав кожну живу істоту, таке й було її ім'я» (Буття 2:19). Лише людей і тварин було створено з земного пороху, що робить нас особливими. А тепер зрозуміймо дещо: тварин не було створено на образ Божий і вони в жодному

разі не є рівні людям. Але Бог створив тварин і піклується про них, а це означає, що ми також маємо піклуватися про них.

У людей і тварин є щось унікальне: ми — живі істоти. Той факт, що Бог має план майбутнього для людей і землі, вказує на те, що такий план Він має й щодо тварин.

Деякі діти, яких покусали або поранили тварини, бояться їх, але на Новій Землі жодна тварина не буде небезпечною, і ми ніколи не будемо їх боятися. Нам подобатиметься бути поруч із ними, як це було в Адама та Єви. Коли земля була ідеальною, тварини були важливими в Едемі. Тож вони, мабуть, будуть важливими й на Новій Землі, де все знову буде ідеальним.

Пам'ятаєте Іллю? Його було взято на Небеса на колісниці, запряженій кінями (2 Царів 2:11). Ми читаємо, що на Небесах є коні (Одкровення 6:2–8). Власне, там є достатньо коней для всіх, хто належить до величезного небесного війська (Одкровення 19:14). Також ангели їздять верхи на конях на землі, хоча ми їх не бачимо (2 Царів 6:17).

У Книзі Одкровення не згадується про жодних інших тварин, імовірно, тому що вони не відіграють вагової ролі у другому приході Христа. (Армія, яка спасає Божих вірних, їздить на конях, а не на білках, мурахоїдах чи морських свинках.) Але якщо на

Небесах так багато коней, то чому б там *не* бути й іншим тваринам?

Деякі люди думають, що коні на теперішніх Небесах — це лише зображення з Землі чогось зовсім іншого. Однак навіть ці люди мають визнати, що Нова Земля не була б цілісною без тварин. Оскільки ми знаємо, що воскреслі люди в справжніх тілах будуть жити там на справжній землі зі справжніми деревами, горами та річками, немає жодних підстав думати, що там не буде й справжніх тварин. В уривку, який говорить про Нову Землю, Бог каже, що тварини — серед яких є вовк, ягня та лев — лежатимуть мирно разом (Ісаї 65:25). Хоча деякі люди думають, що це стосується лише тимчасового царства, яке триватиме тисячу років, я думаю, що це також стосується і вічної Нової Землі.

Ісус проголошує зі Свого престолу на Новій Землі: «...Ось Я творю все нове!..» (Одкровення 21:5). В оригіналі Ісус говорить про те, що оновить *все старе*, а не просто створить *все нове* (це не означає, що Він *не може* створювати нове). Він наче каже: «Я візьму все, що створив на початку, — людей, природу, тварин та саму землю, — і поверну цьому всьому нову, свіжу форму, яку неможливо знищити». Я вірю, що тут говориться про те, що Бог може змінити певних

тварин, які жили на старій землі. Що підводить мене до наступного питання...

• Чи побачимо ми знову наших улюбленців на Новій Землі?

Домашні тварини чудові, чи не так? Виростаючи, я часто дякував Богові за свого золотистого ретривера Чемпа — мого собаку. У мене залишилося багато чудових спогадів про те, як я бігав, грався і проводив час із Чемпом. Я добре пам'ятаю, як він часто заповзав у мій спальний мішок, коли я лежав на задньому дворі й дивився на зірки.

Можливо, ви теж любите тварин. Якщо так, то це добре. Якщо у вас коли-небудь помирили домашні улюбленці (один або кілька, наприклад, тридцять сім хом'ячків), вам, напевно, цікаво, чи побачите ви їх знову.

Бог, Який створив тварин, торкнувся через них сердець багатьох людей. Він міг би дуже просто відтворити домашнього улюбленця на Небесах, якби захотів. Він *дарує* різні добрі подарунки, а не *забирає* їх.

Бог любить давати добрі подарунки Своїм дітям (Матвія 7:9–11). Тож, якщо вам буде приємно мати одного чи кількох ваших домашніх тварин із собою

на Новій Землі, це вже достатня причина для Бога, щоб це зробити.

Ви раді, що мали двох хом'яків, кролика, ката й коричневого лабрадора? Це може означати, що ви також матимете цих домашніх тварин на Новій Землі. Або, якщо ваша сім'я не могла завести домашнього улюбленця, то ви вперше заведете його на Небесах, і всі ваші друзі безкорисливо ділитимуться з вами своїми домашніми тваринами.

Найважливішим уривком на цю тему може бути Послання до римлян 8:18–22. (Ви можете прочитати його самі.) У ньому сказано, що «все творіння» страждає через людський гріх і прагне визволення, яке прийде з нашим воскресінням. Усе навколо нас прагне звільнитися від страждань. Але є хороша новина — жодне створіння не згниє й не помре після того, як Бог воскресить нас із мертвих. І наше воскресіння, мабуть, стане засобом, за допомогою якого все творіння відновиться до колишньої слави й стане ще кращим.

Я думаю, що є всі підстави вважати, що «все творіння», яке прагне визволення, стосується й тварин. Тоді як Божі вірні воскреснуть із мертвих, творіння відчує те, чого прагне. «Весь світ звільниться з-під рабства й занепаду» (Римлян 8:21).

Послання до римлян, 8-й розділ, натякає, що деякі тварини, які жили, страждали та померли на старій

землі, будуть *тими самими*, але відновляться й житимуть у майбутньому Божому земному царстві. Вони постраждали через наш гріх, тому їхні тіла буде визволено тоді, коли ми отримаємо наші нові тіла. Тоді вони житимуть у світі, у якому вони ніколи не завдаватимуть болю одне одному, людям, чи комусь іншому.

Але постає одне запитання: якщо якісь тварини на цій старій землі житимуть без страждань на Новій Землі, чи не буде серед них наших домашніх улюбленців?

Мені здається, що на Новій Землі Бог може зробити одне з трьох: (1) створити абсолютно нових тварин; (2) воскресити тварин, які постраждали в нашому теперішньому світі, давши їм нові вічні тіла; (3) створити нових тварин і воскресити старих. Тільки Бог точно знає, що Він планує робити. Але Послання до римлян, 8-й розділ, спонукає мене вірити, що на Новій Землі ми, ймовірно, знову будемо жити зі своїми домашніми улюбленцями.

• Чи житимуть на Новій Землі вимерлі тварини?

Ви коли-небудь хотіли побачити динозавра? Який вид динозаврів ви б найбільше хотіли побачити?

Брахіозавра? Тиранозавра? Бог створив тварин і рослини — зокрема і з тими, які зараз вважаються вимерлими, — у складі Своєї первісної досконалої землі. Я думаю, що вимерлі тварини й рослини також воскреснуть. Воскресивши Своє первісне творіння, Бог зможе показати повну перемогу над гріхом і смертю. Адже прокляття, внаслідок якого вимерли цілі види тварин, зійшло на землю саме після того, як перші люди згрішили. Але пам'ятайте, що Бог обіцяє: «Не буде там нічого, що було прокляте Богом...» (Одкровення 22:3).

У Посланні до римлян написано: «Від створення світу для людей стали ясними і зрозумілими Його незримі властивості — вічна сила Його і божественність. Це видно по тому, що Бог здійснив» (Римлян 1:20). Тварин було створено на Божу славу і щоб показати нам, яким є Бог. Що може свідчити про Його дивовижну силу більше, ніж тиранозавр?

Розмовляючи з Йовом, Бог указав, що ми можемо побачити Його велич у велетенських земних і морських створіннях (Йова 40–41). Чому б усім людям не насолоджуватися цими великими Божими чудесами на Новій Землі?

Якщо ви бачили «Парк Юрського періоду», уявіть собі, що ви зможете дивитись на всю дивовижну велич цих гігантських створінь, не боячись, що вони

вас розчавлять чи з'їдять. Уявіть, що ви їздите верхи на апатозаврі або летите на спині птеродактиля. Бог створив цих тварин, і вони жили у світі, який Він назвав «дуже добрим». То чому б нам не очікувати, що Бог долучить їх, коли створюватиме «все нове»?

• Чи зможуть якісь тварини розмовляти?

Ви читали оповідання про Вінні Пуха, Лисичку-Сестричку та інших друзів-тварин? Як щодо книжки «Король Лев» чи «Хроніки Нарнії» К. С. Льюїса? Якщо вам подобаються якісь із цих історій, закладаюся, ви хотіли б, щоб тварини справді вміли говорити. (Усе гаразд, можете це визнати.)

В Едемському саду розмовляла принаймні одна тварина — змії, який виявився сатаною. Ми читаємо, що «...з усіх диких звірів, створених Господом Богом, найхитрішим був змії» (Буття 3:1). Це означає, що й інші тварини були хитрими. Зверніть увагу, що Єва не сказала: «Отакої, Адаме! Я щойно розмовляла зі змієм!» Вона не здивувалася, що змії *може* говорити. Тож цілком можливо, що й інші тварини — принаймні деякі з інших хитрих тварин — теж говорили.

Тварини, якими їх створив Бог, були розумними — напевно, розумнішими, ніж ми уявляємо. Навіть

найрозумніших тварин, яких ми бачимо навколо себе, неможливо порівняти з тими, якими вони були до першого гріха. Чому? Бо неправильне рішення Адама та Єви вплинуло на все творіння. Якщо люди будуть розумнішими й матимуть більше здібностей на Новій Землі, чи має нас дивувати те, що тварини також можуть бути розумнішими й мати більше здібностей?

Як цікаво буде одного дня дізнатися, скільки всього неймовірного Бог запланував на Новій Землі! Можете подякувати Йому просто зараз за все, що Він приготував щодо Свого тваринного світу.

Розділ 9

Що ми робитимемо на Небесах?

*Блаженні ті, хто вмирає в Господі...
Можуть вони тепер відпочити від своєї
праці, бо їхні справи йтимуть слідом за
ними... Престол Бога і Ягняти знаходи-
меться у тому місті, а слуги Божі по-
клонятимуться Йому.*

Одкровення 14:13; 22:3

*З цього боку – над головою блакитне
небо, куди не кинеш погляд – зелена трава,
а поруч – його нові друзі та добрі усмішки.*

І Тіріан усміхнувся їм у відповідь:

– Схоже, – зауважив він, – що хлів зовні і всередині – два цілковито різних місця.

– Уже й тому, що зсередини він незрівнянно більший, аніж знадвору, – кивнув погоджуючись лорд Дігорі.

– Ось і в наш час, – сказала королева Люсі, – у нашому світі у шафі крився світ, що є більшим за наш.

Люсі зронила слово чи не вперше за час зустрічі... Вона дивилася на незнайомий цей світ широко розкритими очима, переживаючи глибше за інших, і її променистий погляд говорив краще слів: для того, щоб виражати щастя, слова не потрібні.

К. С. Льюїс «Остання битва»

• Чи буде на Небесах нудно?

Багато людей думають, що на Небесах буде нудно. Це погано, а надто, коли так думають і деякі християни.

Люди іноді висміюють Небеса, кажучи: «Я б краще добре проводив час у пеклі, ніж нудьгував у раю».

Дехто уявляє собі, що пекло — це місце, де всі будуть тусити, грати в більярд і жартувати з друзями (як у мультфільмі «Піноккіо» від Діснея). Це велика помилка. Ви могли б тусуватися з друзями, грати та жартувати з ними в раю, але не в пеклі. (Пам'ятайте, що сатана — це брехун, який особливо любить брехати про Небеса й пекло.)

Річ у тім, що пекло — це місце, де всі самотні та нещасні, де не існує дружби та хороших часів. Пекло буде смертельно нудним. Усе хороше, приємне, свіже, захопливе та цікаве походить від Бога. Без Бога — і всього доброго, що походить від Нього, — немає нічого цікавого. Цар Давид написав: «Навчи мене життя прожити! З Тобою поряд бути — для мене це велика насолода! А при Твоїй правіці іти — то вже для мене щастя навіки!» (Псалом 16:11). Так само як без Бога *немає* радості, так і в Божій присутності немає нічого, *крім* радості.

«Чи не буде нудно постійно добре поводитися?» — питає хтось. Така людина вважає, що погано поводитися — це круто, а добре — нудно. Але це просто велика брехня. (Не вірте їй, добре?) Погані вчинки не роблять життя цікавим; вони його ускладнюють. Гріх не створює пригод; він створює порожнечу. Напевно, ви вже здогадалися, що моєю улюбленою серією книжок є «Хроніки Нарнії».

Якщо ви ще не читали їх, я заохочую вас це зробити. Лев Аслан є королем вигаданої країни Нарнії, так само як Ісус є Царем царів у справжньому Небесному Царстві. Я хочу вас дещо спитати: чи можете ви уявити собі, що *Аслан* нудний? Чи можете ви уявити, що можна *не охоче* проводити час із Асланом?

Ці історії розповідають, що «Аслан не був прирученим левом». Він нікому не підпорядковується. Як і Аслан, справжній Ісус творчий, креативний й *однозначно не нудний*. Ви можете бути впевнені, що ми завжди будемо дивуватися, що ще Він приготував для нас. У Нього як нашого вічного Лідера є плани, які просто вразять нас! Я думаю, що на Небесах буде безліч чудових сюрпризів і дивовижних нових пригод, коли ми будемо дізнаватися більше про Бога й насолоджуватися Його чудесами в новому всесвіті.

Оскільки Небеса — це Божий дім, який Він створив, вони будуть дивовижними, приємними й цікавими, як і Бог. Опинившись на Небесах, ми подумаємо, що були досить нерозумними, що не чекали на цей момент із нетерпінням. І ми, безсумнівно, знатимемо, що немає місця, де б ми хотіли бути більше, ніж із нашим Творцем і Богом, Який є могутнім, але також любить нас і справді хоче, щоб ми були поруч із Ним!

▪ Чи доведеться нам працювати на Небесах?

Багато людей думають, що Небеса — це місце, де буде пребагато гамаків, по одному для кожної людини, у які можна буде вмотитися й відпочивати, відпочивати, відпочивати. Ви колись цього хотіли?

Правда в тому, що попри те, що ми відпочиватимемо на Небесах, ми також і *працюватимемо*. Але подумайте: у вас не буде відчуття «ну-так-я-мушу», яке виникає, коли вам кажуть щось зробити по дому.

Бачите, коли Адам та Єва, перші люди, порушили Божий закон, робота стала важкою. Бог сказав Адамові: «За те Я прокляну землю, і ти муситимеш тяжко трудитися до кінця днів своїх, щоб здобути собі їжу, яку земля вродить. Земля родитиме терни та бур'яни для тебе. І їстимеш ти дикі польові рослини» (Буття 3:17–18).

На Новій Землі ми не будемо *змушені* працювати. Ми *хотітимемо* працювати. Нам буде приємно працювати. Так само, коли прийде час відпочити, ми захочемо відпочивати. Коли настане час зібратися й співати хвалу нашому Богові, ми захочемо це робити. Ми завжди зможемо робити те, що хочемо, і завжди будемо хотіти робити те, на що настане час.

Ми зможемо виконувати роботу, яку розпочали Адам та Єва, а саме: панувати над землею на славу Божу. Ми знаємо, що це так, бо можемо прочитати про це в Біблії. Коли людина потрапляє на Небеса після вірного служіння Богові, їй не надається можливість припинити працювати. Радше, Господь говорить: «Молодець! Ти добрий і вірний слуга! Ти добре впорався з цією малою сумою. Отже, я доручу тобі більшу. Іди й розділи зі мною цю радість» (Матвія 25:23).

Робота на Небесах ніколи не буде засмучувати нас чи здаватися нам марнуванням часу. Подумайте про те, що вам подобається робити. Коли ви займаєтесь якимось хобі (малюєте, виготовляєте щось із дерева, робите прикраси, будете моделі), вам це не здається роботою, чи не так? У Біблії написано, що ми будемо служити (працювати) Богові на Небесах (Одкровення 7:15; 22:3). Коли-небудь ми будемо так само охоче працювати на Небесах, як зараз займаємося улюбленим видом спорту чи хобі на землі.

Ісус сказав Своїм учням: «Їжа Моя в тому, щоб виконувати волю Того, Хто послав Мене, і закінчити Його справу» (Івана 4:34). Ісус відчував велике задоволення від Своєї роботи. І ми будемо!

• Чи будемо ми співати, танцювати й грати на музичних інструментах?

Які ваші улюблені пісні? Носите з собою iPod? Музика — важлива частина нашого життя, яку багато з нас не хотіли б втрачати.

Хороша новина в тому, що ми *не* втратимо її. На Небесах буде багато чудової музики.

Апостол Іван говорить, що на теперішніх Небесах лунають сурми та арфи (Одкровення 8:7–13; 15:2). Якщо ми матимемо музичні інструменти одразу, коли помremo й потрапимо на Небеса, то ми, безперечно, можемо очікувати, що знайдемо їх на Новій Землі після повернення Ісуса.

Біблія містить чимало прикладів людей, які прославляли Бога співом і грою на музичних інструментах. У Храмі 288 людей співали та грали на різних інструментах (1 Хронік 25:1–8). Псалмоспівець закликав людей прославляти Бога сурмами, гуслами, лірами, бубнами, струнними, флейтами та цимбалами (Псалом 150). Єзекія, один із царів Юди за часів Старого Завіту, сказав: «Господь мене врятує, тож у Господнім храмі все життя вславляти будемо його під звуки струн» (Ісаї 38:20). Ісус співав зі Своїми учнями (Марка 14:26), а апостол Павло закликав християн співати Господу (Ефесян 5:19).

Ми можемо очікувати, що деякі зі старих пісень, які написано на цій землі, співатимуть і на Новій Землі. У Книзі Одкровення 15:2–3 написано, що люди співають «пісню Мойсея» — ймовірно, йдеться про пісню з Книги Вихід, 15 розділ, де Мойсей і народ дякували Богові за те, що Він урятував їх від фараона та його війська. (Можливо, ми навіть співатимемо пісні різних християнських гуртів. Хто зна?) Мабуть, на Небесах писатимуть і нові пісні також. Ви пишете пісні? Можливо, ви там писатимете пісні.

На Небесах будуть не тільки співи, а й танці! Не такі танці, які викликають нечисті думки, а такі, які приносять славу Богові та є набагато веселішими.

Протягом століть люди танцювали на Божу славу на землі (Екклезіаста 3:4; Єремії 31:12–14). Після розділення Червоного моря Маріам разом з ізраїльськими жінками танцювали та грали на бубнах, співаючи хвалу Богові (Вихід 15:20–21). Цар Давид танцював, поклоняючись Господу (2 Самуїла 6:16). Коли блудний син повернувся додому, в домі лунала музика й танці (Луки 15:25). Хіба ми не маємо танцювати на Небесах?

Саме Бог створив нас із умінням танцювати. Подібно до того, як ми можемо використовувати свої голоси та музичні інструменти, щоб поклонятися Богові, ми можемо використовувати танець, щоб славити Його.

• Чи будемо ми сміятися?

Любите сміятися? Вірте чи ні, але Бог теж це любить. Звідки взявся гумор? Не від людей, ангелів чи сатани. Бог створив усе добре, гарний гумор також. Якби Бог не мав почуття гумору, то й ми його не мали б. Те, що Він має почуття гумору, очевидно. Подумайте про трубказубів і бабуїнів. Уважно подивіться на жирафу або вашого кота, який женеться за м'ячем. Ви одразу будете усміхатися, чи не так?

Я думаю, що на Небесах Ісус сміятиметься разом із нами. Власне, Його веселий характер, імовірно, стане нашим найбільшим джерелом нескінченних веселощів.

Чи я все це тільки припускаю? Ні. Ісус сказав: «Благословенні ви, хто зараз плаче, бо ви будете радіти і сміятися» (Луки 6:21). Ви це чули? *Ви будете сміятися.*

Ісус обіцяє сміх як нагороду на Небесах. Поки ми з нетерпінням чекаємо майбутнього сміху, Ісус каже, що ми повинні «радіти і веселитися» (Луки 6:23) уже зараз. Чи можете ви уявити, як хтось скаче від радості в тиші, без сміху? Візьміть будь-яку групу людей, які щось святкують (день народження, випускний, зустріч родичів, церковний пікнік), що ви чуєте? Сміх. На таких подіях люди можуть обійматися, грайливо

змагатися, співати та розповідати історії. І завжди сміятися.

Коли життя стає важким, згадуйте, що Ісус обіцяв про життя на Небесах: «Ви будете сміятися».

• Чи будемо ми грати в ігри?

Швидко! Перше, що ви робите, коли у вас з'являється вільна хвилинка (після виконання домашнього завдання, роботи тощо)? Мабуть, граєтеся, чи не так? Можливо, ви йдете на вулицю, щоб покататися на роликах, пограти у футбол чи поганяти на велосипеді.

Вам ніколи не потрібно наказувати грати у свою улюблену гру. Якщо ви маєте вільний час, ви просто граєтеся, чи не так? Чи подобається це Богові? Звісно, що так, якщо це щось, що не зневажає Його, наприклад, окультизм, чаклунство чи щось аморальне. Звичайно, що ми не можемо постійно забавлятися, але Бог хоче, щоб ми розважалися. Зрештою, Він винайшов веселощі й створив нас, щоб ми насолоджувалися ними.

І знаєте що? Веселощі існують не тільки на старій землі. На Новій Землі у вас також буде час, щоб гратися. Власне, кожна людина, яка потрапить у рай, має бути схожа на дитину, яка любить і довіряє Богові та любить розважатися (Марка 10:14–15).

Якось мене запитали: «Чи будуть іграшки на Небесах?». Я вірю, що так. Зрештою, ми все одно залишимося людьми, то чому нам не подобатимуться іграшки? І ми далі матимемо вміння щось виготовляти, то чому б не виготовляти іграшки?

Вам цікаво, чи є в Самого Бога така якість, як грайливість? Бог каже, що Він об'явив Себе в тому, що створив. (Пам'ятаєте Послання до римлян 1:19–20 з нашого обговорення про вимерлих тварин?) Подумайте про те, що в природі показує грайливість Бога, — мавп, кошенят, собак, коней та багатьох інших тварин.

Ви коли-небудь спостерігали за видрами? Я — так. Це дуже веселе видовище. Вони майже цілий день ковзають, хлюпаються, граються й просто веселяться! Вони спускалися на водних гірках за тисячі років до того, як це почали робити люди. А хто заклав це в їхню природу? Закладаюся, що ви це знаєте.

Ви ж не думали, що люди винайшли ігри, веселощі та радість, чи не так?

• Чи буде на Небесах спорт?

Який ваш улюблений вид спорту? Ви коли-небудь думали, що зможете знову займатися цим видом

спорту колись після воскресіння, коли житимете на Новій Землі в абсолютно здоровому тілі?

Бог порівнює християнське життя зі спортивними змаганнями (1 Коринтян 9:24, 27; 2 Тимофія 2:5). Спорт і задоволення від нього — це добре. Якби люди не стали грішниками, вони б усе одно винайшли бейсбол і футбол, волейбол, баскетбол, змагання з плавання й стрибків у воду, чи не так? Звичайно! Напевно, було б навіть більше видів спорту та ще кращих, ніж сьогодні.

Хто створив нас такими, які можуть вигадувати ігри та насолоджуватися ними? Сатана? Звичайно, що ні. Сатана нічого не може створити, і він точно не грайливий. Нас такими створив Бог. А спорт — це лише спосіб показати, якими Він нас створив.

Ви коли-небудь бачили фільм «Вогняні колісниці» 1981 року? Це один із моїх улюблених фільмів. (Уявляєте собі, фільми знімали ще задовго до 1981 року!) Головний герой цього фільму, олімпійський чемпіон Ерік Лідделл із Шотландії, був реальною людиною, яка розуміла, що прославляти Бога можна кожною сферою свого життя, і спортом також. Пояснюючи, чому він вірив, що Бог покликав його не лише до місіонерської роботи в Китаї, а й на змагання в Олімпійських іграх, Лідделл сказав своїй сестрі: «Він створив мене швидким. І коли я біжу, я відчуваю, що

Богу це приємно... Покинути біг означало б зневажити Його». Інакше кажучи, Ерік відчував, що не виявлятиме поваги до Бога, якщо не буде використовувати здатність бігати, яку Бог дав йому.

Одного разу на тенісному турнірі я брав участь у п'ятигодинному одиночному поєдинку, у якому на кожному з трьох сетів давали додатковий час. Я був виснажений. Я втратив два нігті на ногах і кульгав два тижні потому. Але чи пошкодував я хоч про одну хвилину того п'ятигодинного матчу? У жодному разі! Коли ви берете участь у спортивних змаганнях, це дарує неабияке задоволення. За ті п'ять годин ми з моїм суперником, проти якого я грав, здружилися. У нас обох залишилися чудові спогади про той матч! І Бог, Який створив мої розум і тіло, постійно був поруч зі мною.

Якими новими видами спорту ми могли б займатися на Новій Землі? Варіантів безліч. Можливо, ми будемо займатися тими видами спорту, які колись були занадто ризикованими. Уявіть собі, як ви катаєтеся на сноуборді схилами Евереста! Можливо, ви зможете грати в гольф, бейсбол, футбол, теніс, хокей, волейбол або баскетбол зі своїм улюбленим спортсменом-християнином.

Люди казали мені: «Але на Небесах не може бути спорту, бо конкуренція виявляє в людях найгірше».

Я допомагаю тренувати дітей на заняттях із тенісу у старшій школі, тому я бачив достатньо прикладів неправильного ставлення. Проте я також бачив приклади дуже гарного ставлення. (І я тренував деяких віруючих дітей, які були чудовими прикладами християнського поведіння.) Я також виступав на кількох зборах НФЛ і зустрів чимало професійних футболістів, які дуже люблять Ісуса й грають у цю гру для Божої слави. Це правда, що деякі люди погано поводяться під час занять спортом, але так не має бути. На Новій Землі спорт ніколи не виявлятиме в нас найгірше, тому що *в нас не буде цього найгіршого*.

Інші кажуть: «У спорті хтось має програвати. А на Небесах ніхто не може програвати». Хто сказав? Я отримав величезне задоволення від багатьох тенісних матчів і десятикілометрових забігів, які я програв. (Насправді, я програв кожне з цих змагань — із великим відривом.) Програш не має псувати ваш день навіть тут на землі. І точно *ніколи* не зіпсує його на Небесах!

Подумайте, що це означатиме для людей, які ніколи не могли ходити. (Це стосується й декого із вас, хто читає цю книжку.) Якщо ви завжди хотіли грати у футбол чи займатися іншим видом спорту, я думаю, ви зможете це робити. Насправді я не можу знайти жодної вагомої причини вважати,

що спорт не буде частиною нашого життя на Новій Землі. Я очікую побачити більшість занять, які нам подобаються зараз, і багато нових, про які ми навіть не думали.

Подумайте про це: вашим улюбленим видом спорту на Новій Землі може бути той, про який ви ніколи не чули... або який ще не винайшли! Я маю онуків Джейка, Метью і Тайлера. Можливо, одного дня вони стануть винахідниками неймовірно популярних видів спорту на Новій Землі, які називатимуться *Джейк-бол*, *Метью-бол* і *Тайлер-бол*!

• Чи будуть на Небесах мистецтво та розваги?

Вам подобаються хороші фільми або вистави? Можливо, вам подобається малювати. Вірите чи ні, але Бог вигадав мистецтво. Він створив Усесвіт, потім написав сценарій і зіграв головну роль у найголовнішій історичній драмі — драмі відкуплення. Саме Він дає художникам і письменникам думки, емоції та фізичні почуття, які надихають їх на нові ідеї.

Чи будемо ми використовувати мистецтво, зокрема драму, живопис, скульптуру та музику, щоб славити Бога? Чи будуть ці види мистецтва далі

дарувати людям задоволення й насолоду? Я вірю, що так.

Згадайте, яку радість ви відчуваєте, коли робите листівку для мами чи дідуся, або коли малюєте щось, аби ваш молодший братик Андрійко усміхнувся. Або подумайте, що б ви відчували, якби разом зі своїми двоюрідними братами чи сестрами написали та показали сценку на родинній зустрічі. Тоді подумайте про те, як було б чудово створити щось ще краще на Новій Землі. Можливо, чудову п'єсу, яку напише Соломія й візьме у головні ролі своїх сестер Віру та Наталю, а також двоюрідних братів Максима, Віталія й Ростислава.

Якщо ми віримо, що Нова Земля (Небеса) буде більшою за нашу теперішню землю, то, безсумнівно, найкращі книжки, драми та вірші ще не написано. Автори матимуть нові ідеї та кращі способи мислення. Тетяна й Андрій напишуть чудові книжки про неймовірні захопливі пригоди. (І люди охоче їх читатимуть.) Тарас намалює красиві пейзажі.

Христина ліпитиме скульптури, а Олена виготовлятиме витончені прикраси. Олексій і Степан писатимуть та виконуватимуть чудові пісні, а Любомир, можливо, буде видатним барабанщиком.

Я з нетерпінням чекаю моменту, коли буду читати й, можливо, писати книжки, які описують Божу красу

й допомагатимуть мені краще поклонятися Йому. І я охоче читатиму про пригоди, якими ви та інші будете насолоджуватися в Новому Всесвіті. Я також хотів би побачити ваші п'єси та картини тих пригод.

Гаразд, тепер ви спробуйте: «Я не можу дочекатися, щоб долучитися до створення _____ (заповніть пропуск), щоб його намалював/представив/виконав/показав _____ (напишіть своє ім'я та імена членів своєї родини чи друзів), усе на славу найважливішої Особи в залі — Царя Ісуса Христа з Назарета!»

• Чи будуть на Небесах крамниці та підприємства?

Чому люди відкривають крамниці та створюють підприємства? «Щоб заробляти гроші», — скажете ви. Що ж, це правда. Але це не єдина причина.

Хіба менеджеру господарського магазину не подобається допомагати людям знаходити потрібні інструменти для їхньої роботи? Хіба фермер не любить вирощувати культури й робити їх доступними для інших? Хіба шеф-кухар не любить готувати, і чи не любив би він це заняття, якби йому не потрібні були гроші? Хіба хлопець, який ремонтує комп'ютери,

не любить розв'язувати проблеми й отримувати від людей подяку? Хіба флорист не любить працювати з квітами й викладати їх так, аби вони мали дуже гарний вигляд? Хіба жінка, яка виготовляє меблі на замовлення, не любить дивитися на обличчя людей, коли вони захоплюються від того, що вона створила, навіть якщо й не можуть собі дозволити їх придбати?

Перша особа, «сповнена Духа», яку згадано в Писанні, не була пророком чи священником; це був художник і ремісник (Вихід 31:1–6). Бог створив нас, щоб ми щось робили й тим самим допомагали іншим людям або дарували їм задоволення.

Я — письменник. Сподіваюся, що я допомагаю людям тим, що пишу. Я люблю дарувати свої книжки. Річ у тім, що я б із задоволенням писав книжки, навіть якби мені за це не платили ні копійки. (Не кажіть цього людям, які опублікували цю книжку!)

Ми з дружиною часом маємо можливість віддавати свій час і гроші іншим. За ці роки ми також отримали щедрі подарунки від багатьох людей. Віддавати й отримувати — це нероздільний процес. Робити те й інше дуже приємно.

Більшість людей думає, що на Небесах не буде ні крамниць, ні підприємств, ні торгів, бо нікому не потрібно буде заробляти гроші. Але хіба не Бог дає нам уміння створювати товари та послуги, які є

корисними для інших? Хіба Він не захоче, щоб ми далі допомагали людям на Новій Землі, навіть якщо нікому не будуть потрібні гроші?

Я вірю, що на Новій Землі ми зможемо побачити людей, які ведуть бізнес, але це матиме вигляд трохи інакший. Гроші не матимуть жодного стосунку до цього процесу. Не тому, що заробляти гроші — це погано (це не так), а тому, що наші потреби будуть задоволені без грошей. Я думаю, що ми все одно зможемо мати користь від творчої праці інших людей, від товарів, які вони виробляють, чи послуг, які вони пропонують.

Ви скажете, що нам не *потрібні* будуть будинки, їжа та пиття, так само як і товари та послуги, але хіба нам не буде *приємно* все одно користуватися ними?

Я можу уявити собі, як на Новій Землі художник створює красиву картину, скульптуру чи ювелірний виріб і просто віддає їх, щоб принести комусь задоволення. Ісус охоче віддав Своє життя за інших, тому й ми будемо так само охоче віддавати на Небесах.

Ісус, найщедріший жертводавець у всесвіті, сказав нам: «...Блаженніше давати, ніж брати» (Дії 20:35). Слово «блаженніше» означає «відчувати справжнє щастя». Тому щастя від того, що ви віддаєте іншим те, що зробили, або приділяєте їм свій час і допомагаєте, є більшим за радість від отримання. (Коли ви *даруєте*

те, над чим важко працювали, або те, що відчайдушно намагалися знайти, наприклад, на Різдво, це часто приносить більше задоволення, ніж коли ви щось отримуєте.) Тож уявіть собі крамниці, у яких не потрібно ні за що платити й будь-хто може зайти та подивитися, що там. Якщо людині подобається якийсь светр, власник каже: «Будь ласка, візьміть його собі. Бог дав мені можливість зробити його, від чого я мав неймовірне задоволення, і хотів би подарувати його вам».

Можливо, людина, яка візьме цей светр, на знак вдячності захоче залишити щось зі свого саду, або книжку, чи рамку для картин, чи бейсбольну рукавицю... хто зна? Ми робитимемо все на славу Божу й на благо одне одного — і це робитиме нас щасливими. Все це поглибить нашу дружбу з Богом і людьми.

Усі види діяльності є важливими для Бога. Він любить бачити, як Його діти працюють, щоб допомагати іншим, тому Боже Слово говорить нам: «І хоч би що ви робили, робіть це від усього серця. Працюйте так, якби ви працювали на благо Господа, а не людей» (Колосян 3:23). Бог нічого не потребує від нас, але Йому приємно, коли ми використовуємо свої здібності, щоб служити Йому. Так само як ми працюємо для Бога на теперішній землі, ми працюватимемо для Нього на Новій Землі. І ми будемо насолоджуватися кожною хвилиною нашого перебування там!

• Чи будуть на Небесах комп'ютери та інша техніка?

Чи були б Небеса Небесами без комп'ютерів чи мобільних телефонів? Звичайно, що були б. Але чи означає це, що цієї техніки там не буде? Ми не знаємо напевно, але знаємо, що Бог не проти технологій. Зрештою, Бог наділив нас творчими здібностями, щоб створювати технології, які допомагають нам правити на землі, як Він наказав.

Бог створив певний порядок у всесвіті й дав нам розум, щоб ми могли знаходити рішення та вдосконалювати все. Отже, що ми зможемо побачити на Новій Землі? Земні речі: столи, стільці, шафи, вантажівки, техніку, транспорт, спортивний інвентар і... технології.

Чи будуть на Небесах нові винаходи або видозміни старих винаходів? Чому б ні? Бог, Який дав людям здатність творити, безсумнівно, не відбере цей дар у нас (Римлян 11:29).

Віддавши Едемський сад Адамові та Єві, Бог очікував, що вони робитимуть багато чого корисного, наприклад, вирощуватимуть продукти та доглядатимуть дерева, інші рослини й тварини. Це те, що ми також маємо робити. Іноді людям не вдається робити те, що хоче Бог. Але на Новій Землі нам усе вдаватиметься.

Багато наших винаходів допомагають полегшити нам життя. Наприклад, посудомийні машини, мікрохвильові печі та комп'ютери. Але на Новій Землі нам, імовірно, не доведеться постійно шукати способів полегшити собі життя. Можливо, нам просто буде приємно експериментувати. (Ви любите експериментувати?)

Якби перші люди не згрішили, чи ми б усе одно винайшли колесо й створили техніку? Чи розвивалися б технології? Звичайно. Хіба не варто очікувати, що на Новій Землі ми будемо робити всілякі винаходи на благо людей і показувати велич нашого Бога Творця?

Подумайте, які передові винаходи ви можете собі уявити? Можливо, Бог додасть вас до команди дизайнерів, яка розроблятиме їх, або до виробничої команди, яка їх створюватиме. Хіба це не було б захопливо? І уявіть собі, що Ісус дивиться на те, що ви зробили, усміхається і каже вам: «Молодець!»

Що може бути краще за це?

• Якими будуть подорожі?

У Нарнії Пітер, Сьюзен, Едмунд і Люсі подорожують пішки, на коні та на санях. Але до Нарнії вони потрапляють через задню стінку шафи. У країні Оз

Дороті переміщається пішки й іноді на тварині, наприклад, на летючій мавпі. Коли вона повертається до Канзасу, переміщатися їй допомагають срібні туфлі (рубінові капці у фільмі). У Середзем'ї люди пересуваються пішки, на конях, на кораблях або на тваринах (якщо вони привиди персня).

Як ви любите подорожувати? Літаком? На скутері? На скейтборді? На велосипеді? Пішки? Можливо, вам цікаво, чи будете ви подорожувати якимось із ваших улюблених способів на Новій Землі. Ви також можете замислюватися, чи зможете ви раптово з'явитися в повітрі, як це робив Ісус у Своему воскреслому тілі (Івана 20:24–26)? Чи зможете ви кудись переміститися тільки силою думки чи бажання? Можливо, але хоча наші тіла й будуть схожими на тіло Ісуса, Його здатність з'явитися, зникати та підійматися в повітря пояснюється тим, що Він Бог. Ми не можемо бути впевненими в таких здібностях щодо себе, але неодмінно дізнаємося!

Якщо на Новій Землі будуть лише невеличкі стежки, то можна припустити, що єдиний спосіб, як ми зможемо переміщатися, — це пішки. Однак ми читаємо, що в Новому Єрусалимі будуть вулиці та ворота. Це говорить щонайменше про те, що ми зможемо використовувати вози, запряжені кіньми, чи щось більш сучасне, наприклад, автомобілі.

Чи будемо ми їздити на велосипедах? Мати літальні апарати? Чи зможемо подорожувати літаками до інших місць за межами Нового Єрусалима? Ми не знаємо. Але я думаю, чому б і ні? Основна причина, чому чогось може не бути на Новій Землі, — це те, що воно може бути шкідливим чи руйнівним. Що ж, чи є щось шкідливе або руйнівне в колесах, двигунах, мотоциклах, автомобілях чи літаках? Зрозуміло, що ні. Тому немає вагомих підстав вважати, що нам не сподобаються такі види пересування на Новій Землі чи інші високотехнологічні методи транспортування, які ще навіть не винайдено.

Пам'ятайте, що Нова Земля не буде повним поверненням до Едемського саду й не вимагатиме від нас відмовитися від таких речей, як винаходи, транспорт і технології. Це буде оновлена Земля, де люди матимуть кращий розум і будуть здатні проектувати та будувати кращі машини. Уявіть собі талановитих учених і техніків із розумом та тілом, які існували до того, як перші люди згрішили, — і навіть кращими. Це люди, які ніколи не помруть й успішно співпрацюватимуть. Оце так! Можливо, невдовзі космічний корабель здаватиметься надто старомодним!

• Чи будемо ми досліджувати Всесвіт?

Бог обіцяє створити не тільки Нову Землю, а й «нові небеса» (2 Петра 3:13). «Нові небеса» стосуються всього на небі (те, що ми бачимо, і за його межами — весь Усесвіт).

Оскільки Бог поверне стару землю й старий Єрусалим, змінивши їх на нову версію 2.0, Він також може змінити галактики, зорі, планети та місяці.

Дванадцятирічним підлітком я вперше побачив у телескоп велику галактику Андромеди. Вона складається із сотень мільярдів зір і, мабуть, незліченної кількості планет. Це майже три мільйони світлових років від Землі. (Гляньте на фотографії цієї галактики в Інтернеті. Вона має крутий вигляд. Її можна побачити навіть неозброєним оком, якщо точно знати, де шукати.)

Дивлячись у телескоп, мене вразила ця галактика. Але тоді я нічого не знав про Бога й почувався дуже маленьким та самотнім. За кілька років я почув євангельську історію про Ісуса. Відколи я став віруючим, я виявив, що моє ставлення до спостереження за зорями у телескоп змінилося. Воно стало актом поклоніння. Щоразу мене наповнювало чудове відчуття, що я знаю Бога, Який створив цей неймовірний Усесвіт.

Оскільки галактика Андромеди є частиною цього творіння, то згідно з біблійною обіцянкою щодо

нових Небес, буде нова галактика Андромеди. Я хотів туди потрапити ще відтоді, коли вперше побачив її у вигляді нечіткої плями у своєму телескопі. Тепер я думаю, що, можливо, колись таки це здійсниться.

Бог створив мільярди галактик, що містять, мабуть, трильйони зір, планет і місяців. Не багато людей бачили більше кількох тисяч зірок, і то лише у вигляді крапок на небі. Небеса вказують на Божу славу зараз, і ми знаємо, що будемо славити Бога вічно. Тож, чи не вважаєте ви, що наше досліджування нових небес та управління ними, ймовірно, входить до Божого плану?

Багатьом із нас надзвичайно подобається подорожувати по цій землі. Люди мандрують океанами та космічними просторами, тому що Бог створив нас із бажанням досліджувати та дав нам творчі здібності, щоб втілювати це бажання.

Якими будуть подорожі Новою Землею і Новим Усесвітом? Можливо, ви читали про людей, особливо астронавтів, які здійснили дивовижні мандри, і хотіли б теж так подорожувати. Я думаю, що цілком імовірно, що ви це зможете робити в Новому Всесвіті.

До речі, я сподіваюся, що коли ви вивчаєте різні науки, вони показують вам, яким творчим і чудовим є Бог. Зрозуміло, що вчені, які кажуть, що Бога не

існує, глибоко помиляються. Багато науковців таки усвідомлюють, що цей дивовижний Усесвіт є доказом того, наскільки величним є наш Творець. Я знаю, що на Новій Землі вам сподобається вивчати Божий Усесвіт, аби більше пізнавати Самого Бога. Чому б вам не почати просто зараз?

• Чи будуть на інших планетах інопланетяни?

Питання про те, чи є на інших планетах інопланетяни, обговорюють уже століттями. Немає жодного біблійного уривка, який доводить чи заперечує, що Бог створив чи буде створювати інші раси розумних істот. Він, звичайно, міг би це зробити або на землі, або на інших планетах у Новому Всесвіті.

Бог уже створив кілька видів розумних істот, зокрема, ангелів і людей. «Живі істоти», які поклоняються Богові на Небесах, явно відрізняються від більшості ангелів (Одкровення 4:6–11). І, як ми бачили, в Едемському саду були «хитрі» тварини, що свідчить про високий рівень інтелекту.

Біблія чітко говорить, що будуть «нові небеса», тобто новий Усесвіт із зорями й планетами. Можливо, Бог помістить на них розумних створінь. Бог є Творцем. Він ніколи не припинить бути тим, ким

Він є. У майбутньому світі ми маємо очікувати, що Йому віддаватимуть славу нові й дивовижні створіння, тому що Бог ніколи не втрачає можливості щось створювати. І погодьтеся, Йому подобається творити щось живе.

Деякі люди можуть сказати: «Уявляти, що Бог населить світи новими істотами, — це просто наукова фантастика». У нас усе може бути навпаки. Письменники створюють наукову фантастику, яка подобається читачам, тому що Бог заклав у нас бажання пригод, допитливість та уяву. Бог уже колись створив розумних істот, тому якщо ми припустимо, що Він може зробити це знову в Новому Всесвіті, то це не буде науковою фантастикою.

Як і все інше, що роблять грішні люди, деякі науково-фантастичні історії засновано на хибних ідеях, у яких Бога не існує. Але це не маємо спонукати нас відкидати всі ідеї наукової фантастики щодо того, яким може бути Новий Усесвіт. Ми знаємо, що наш творчий Бог створить Новий Усесвіт. (Це не станеться шляхом поступового процесу еволюції.) Чи Божа уява менша, ніж уява Його людей? Звичайно, що ні! У майбутньому віці Він робитиме все, що Йому до вподоби, і творитиме все, що Йому заманеться. Він просто робитиме це, а ми будемо щасливі — *направду* щасливі — від цього.

▪ Чи будемо ми подорожувати в часі?

Оскільки Бог не обмежений у часі, Він може показати нам минулі події так, ніби вони відбуваються зараз. Можливо, ми зможемо вивчати історію, спостерігаючи за нею на власні очі. Можливо, ми матимемо можливість побачити життя наших бабусь і дідусів, їхніх батьків і прабатьків, коли вони жили на цій землі. Можливо, ми зможемо побачити своїх улюблених біблійних героїв у дії — по-справжньому, а не лише у фільмі чи виставі.

Або, можливо, ми побачимо, як наші маленькі вчинки вірності та послуху змінили життя інших. Можливо, ми побачимо, як ми допомогли людям почати наслідувати Христа. (На щастя, у нас ще є час змінювати життя людей, за що вони — і ми — будемо вдячні пізніше!)

Чи здається вам ідея подорожей у часі занадто дивною, щоб бути реальною на Новій Землі? Подумайте ще трохи. Якби Бог не міг дозволити нам побачити минуле, Він не був би Богом. Тож питання таке: чи були б у Нього вагомі причини для цього? Приміром, показати нам, як Він допомагав нам і наглядав за нами на цій землі. Хіба це не показало б нам Божу велич і не принесло б Йому слави?

Наш Бог — це Той, хто «...може Своєю силою, яка діє в нас, зробити незрівнянно більше, ніж те, про що ми можемо молитися й мріяти» (Ефесян 3:20). Це означає, що Бог може зробити набагато більше, ніж ми можемо очікувати. Оце так!

Знаючи Бога й те, наскільки Він дивовижний, ми можемо бути впевнені в одному: хай би що було попереду на нових Небесах і Землі, це набагато краще, ніж ми з вами можемо собі уявити.

Розділ 10

Звідки ми можемо знати, що потрапимо на Небеса?

*Я пишу про це вам, хто вірує в ім'я
Сина Божого, щоб знали ви, що маєте
життя вічне.*

1 Івана 5:13

— О Аслане, — вигукнула Люсі. — Розкажи нам, як потрапити до твоєї країни з нашого світу?

— Я буду вашим проводирем увесь час, — відповів Аслан. — Але не скажу, чи довгим буде ваш шлях, чи коротким.

Знайте лише, що лежить він через річку. Але не лякайтеся — ніхто не вміє зводити мости через річки краще за мене. А тепер ходімо. Я відімкну двері в небо і відправлю вас додому...

— Невже ти буваєш і в нас? — запитав Едмунд.

— Так, — відповів Аслан. — Але у вашому світі мене називають іншим ім'ям. Ви повинні навчитися впізнавати мене. Для цього ви й потрапили до Нарнії. Коли ви познайомилися зі мною тут, вам легше буде побачити мене там.

К. С. Льюїс «Морські пригоди "Зоряного мандрівника"»

Одинадцятирічна американська дівчинка написала лист К. С. Льюїсу в Англію, щоб дізнатися в нього справжнє ім'я Аслана на землі. Льюїс відповів їй так:

«Я хочу, щоб ти сама здогадалася, яке в Аслана інше ім'я. (1) На честь Кого ми святкуємо Різдво; (2) Хто називав Себе Сином великого Царя; (3) Хто віддав Своє життя за чужі провини, щоб злі люди над ним насміхалися і вбили; (4) Хто воскрес; (5) Кого

іноді називають Агнцем... Хіба ти не знаєш Його імені в цьому світі? Подумай і напиши мені свою відповідь!» («Листи К. С. Льюїса дітям», редактори Лайл В. Дорсетт і Марджорі Лемп Мід).

Ви ж знаєте, ким насправді є Аслан, чи не так? Але, окрім того, що ви знаєте ім'я Ісуса, чи пізнали ви Його як свого Спасителя, Господа і найкращого друга?

Ісус сказав: «Я є Шлях, Істина й Життя. І ніхто не прийде до Отця інакше, як через Мене» (Івана 14:6).

За біблійних часів кожне місто мало список усіх, хто в ньому жив. Біля воріт міста стояла охорона, яка не допускала злочинців і ворогів, звіряючи їхні імена зі списком. У Божому Слові пояснюється, що на Небесах буде щось схоже: «Ніщо нечисте не ввійде до того міста. І не ввійде туди ніхто з тих, хто робить щось ганебне або бреше, лише ті, чиї імена записані у Книзі Життя Ягняти» (Одкровення 21:27).

Ісуса називають Агнцем, що означає ягня, бо ягнят приносили в жертву за гріхи. Ісус як Агнець Божий помер за гріхи світу (Івана 1:29). І в Нього є «книга життя», де записано імена всіх Його послідовників, які житимуть із Ним вічно на Небесах.

• Весільна співачка й книга

Кілька років тому зі знайомою мені професійною співачкою, на ім'я Рутанна, трапилося щось дивне. Її історія допоможе нам зрозуміти, наскільки важливо, щоб наші імена було записано в Книзі Життя Агнця.

Рутанна та її чоловік були в захваті, бо її запросили співати на весіллі в дуже заможного чоловіка. Вечірка після весільної церемонії проходила на двох верхніх поверхах найвищого хмарочоса Сіетла. Офіціанти у смокінгах роздавали вишукані їжу та напої. Наречений і наречена перерізали стрічку внизу сходів, що вели на верхній поверх. Вони піднялися сходами, а за ними пішли їхні гості.

Нагорі сходів стояв чоловік і тримав перед собою велику розгорнуту книгу. Він звертався до всіх, хто хотів зайти всередину: «Назвіть, будь ласка, ваше ім'я». Далі він перевіряв, чи було те ім'я в його книзі, а тоді пропускав цю людину на вечірку.

Коли Рутанна та її чоловік підійшли до дверей, вона назвала своє ім'я:

— Я Рутанна Мецгар, а це мій чоловік Рой.

Розпорядник почав шукати імена, які починаються на літеру М.

— Я не бачу. Ви могли б сказати його по буквах, будь ласка?

Рутанна повільно вимовила своє ім'я. Після пошуку у своїй книзі чоловік сказав:

— Вибачте, але вашого імені тут немає.

— Мабуть, це якась помилка, — відповіла Рутанна. — Я співачка. Мене запросили співати на цьому весіллі!

Чоловік відповів:

— Не важливо, хто ви й чим займаєтесь. Якщо вашого імені немає в книзі, ви не можете зайти на вечірку.

Він покликав офіціанта й сказав: «Проведи цих людей до службового ліфта, будь ласка».

Мецгари пройшли за офіціантом повз гарно прикрашені столи з апетитною їжею. В іншій кімнаті було багато святково одягнених людей, які весело проводили час.

Офіціант провів Рутанну та Роя до ліфта, натиснув кнопку з літерою С, яка позначала стоянку. Вони знайшли свою машину й мовчки поїхали додому. Через деякий час чоловік Рутанни запитав її, у чому була проблема.

— Коли надійшло запрошення, я була зайнята, — відповіла Рутанна. — Я не надіслала їм повідомлення про те, що приїду. Крім того, оскільки мене запросили співати, я подумала, що мені не потрібно підтверджувати свою присутність на цій вечірці.

Рутанна розплакалася, почасти тому, що пропустила найдивовижнішу весільну вечірку, на яку її запрошували, а почасти тому, що тепер вона мала уявлення про те, як одного дня люди стоятимуть перед Христом і виявлять, що їхні імена не записано в Книзі Життя Агнця.

Запрошення Христа на Його велику вечірку записано в останньому розділі Біблії: «Дух і наречена кажуть: "Нехай спраглий приходить. Хто хоче, може вільно брати життєдайну воду"» (Одкровення 22:17).

Багато людей надто зайняті, щоб відповісти на запрошення Христа прибути на Його вечірку. Де-хто думає, що потрапить на Небеса, на найбільшу вечірку в історії, лише тому, що намагався робити добрі вчинки, наприклад, ходив до церкви, прийняв хрещення чи допомагав маленьким дітям.

Але імена людей, які не відповіли на запрошення Христа простити їхні гріхи, не записано в Книзі Життя Агнця. А якщо вас не пустять на небесний весільний бенкет, то єдине інше місце, куди ви зможете піти, буде не стоянка, а пекло.

Жодного виправдання тому, що ви сказали «ні» Ісусові, не буде. Якщо наші імена не записано в книзі, нам не дозволять увійти.

А ви відповіли «так» на запрошення Христа приєднатися до Нього на Його весільному бенкеті? Чи

просили ви Ісуса простити ваші гріхи, щоб ви могли провести вічність із Ним у Його домі? Якщо так, то ви маєте причину радіти — небесні ворота буде відчинено для вас.

Якщо ви досі відкладали свою відповідь Ісусові, то зараз саме чудовий час, щоб довіритися Йому й сказати «так» на Його запрошення!

• Короткий зміст Євангелії

Коли ваші батьки хочуть відвезти вас туди, де вони ніколи раніше не були, то що вони роблять? Вони запитують дорогу в когось, хто знає, де це місце, звіряються з мапою або використовують навігатор. Я сподіваюся, що вони *не* намагаються їхати навмання!

Хочете впевнитися, що потрапите на Небеса? Нехай ці вірші з Послання до римлян будуть вашим путівником:

1. «Бо всі люди згрішили, і всім їм бракує слави Божої» (Римлян 3:23)

Ще в першому розділі я відповів на запитання: «Якщо ми є добрими людьми, чи означає це, що колись ми потрапимо на Небеса?». У своїй відповіді я сказав, що ми всі помилялися або робили щось

погане. Ми можемо сказати: «Але я ж не хотів!», або просто назвати ці речі невдачами чи помилками. Але Біблія називає їх словом із чотирьох літер: гріх. Згрішити означає порушити *якісь* Божі правила, які забороняють обманювати, зводити наклеп, красти чи щось подібне. Бог є єдиним досконалим узірцем для наслідування, і Він ніколи не грішить. Це означає, що ми ніколи не зможемо наблизитися до Його чудового, славного еталона — принаймні своїми силами. Однак Бог не лише встановлює стандарт, а й показує, як ми можемо досягнути Його стандартів. Читайте далі. (Попередження: спочатку ця інформація буде не надто приємною, але якщо ви прочитаете її до кінця, то вона матиме сенс і ви будете щасливі.)

2. «Бо плата від гріха — смерть, а благодатний Дар Божий — вічне життя в Господі нашому Ісусі Христі» (Римлян 6:23).

Кожен отримає плату за гріх. Це те, чого ми заслужили, але *не* те, чого ми очікуємо, — не готівка чи чек. Через те що Адам та Єва послухали пораду сатани в Едемському саду (Буття 3), усі люди народжуються з бажанням робити все по-своєму, а не по-Божому. Це означає, що ми грішники, а результатом нашого гріха є *смерть*. Духовна смерть — це відокремлення від Бога в цілком реальному місці, яке називається пеклом.

Це погана новина. Але хороша новина полягає в тому, що Бог приготував для нас безоплатний дар. Цей безоплатний дар є повною протилежністю тієї плати, яку ми заслужили за свої гріхи. Це дар, який триватиме вічно: *вічне життя*.

Ви читали про вічне життя чи не на кожній сторінці цієї книжки. Відразу після смерті Божі вірні будуть насолоджуватися життям на теперішніх Небесах. Потім прийде Христос і зрештою настане життя на Новій Землі, де Бог перебуватиме з нами вічно. Нова Земля буде в центрі вічних Небес. Це вічне життя буде веселим, захопливим, неймовірним і дивовижним. Воно буде кращим, ніж усе, що ви коли-небудь переживали. Бачити Бога, поклонятися Йому та ходити по Новій Землі з Ісусом і людьми, яких ми любимо... оце так!

Чому Бог пропонує такий неймовірний дар? Читайте далі. (Відтепер новини ставатимуть щораз укрощими.)

3. «Та Бог показав, як сильно Він нас любить, тим, що Христос помер заради нас, коли ми були ще грішниками» (Римлян 5:8).

Бог створив людей, бо Він — Бог любові й хоче, щоб ми любили Його. Але все погане, що ми думаємо та робимо, відділяє нас від Бога. Через те, що ми всі робили щось погане, ми не можемо потрапити

на Небеса такими, які ми є. Проте Бог завжди мав план допомогти нам. Він послав Свого Сина, Ісуса, померти за нас. Ісус, Який ніколи не робив нічого поганого, був ідеальним вибором.

Коли Ісуса розіп'яли (прибили до хреста, щоб Він помер), Він узяв на Себе покарання, якого *Він* не заслужив, щоб ми могли мати вічне життя на Небесах, якого ми не заслужили. Наш квиток на Небеса безоплатний, як і той, який Аслан дав Едмундові в книжці «Лев, Біла Відьма та шафа». Аслан усе зробив сам. Єдине, що Едмундові залишалося зробити, — це попросити пробачення та прийняти дар Аслана, що він помер за нього. Так само й Бог робить можливим для всіх людей — усіх, хто згрішив, — жити з Ним. Це чудовий подарунок, але щоб отримати його, вам потрібно його розгорнути.

Якщо вам до дверей доставлять замовлений пакунок, але ви його не розгорнете, то користі з того пакунка буде мало. Якщо ви залишите різдвяні подарунки з вашим іменем нерозпакованими під ялинкою (закладаюся, що ви ніколи цього не робили!), то не зможете насолоджуватися ними, чи не так?

Тож, яка ваша роль у всьому цьому? Як ви можете отримати й скористатися Божим даром?

4. «Якщо ви своїми устами визнаєте, що Ісус є Господом, і повірите усім своїм серцем, що Бог

воскресив Його з мертвих, то ви будете спасенні. Бо ви виправдовуєтесь перед Богом саме через щирю віру, а спасаєтесь, коли визнаєте її своїми устами» (Римлян 10:9, 10).

Визнайте своїми вустами. *Визнання* — це маленьке слово, яке веде до великих результатів. Визнати щось означає ствердити, сказати. Визнати, що Ісус є Господом, означає ствердити, що Він є Богом і що ви хочете, щоб Він (а не ваші гріхи) був Господом — Правителем — вашого життя відтепер і назавжди.

У що вам потрібно повірити? Що Ісус, Син Божий, помер і воскрес. Інакше кажучи, Великдень — це не просто свято, коли ви їсте паску й ковбаску. (Можете прочитати собі про перший Великдень — неділю Воскресіння — у 20-му розділі Євангелії від Івана.)

А вірити означає не просто погоджуватися з якимось правдивим твердженням. Зрештою, навіть сатана й демони знають, що Ісус помер і воскрес. У Біблії слово *віра* означає *довіряти*. Це переконання, яке спонукає до певних рішень. Ми вирішуємо покладатися на Ісуса й слідувати за Ним, прагнучи робити те, що Він велить нам.

Вірте у своєму серці. Якщо ви всім своїм серцем вірите, що Ісус справді помер за вас і воскрес, ви «виправдаєтесь перед Богом». Пам'ятаєте початок цього розділу про те, як потрапити на Небеса (на с. 178)?

Коли ви довіряєте Ісусові, ви повністю відповідаєте стандартам, яких Бог очікує. Він більше не бачить ваших гріхів. Дивлячись на вас, Бог бачить тільки Свого досконалого Сина Ісуса. Він знає, що ви йдете за Ісусом, і приготував для вас дім на Небесах.

Ісус сказав Своїм учням: «...Радійте з того, що імена ваші написані на небесах» (Луки 10:20). Тут Він посилається на Книгу Життя Агнця. Чи може щось, на вашу думку, викликати в нас більшу радість, ніж це?

Ісус також сказав: «Повірте, так само й на Небі більше буде втіхи з одного грішника, який розкається, ніж із дев'яноста дев'яти праведників, котрим немає потреби каятися» (Луки 15:7). Розкаятися означає сказати, що ми помилялися, що ми шкодуємо через те, що зробили чи сказали, і попросити у Бога прощення. Ісус каже, що щоразу, коли хтось кається й звертається до Бога, на небесах усі радіють і святкують!

Чи ті, хто на Небесах, уже змогли відсвяткувати те, що ви покаялися у своїх гріхах і довірили Христові своє спасіння? Чи вони досі чекають, коли ви це зробите? Ви можете просто зараз визнати, що неправильно чинили, і попросити в Бога прощення.

Пам'ятайте, нас усіх було створено для однієї Особи й одного місця — для Ісуса та для Небес. Вам не потрібно замислюватися, чи потрапите ви на Небеса,

чи ні. *Ви можете знати це вже сьогодні.* (Якщо ви маєте запитання чи сумніви щодо цього питання, поговоріть із батьками, бабусею чи дідусем або з кимось із вашої церкви, хто знає Ісуса. Вони будуть раді вам допомогти).

На завершення

Велика історія, яка триває вічно

Бог воскресив нас до життя разом із Христом і посадив разом із Ним на престолі у Царстві Небеснім. Господь зробив це заради нас в Ісусі Христі. Бог зробив це для того, щоб показати на всі прийдешні часи незрівнянне багатство милості Своєї.

Ефесян 2:6–7

У Великій Залі Кеа-Перевел... у присутності усіх друзів, під звуки фанфар, Аслан урочисто коронував дітей і під гучні вигуки «Хай живе король Пітер!», «Хай живе королева Сюзан!», «Хай живе король Едмунд!», «Хай живе королева Люсі!» підвів їх до чотирьох тронів.

— *Хто у Нарнії коронований на короля чи королеву, той завжди буде тут правити. Достойно розпоряджайтеся покладеною на вас владою, сини Адамові! Володарюйте гідно, доньки Євині!* — промовив Аслан.

Посівши трони, взявши у руки скіпетри, діти роздавали винагороди та почесні всім своїм друзям... Цілу ніч у Кеа-Перевел тривало величне свято.

К. С. Льюїс

«Лев, Біла Відьма та шафа»

Коли п'ятирічна Емілі Кімбел потрапила в лікарню й почула, що помре, вона почала плакати. Хоча вона любила Ісуса й хотіла бути з Ним на Небесах, вона не хотіла залишати своїх рідних.

Тоді у матері Емілі виникла фантастична ідея.

Вона попросила Емілі пройти в іншу кімнату й зачинити за собою двері. Тоді всі родичі Емілі почали почергово заходити до неї в ту кімнату.

Її мати пояснила, що саме такий воно матиме вигляд, коли Емілі помре. Дівчинка одразу зрозуміла це порівняння. Емілі першою пройде через двері смерті. Але з часом усі її родичі приєднаються до

неї на тому боці. Там вони знову будуть разом після короткої розлуки.

Ця нова картина в уяві Емілі дуже підбадьорила її. (Я з нетерпінням чекаю зустрічі з Емілі, коли потраплю на Небеса. Можливо, ви також захочете її знайти й ми зможемо всі разом влаштувати вечірку.)

Картина була б ще повнішою, якби хтось, інсценуючи Ісуса, привітав Емілі в кімнаті, коли вона зайшла, — разом із ангелами, біблійними героями та близькими, які вже померли. Крім того, було б добре, якби кімнату гарно прикрасили, щоб там було цікаво. А ще краще, якби в ній також було розміщено фотографії величезної, незвіданої Нової Землі, куди Емілі та її близькі й друзі одного дня вирушать, щоб вічно жити з Ісусом. Тому що... якщо ми знаємо Його, то саме цього ми маємо з нетерпінням чекати, згідно з тим, що обіцяє Біблія!

Ми з моєю дружиною Ненсі пережили кілька чудових моментів із нашими рідними та друзями на Різдво, у відпустках, у ресторанах, на спортивних заходах та просто за сімейною вечерею. Іноді нам було настільки добре, що ми казали: «Краще вже не буває». У вас коли-небудь були такі чудові моменти?

Але знаєте що? Краще таки *буває*. І це насправді хороша новина! Бо хай би якими чудовими були для нас найкращі моменти цього життя, це лише

крихітний відблиск того, що чекає на нас попереду. Звичайний момент на Небесах буде набагато кращим, ніж найособливіший момент тут на землі! І ми ніколи не будемо турбуватися про те, що невдовзі може погіршитися. Бо цього ніколи не станеться!

• Теперішнє життя у світлі Небес

Я сподіваюся, що ви в захваті від думки про Небеса. І сподіваюся, що ви будете думати про них щодня. Пам'ятайте, що в Біблії сказано: «Живіть для того, що на небесах... Думайте тільки про те, що на Небі, а не про те, що на землі» (Колосян 3:1–2).

Якщо ми будемо думати про те, що Бог говорить нам про Небеса, ми не піддамося на брехню сатани. Послухайте, що Петро, один із учнів Ісуса, сказав про те, як ми маємо жити через те, що знаємо, що потрапимо на Небеса:

«Адже вам належить життя присвятити Богу, і вчинки ваші повинні бути благочесними. Ви маєте з нетерпінням чекати й бажати скорішого приходу Дня Господнього... Але згідно з Божою обітницею ми сподіваємося нових небес і нової Землі, де оселиться праведність. Ось чому, любі друзі мої, поки ви сподіваєтеся, щоб це сталося, робіть усе від вас залежне,

щоб постати незаплямованими, бездоганними і в мирі з Богом. Пам'ятайте, що ми врятовані завдяки терпінню Господа!» (2 Петра 3:11–15).

Якщо ми справді зрозуміємо, що означає «нові небеса і нова земля», то неодмінно будемо чекати на них. (А якщо ми на них не чекаємо, це означає, що ми цього не розуміємо.)

Зауважте, що Петро наголошує на тому, що нам «належить життя присвятити Богу, і вчинки наші повинні бути благочесними!» Він каже, що поки ми чекаємо на наше вічне майбутнє з Богом, ми маємо «робити усе від нас залежне, щоб постати незаплямованими і бездоганними».

Ми маємо жити для Ісуса у світі, де більшість людей не вірить у Нього. Виконуючи Боже Слово й не піддаючись тиску робити щось погане, ми догоджаємо Ісусові та готуємося до вічного життя на Небесах.

Коли ми чекаємо на Небеса, нам легше ухвалювати складні рішення. Нам легше опиратися спокусі. Мойсей залишився вірним Богові, бо «дивився далеко вперед і бачив там свою винагороду» (Євреїв 11:26).

Запитайте себе, чи справді ви вірите, що будете жити вічно в місці, де Христос є центром усього й джерелом усієї радості. Чи вірите ви, що Бог використовує навіть важкі періоди у вашому житті, щоб підготувати вас до того, аби ви стали одним із Його

правителів на Новій Землі? Чи справді ви очікуєте на Нову Землю, «де оселиться праведність»?

Якщо так — а я впевнений, що так, — тоді ви захочете підготуватися до Небес, почавши жити для Ісуса вже *зараз*.

І не забувайте про іншу причину, чому Христос бариться з тим, щоб назавжди принести Своє Царство на землю. Він хоче дати всім час «прийти до покаяння» (2 Петра 3:9). Якщо ви вже знаєте Ісуса, то подивіться навколо себе й подумайте, за кого ви можете молитися й кому можете розказати про Ісуса, поки ще є час.

• Прощання з Країною тіней

В останній книжці із серії «Хроніки Нарнії» — «Остання битва» — К. С. Льюїс малює прекрасну картину вічного раю. На початку розповіді Джил та Юстас їдуть у потязі, аж раптом опиняються в Нарнії. Коли їхні пригоди закінчуються, діти бачать багато всього красивого й радіють через те, що мають безліч хороших друзів. Вони не хочуть залишати чудову Нарнію, особливо Аслана. Вони бояться, що їх знову відправлять на землю.

Тоді Лев повідомляє дітям гарну новину:

— Сталася залізнична катастрофа, — дуже м'яко промовив Аслан. — Ваші батько та мати, та усі ви — як ви казали у царстві тіней — мертві. Навчання закінчилося — канікули почалися. Сновид скінчився — настав ранок.

Льюїс завершує «Хроніки Нарнії» одним із моїх улюблених абзаців:

«І що більше він говорив, то менше скидався тепер на Лева; але що трапилося після, було таким незвичайним та чудовим, що й писати про те мені зовсім не годиться. Для нас історія добігла кінця, і ми можемо, не кривдячи серцем, сказати, що відтоді вони жили довго й щасливо. Але для них то було лише початком, початком їх справжньої історії, бо все, що було до того: їхнє життя в нашому світі й усі ті пригоди в Нарнії — насправді ж були лише обкладинкою та титульною сторінкою, і тепер нарешті вони почали розділ перший великої історії, яку не в змозі прочитати жоден на землі. Триває вона без кінця, і кожен новий розділ у ній — кращий за попередній».

Хіба не чудово звучить? І хоча це вигадана історія, ці слова говорять про щось абсолютно правдиве. Сподіваюся, що після прочитання цієї книжки про Небеса й дізнавшись про те, що в Біблії написано про Бога й Небеса, ви будете в захваті від своєї небесної домівки.

Якщо ви знаєте Ісуса, то я з нетерпінням чекаю зустрічі з вами, бо ми будемо разом на Небесах. І будемо разом ходити по Новій Землі. Ми будемо радіти, сміятися, розповідати найкращі історії та матимемо нові пригоди. Кожен розділ нашого життя буде кращим за попередній!

На Новій Землі, де ми будемо разом із Господом, Якого ми любимо, і з нашими близькими та друзями, які також люблять Його, розпочнеться наша найдивовижніша пригода. На нас чекає новий славний Усесвіт, яким ми будемо управляти та який будемо досліджувати під проводом Ісуса. *Він* буде центром усього, джерелом усякої радості. Через те, Ким є наш Бог і як сильно Він нас любить, *Його радість буде нашою радістю*. А відтак, наша радість ніколи не закінчиться. І саме тоді, коли ми подумаємо: *краще вже не буває, — стане ще ліпше!*

— Кажуть, Аслан у дорозі, а може, вже й прибув.

І тут трапилась дивовижна річ. Ніхто з дітей не знав, хто такий Аслан, зрештою, як і ми з вами, проте коли бобер вимовив це, кожен відчув щось особливе. Можливо, подібне колись траплялося з вами уві сні, коли хтось промовляв до вас,

а ви не розуміли слів, але відчували, що в них криється щось надзвичайно важливе. І часом це лякало вас, перетворюючи сон у жахливе марення, або ж потаємний зміст незнайомих слів дивував і захоплював настільки, що сон той залишався у пам'яті на все життя і вам хотілося, аби він повторився знову і знову. Так було і тепер. Коли прозвучало ім'я Аслана, кожен із дітей відчув, як щось підстрибнуло у нього всередині. Едмунда охопив незбагнений, таємничий жах. Пітер відчув у собі хоробрість і відвагу. Сюзан здалося, ніби якісь невимовно вишукані пахощі розлились у повітрі або зазвучала неземної краси і сили мелодія. А в Люсі з'явилося таке відчуття, яке буває, коли ви прокидаєтесь удосвіта і згадуєте, що нині свято або ж розпочинаються канікули.

К. С. Льюїс «Лев, Біла Відьма та шафа»

Про автора

Ренді Елкорн — засновник і директор служіння *Eternal Perspective Ministries (EPM)*. Ця організація допомагає людям, які потребують, і навчає їх жити, орієнтуючись на майбутнє в Небесах.

Перш ніж заснувати EPM 1990 року, Ренді був пастором протягом чотирнадцяти років. Він популярний проповідник і промовець на конференціях. У нього брали інтерв'ю у понад шістсот радіо- та телевізійних програмах.

Ренді є автором понад тридцяти книжок (більш як чотирьох мільйонів надрукованих примірників), зокрема «Небеса», *50 Days of Heaven*, *The Purity Principle*, *The Treasure Principle* та *In Light of Eternity*.

Серед його романів є такі: *Deadline*, *Dominion*, *Deception*, *Edge of Eternity*, *Lord Foulgrin's Letters*, *The Ishbane*, *Conspiracy* (у співавторстві з його доньками) та книжка, нагороджена Золотим медальйоном

за найкращий роман року — *Safely Home*. Він також видав дві ілюстровані книжки для маленьких дітей: *Wait Until Then* і *Tell Me About Heaven*.

Ренді живе в місті Грешем, штат Орегон, зі своєю дружиною Ненсі, яка є його найкращою подругою. У них дві доньки, Каріна Франклін і Анжела Стамп (обидві одружені з чудовими чоловіками, яких звати однаково — Ден), а також четверо онуків — Метью Франклін, Джек Франклін, Джейк Стамп і Тайлер Стамп.

Блог Ренді Елкорна: www.randyalcorn.blogspot.com

Відвідайте вебсайт Ренді: www.epm.org

Ренді Елкорн
у співавторстві з Ліндою Вашингтон

Небеса для дітей

Дитяче релігійне видання

Переклад з англійської Ольги Кривицької
Редакторка та відповідальна за випуск Світлана Филипчук

Підписано до друку 10.11.2022 р.
Формат 60х90/16. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 4.
Наклад 1500 пр.
Зам. No 25/06

Видавець ФОП Бортнійчук Андрій Васильович
(Видавництво «Левит»), м. Здолбунів
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК No 5361 від 15.06.2017р.
www.levitbooks.com